

SÖKAREN

NR 4=5

1988 ÅRGÅNG 25

PRIS 20:00 INKL. MOMS

Nya Tidsåldern är en positiv realitet för många

På bilden deltar New Age-folk i "Jordens Sång" på Café Pan i Stockholm. Foto Per Frisk.

Tidskrift för Kultur och livsvärden i en ny tid

Nr 2

Mänsklighetens enhet

Mänskligheten är *en*, människan har *en* skepnad, kroppen och dess egenskaper. På jordens alla kontinenter och öar är denna enda skepnad uppenbar: människan gående på sina två ben.

I Afrika, i Amerika, i Asien, i Europa och i Australien.

I norr och i söder, från öster till väster, är människosläktet *ett*.

Huden, hur är det med den? En tunn yta, ja!

För att ge färg, storhet, skönhet och variation.

Se på oss! Är vi inte vackra?

Tillsammans sjunger vi.

Tillsammans skrattar vi.

Tillsammans dansar vi.

Tillsammans arbetar vi.

Tillsammans skapar vi mänsklighetens enhet.

Vår enda värld bygger vi i kärlek, fred och harmoni.

Livets enhet förverkligad.

Stephen Boadu
Ghana

Övers. SM

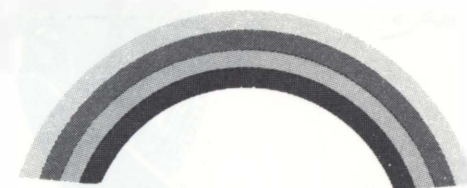

Kultur och livsvärden i en ny tid

En tidning i tidningen

Nr 2, 1988

Stephen Boadu: Mänsklighetens enhet	2
SM: New Age — en positiv kraft i tiden	3
New Age — vad är det? Jonathan Adolph svarar	4
Banbrytarna: Näring och Liv	6
Lars Holmgren: Panteism	9
Åsa Freij: Peter Norrthon, en av nya tidens pionjärer	10
En ny tidsålder för tron	12
Nils Bjørn Kvastad: Angreppen på New Age	14
Ingrid Olausson: Teilhard de Chardins tänkande	18

New Age en positiv kraft i tiden

Insikten ökar att vår värld är en enhet, att vi människor utgör *en* familj, där vi alla är beroende av varandra, och att allt liv är besläktat. Allt liv hänger samman med livet runt omkring. Ingenting existerar endast för sig självt. Ett kärnkraftverk i Tjernobyl innebär en risk för människor långt från den platsen. Kärnvapen i USA och Sovjet utgör en risk för hela mänskligheten. Giftiga industriutsläpp i England påverkar naturen och allt levande även i Skandinavien. Svält i Afrika och Indien påverkar vårt samvete i Europa. Vilken säkerhet amerikanerna kan känna att inget kärnvapenkrig drabbar dem genom en olyckshändelse är beroende av ryssarnas säkerhetssystem — och tvärtom.

Mikael Gorbatsjov har sagt:

— I vår värld är vi så beroende av varandra att alla folk är som en grupp bergsbestigare på en bergssluttning, sammanbundna med ett rep. De kan tillsammans nå toppen, men de kan också ramla ner i avgrunden tillsammans.

Och Gro Harlem Brundtland ser en gryende samarbetsvilja i världen:

— Efter femton års stillastående eller rentav tillbakagång i det globala

samarbetet tror jag att tiden har kommit då vi kan ha större förväntningar, med gemensamma mål, som vi arbetar för, och med en ökad politisk vilja att ta itu med vår gemensamma framtid.

Den gryende insikten att allt liv är en enhet och mänskligheten en enda familj kommer i en mycket farlig situation, där våra liv är hotade, ja där hela vår planets existens står på spel. Med kniven på strupen *måste* vi förstå. Och insikten kommer, sakta.

I denna tid av hot och hopp har vad som kallas New Age-rörelsen en betydande, kanske avgörande, roll att spela. Den bär fram en vision av allt livs enhet och sammanhang: *en* värld, *en* mänsklighet, *en* framtid. Och visionen sprider sig genom samhällena, tränger in bland politiker, ämbetsmän, kulturarbetare, tekniker, forskare och "vanligt folk" i både öst och väst.

De "gröna" inträde på den politiska arenan i flera länder är ett hoppfullt tecken i den nya tidens anda, liksom exempelvis aktiviteten hos miljögrupper och fredsgrupper samt det nya ledarskapet i Sovjet.

Sven M

Redaktör
Sven Magnusson

New Age vad är det?

Jonathan Adolph svarar

New Age-tänkandet omfattar ett mycket brett område, men "rörelsen" saknar doktriner och officiella talesmän. Därför existerar det skilda uppfattningar om vad New Age egentligen står för. En av redaktörerna på tidskriften *New Age* ger sin syn.

Vad innebär "nya tidsåldern"? Frågan ställs av Jonathan Adolph i "The 1988 Guide to New Age Living", utgiven av den amerikanska tidskriften *New Age*. Vilka värderingar binder samman "rörelsens" till synes olika delar? Vilken vision har de om framtiden? Rör det sig om något verkligt kraftfullt och revolutionärt eller om idéer utan bestående livskraft, som efter en tid kommer att försvinna?

Adolph menar att New Age-tänkandet, i dess vidaste mening, kan betecknas som *ett slags utopi*, en önskan att skapa en bättre värld, en "ny tidsålder", då mänskligheten lever i harmoni med sig själv och med naturen och kosmos.

Många tänkare idag anser — upplyser Adolph — att vi befinner oss mitt i en tid av genomgripande förvandling, som kommer *inifrån*, inte från någon yttre kraft, i det att allt fler börjar ifrågasätta traditionella uppfattningar, tänka nya tankar om hur framtiden skall gestalta sig och om hur verkligheten är beskaffad.

Författaren David Spangler menar att det inom New Age-rörelsen inte så mycket är frågan om visioner av en ny värld, utan att det rör sig om nya sätt att se på världen, vilka har en djup inverkan på vad vi gör.

Marilyn Ferguson, författare till boken "Mot en ny tidsålder", anser att det som nu framträder under namnet New Age-rörelsen, inte är något nytt politiskt, religiöst eller filosofiskt system,

utan i stället en ny medvetenhet, en ny världsåskådning, som innefattar vissa revolutionerande, nya tankar inom vetenskapen jämte en del urgamla insikter. De som tänker på det nya sättet utgör tillsammans ett mäktigt nätverk, utan särskild ledare, vilket skapar historiens snabbaste kulturförvandling.

Ferguson ser dessa förändringar som en del av ett globalt "paradigmskifte" — skriver Adolph — plötsliga nya insikter i fråga om vissa aspekter av verkligheten, på liknande sätt som Kopernikus' och Einsteins upptäckter vidgade människans förståelse av det fysiska universum. Idag pågår ett genomgripande nytänkande inom så skilda områden som naturvetenskap, psykologi, ekologi, hälsa och andlighet. Det är, skriver Ferguson, som om vi tidigare varit sömngångare och nu vaknat upp till medvetenhet om en större verklighet, som har funnits här hela tiden.

New Age-rörelsen är inte en religion, även om många New Age-tänkare menar att en *andlig medvetenhet* är nödvändig, om vi skall kunna åstadkomma positiva förändringar hos oss själva och i samhället. Men vad innebär andlig medvetenhet? För många — skriver Adolph — börjar det med känslan av gemenskap med allt. För astronauten Edgar Mitchell kom denna holistiska medvetenhet medan han betraktade jorden där den svävade i rymdens oänd-

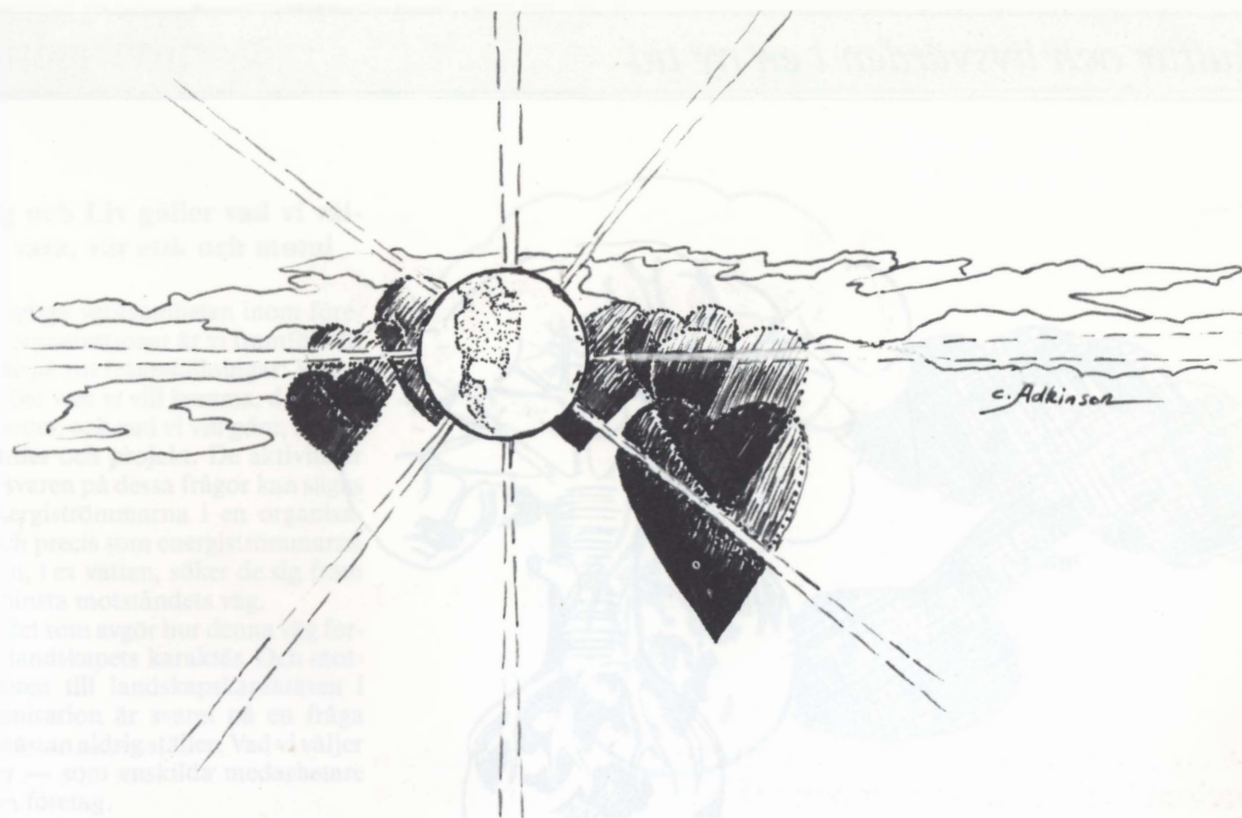
lighet. Han såg jorden ur ett nytt perspektiv och började därefter tänka på ett annorlunda sätt om planeten jorden och livet där. Det var en upplevelse av att vara ett med universum, känna alltings enhet.

Men man behöver inte bege sig till månen för att få uppleva detta, utan det kan också ske under meditation, i klara drömmar, under terapeutisk bön och andliga övningar eller med metoder som syftar till en vidgning av medvetandet.

David Spangler menar att kärnan i New Age-tänkandet är iakttagelsen att himlen är här på jorden varje dag — att livet är heligt. Han skriver i sin bok "Emergence: The Rebirth of the Sacred" (1984) att vi tidigare har betraktat endast vissa företeelser inom en snäv re-

David Spangler

III. Charles Adkinson

ligiös ram som heliga, såsom vad vi upplever i kyrkan, eller det väsen vi vänder oss till i bön. Men om vi uppfattar dagens göromål som heliga, då utför vi dem med större uppmärksamhet och omsorg. Om vi ser naturen som helig, då behandlar vi den inte så som vi gör idag. Och om vi ser på varandra som heliga, då möter vi inte varandra kallt och operosligt.

Spangler menar att denna uppfattning av alltings helighet är en strömning i tiden som allt mer gör sig gällande. Den är New Age. Den är ett nytt sätt att se på världen. Den innebär att när man ser på människor, naturen, saker och händelser, så säger man: "Du är helig!" Detta medför en förvandling av våra handlingar.

Men allt som bär etiketten New Age är inte värdefullt. En del måste ifrågasättas, en del kan vara vilseledande, såsom "channeling" (spiritism). Det har också växt upp en lönnande kommersiell verksamhet, baserad på New Age-idéer. Och det finns rena skojare som vill tjäna pengar på folks naivitet.

Men — skriver Adolph — det tycks inte finnas någon förnuftig grund för den åsikt som framförs av bland andra den kristna fundamentalisten Constance Cumbey i hennes bok "The Hidden Dangers of the Rainbow" (1983) — se Sökaren nr 2, 1985 — att New Age-rörelsen är en satanisk, nazi-liknande kult som syftar till världsherravälde och utgör ett hot mot kristendomen.

Flera samhällskritiker menar att New Age-tänkandet omfattar de andliga och moraliska sanningar som är alla religioners grundval. Men kanske är det ändå — skriver Jonathan Adolph — de idéer som växte fram inom den humanistiska psykologin och human potential-rörelsen på 60- och 70-talet, som haft det största inflytandet på New Age-tänkandet. Adolph menar att den fundamentala optimismen inom New Age-rörelsen kan spåras till sådana psykologer som Carl Rogers och Abraham Maslow, vilka framhållit att när människornas grundläggande behov är tillfredsställda, strävar de efter personlig utveckling och efter att finna mening med livet.

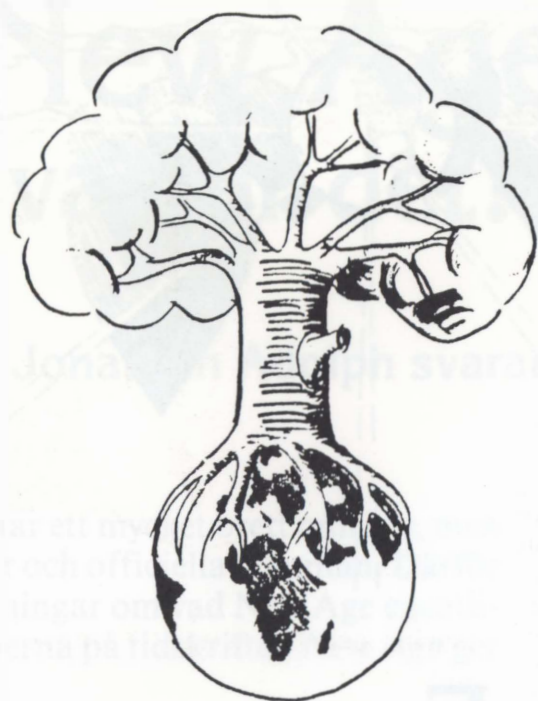
En liknande uppfattning har uttryckts av George Leonard, när han formulerade syftet med de human potential-program som påbörjades på Esalen-institutet i slutet av 60-talet: Vi tror att alla människor på något sätt är i besittning av gudomlig förmåga och att det är möjligt att utarbeta metoder för att hjälpa många till en oerhört ökad förmåga att lära, att älska, att känna djupt och att skapa.

Fastän förändringarna i den nya tiden ytterst är personliga till sin natur, utesluts inte politisk aktivitet. Tvärtom måste den uppmuntras, som George Leonard och Michael Murphy säger i ett uttalande 1966 om human potential-rörelsen: Om det gudomliga är närvarande i mänskliga själar, måste det även finnas i mänskliga institutioner.

Ja, kanske den mest lovande tillämpningen av den nya tidens synsätt finns just inom det politiska området. Man tänker främst på "de gröna", som utgör en världsomfattande politisk rörelse. Deras samhällsvision går förbi de antikerade begreppen höger och vänster och omfattar sådana New Age-värden som respekt för planetens ekologi, understrykande av personligt och socialt ansvar samt decentralisering av makten till förmån för kommunalt självstyre och gräsrotsdemokrati.

Andra uttryck för New Age-andan är naturenlig odling, naturliga och obehandlade livsmedel, holistisk medicin samt studium av det mänskliga medvetandet.

New Age-idealismen sprider sig. Men även bland dem som noga har följt detta mänskliga fenomen finns skilda meningar om vad det innebär. Marknadsforskaren James Ogilvy anser att de skilda kulturella trender som ibland går under beteckningen New Age, inte så mycket innebär att en ny tidsålder har börjat, vilket direkt skulle beröra alla nu levande människor, utan i stället att en del av människorna idag sätter sökandet efter mening med livet framför materiell framgång. Framtidsforskaren Willis Harman, å andra sidan, ser trenderna som förelöpare till en genomgripande förvandling som kommer att förändra alla sociala institutioner, precis som när den vetenskapliga revolutionen ägde rum.

Näring och liv

En sammanfattning av tankar, idéer och visioner från Banbrytarna

Näring och Liv vill verka för en närande värld

Illustrationen ovan är en symbol för Näring och Liv.

Trädet är en urgammal symbol som vi alla bär inom oss. Och för de flesta står den för begrepp som just — näring och liv.

Men det är inte vilket träd som helst: Bilden föreställer Asken Yggdrasil svävande i universum, tryggt förankrad i Rymdskeppet Jorden. Den illustrerar Näring och Liv-visionen om ett grönskande världsträd. Men den symbolise-

rar också transformation, ett skifte i sätet att se på vår planet — från vikingarnas världsträd till astronauternas "blå pärla".

Om man ser noga efter, märker man att en av Yggdrasils grenar är avsågad. Mycket tyder på att vi också håller på att såga av den gren vi sitter på. Men det behöver inte hända, om vi kan transformera synen på oss själva — från att se oss själva eller våra organisationer som hjälplösa offer för omständigheterna, till att betrakta oss som kraftfulla nog att skapa den framtid vi själva väljer. För vi har redan de yttre resurser som fordras — ekonomiska såväl som teknis-

ka. Vad som därutöver krävs är att vi tar vårt ansvar för att utforska vår verkliga potential, att uppenbara vilka vi egentligen är — och att uttrycka dessa insikter i praktisk handling.

En närande värld är det sammanhang inom vilket Näring och Liv vill verka. En värld som ger näring åt *våra grundläggande mänskliga behov* — av kärlek, mening, fred, trygghet och välbefinnande. Och det gäller vare sig vi ser den världen som vår personliga omgivning, som den organisation inom vilken vi arbetar eller som den globala hemvist vi alla delar.

Näring och Liv gäller vad vi väljer att vara, vår etik och moral

I den dagliga verksamheten inom företag och organisationer är vi framför allt inriktade på *två* frågeställningar: Vad vi vill *bli* eller vart vi vill komma, d v s mål och visioner, och vad vi vill *göra*, i form av åtgärder och projekt. De aktiviteter som är svaren på dessa frågor kan sägas vara energiströmmarna i en organisation. Och precis som energiströmmarna i naturen, t ex vatten, söker de sig fram enligt minsta motståndets väg.

Men det som avgör hur denna väg formas är landskapets karaktär. Och motsvarigheten till landskapskaraktären i en organisation är svaret på en fråga som vi nästan aldrig ställer: Vad vi väljer att *vara* — som enskilda medarbetare och som företag.

Svaret på den frågan styr energiströmmarna i våra enskilda liv såväl som i organisationens verksamhet: Våra tankar, känslor och handlingar — och motiven bakom dem. Det formar vår karaktär, vår personlighet som individer och vår profil som företag. Vad vi väljer att vara handlar ytterst om *etik* och *moral*.

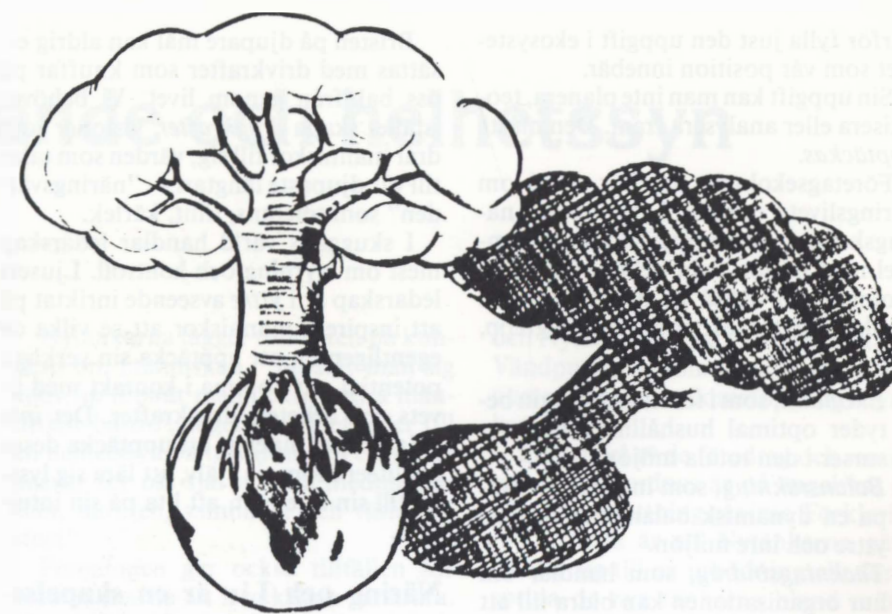
Näring och Liv är inte ett projekt — utan en varelse

Hittills har vi betraktat Näring och Liv som ett *projekt*. Men ett projekt gäller saker och ting som skall göras. Det är inriktat mot ett visst, avgränsat mål och när detta har uppnåtts är projektet avslutat. Eftersom Näring och Liv riktar sitt fokus mot vad vi vill vara, känns projektbeteckningen inte helt rättvisande. Några har istället velat se Näring och Liv som en *rörelse*. Men också detta ord har med själva energiströmmarna att göra.

Kan vi skapa en motsvarighet till ordet rörelse som bättre täcker vara-inriktningen? Kanske ordet *varelse*...

Men "varelse" betyder ju "väsen", något levande? Kan man se Näring och Liv som ett levande väsen? Javisst, Näring och Liv är ju en vision som håller samman de människor som valt att engagera sig för den. Och vi behöver bara gå till vårt eget språk för att få stöd i detta synsätt, till gamla ord som näringsväsen, vägväsen, tullväsen etc.

På samma sätt kan man betrakta företag och organisationer som levande organismer: De utgörs ju av summan av de människor som arbetar där, sammanlänkade av verksamhetsidén.

Näring och Liv syftar till transformation

Huvudsyftet med Näring och Liv är att åstadkomma en transformation av näringsliv och organisationer — genom att omskapa referensramar och förhållningssätt hos de människor som arbetar där.

Vi har vistats i skuggornas domäner så länge att vi tror att det är den enda värld som existerar. På världsträdets mentala skuggsida är det rädslan som präglar vår världsbild, rädslan för omvärldshot och förändringar, i nuet och framtiden — vilket leder till konkurrens och kamp för överlevnad, till anpassning och kompromisser. Här handlar företagande främst om att *ha* och *äga*, om vad man kan tjäna på varandra.

Om vi klättrar upp i Yggdrasils topp ser vi att trädets skugga visserligen existerar men att den bara täcker en liten del av synhorisonten, att verkligheten från ett högre perspektiv domineras av ett överflöd av möjligheter: till nyskapande mer än anpassning, till samverkan och synergi mer än kamp och kompromisser. Här innebär verksamhet i företag och organisationer ett sätt att *vara*, att *ge* och *bidra*, att tjäna varandra.

I skuggans värld ser vi oss oftast som offer för omständigheter, över vilka vi inte råder. I ljusets värld skapar vi i stor utsträckning själva de förhållanden under vilka vi vill leva i framtiden.

I mörkret är det fruktan som styr. Denna rädsla har så oändligt många masker att vi sällan ser dess rätta ansikte. I det solbelysta trädet är det kärleken som är ljuskällan. Egentligen ställs vi i varje situation, i varje ögonblick, inför ett val: det mellan ljus och mörker, mel-

lan kärlek och rädsla. Ställningstagandet måste var och en av oss själv göra. Detta är vad Näring och Liv ytterst handlar om.

Näring och Liv handlar om företagsekologi

Näring och Liv vill omvandla den traditionella synen på företagsekonomi till ett nytt förhållningssätt som vi vill kalla *företagsekologi*.

Företagsekologin utgår från frågan: Vilken är den enskilda människans respektive företags/organisationens *uppgift* utifrån sina unika förutsättningar i ekosystemet?

Frågan baseras i sin tur på två grundläggande aspekter. För det första bygger Näring och Liv på att transformation av organisationer måste utgå från personlig transformation, att varje människa själv måste ta ställning och ansvar i detta avseende. För det andra utgår Näring och Liv från att alla — individer såväl som organisationer — har en speciell mission i ett vidare sammanhang, att företag har, eller kan välja att ha, en större uppgift än vad man vanligen inser, att den inte bara består i att skapa vinster, utan att den också kan innebära att ge näring och liv åt enskilda människor, samhället och världen i sin helhet.

Idag letar de flesta företag intensivt efter möjligheter att skapa nischer på marknaden, utrymmen som konkurrenterna ännu inte ockuperat — ofta blinda för att man redan har helt unika förutsättningar. Ingen annan har exakt den sammansättningen av medarbetare, den kompetensprofilen, de kunderna osv som vårt företag har. Ingen annan kan

därför fylla just den uppgift i ekosystemet som vår position innebär.

Sin uppgift kan man inte planera, teoretisera eller analysera fram. Den måste upptäckas.

Företagsekologin handlar alltså om näringslivets uppgift i den totala näringskedjan, om organisationers samspel med miljön i sin helhet. Företagsekologin vill också ge ny innebörd åt gamla företagsekonomiska begrepp, t ex:

- *Ekonomi*, som i företagsekologin betyder optimal hushållning med resurser i den totala miljön.
- *Balansräkning*, som innebär att skapa en dynamisk balans mellan den yttre och inre miljön.
- *Täckningsbidrag*, som handlar om hur organisationen kan bidra till att täcka mänskliga behov.

Näring och Liv gäller verklig hälsa, frihet från värdesvält

Vårt förhållningssätt till begreppet arbete återspeglas direkt i vårt eget och organisationens hälsotillstånd. Ju mer arbetet uppfattas som en likgiltig sysselsättning, desto fler blir sjukdagarna och olycksfallen — medan människor som arbetar hängivet för en mission eller ett kall ytterst sällan uteblir.

Men hälsa bortom lagom handlar inte främst om frånvaro av sjukdomar, om att vara symptomfri. Verkligen hälsa innebär att ha en stark upplevelse av mening i tillvaron — och därmed av sitt eget och arbetets värde.

Det talas mycket, och med rätta, om den världssvält som är ett hot mot stora delar av mänskligheten. I i-länderna är inte den fysiska hungern ett hot. Där skuggas tillvaron istället av värdesvälten — som orsakar bristsjukdomar av ett annat slag: främlingskap, tristess, meningslöshet osv. Denna andliga nöd yttrar sig i frånvaro av energi, vitalitet, livsglädje, vilket givetvis återspeglas också i våra arbetsprestationer.

Näring och Liv vill ge en ny syn på motivation och ledarskap

I företag och organisationer försöker vi kompensera värdesvälten genom att höja motivationen, genom att utnyttja *drivkrafter* som konkurrens, tävlan, belöningar. Men så snart en belöningsnivå är uppnådd, är dess verkan som motivationshöjare förbrukad, och det gäller då att hitta på något nytt och ännu mer lockande — i ett ständigt snurrande ekorrhjul.

Bristen på djupare mål kan aldrig ersättas med drivkrafter som knuffar på oss bakifrån genom livet. Vi behöver istället skapa *dragkrafter*, visioner som drar människor till sig, värden som talar till vår djupaste längtan — "näringsvärden" som tolerans, tillit, kärlek.

I skuggans värld handlar ledarskap mest om styrning och kontroll. Ljusets ledarskap är i *yttre* avseende inriktat på att inspirera människor att se vilka de egentligen är, att upptäcka sin verkliga potential, att komma i kontakt med livets och arbetets dragkrafter. Det *inre* ledarskapet innebär att upptäcka dessa kvalitéer inom sig själv, att lära sig lyssna till sin inre röst, att lita på sin intuition.

Näring och Liv är en skapelseprocess

I skuggans värld betyder skapande främst att skaffa det vi behöver. I ljusets värld innebär skapande i första hand att vara den vi egentligen är.

Näring och Liv är en skapelseprocess, som handlar om att *utforska, uppenbara* och *uttrycka*.

Utforskandet syftar till att undersöka vad transformation innebär och hur den kan åstadkommas, vad det skulle kunna betyda för en organisation om människorna ser sig som skapare av sin egen framtid istället för som offer för omständigheterna, om företagskaraktern hade kärlek och samarbete som grunddrag istället för rädsla och konkurrens.

Resultaten av utforskandet kommer att *uppenbaras* och spridas på olika sätt: genom möten, seminarier och symposier, genom meddelanden och skrifter — och inte minst genom att vi praktiskt *uttrycker* våra insikter, erfarenheter och "vara-värden", genom att vi lever våra idéer — på personlig, organisatorisk och global nivå.

Näring och Liv vill vara en mötesplats för partners

Näring och Liv vill engagera *partners*. Grunden för partnerskapet är ett gemensamt ställningstagande för de fundamentala idéerna i Näring och Liv.

Näring och Liv vill också vara en *mötesplats* för utbyte av idéer och insikter, där likasinnade (men gärna oliktankande) kan ge varandra näring i vars och ens personliga utveckling såväl som i det praktiska arbetet med att åstadkomma förändringar i den egna organisationen.

Näring och Liv innebär att ge, i en anda av hängivenhet

Till Näring och Liv ansluter man sig inte i första hand för att *få ut* så mycket som möjligt, utan för att *bidra* med sina tankar, *dela med sig* av sina erfarenheter och därmed *ge* andra sitt stöd. Och ju mer man ger ut, desto mer får man tillbaka.

Människor som har en uppgift i livet känner en stor *hängivenhet*. Att ha en engagerande livsuppgift där arbetet ingår som en integrerad del är det naturliga för varje människa.

Näring och Liv vill erbjuda uppgifter som är stora nog att rymma den var och en av oss naturligen är.

Adress:
Banbrytarna, Fleminggatan 75,
112 33 Stockholm. Tel 08/52 24 28
(Jan Backelin), 08/52 64 22 (Göran Wiklund).

"SUNRISE"

är en Engelskspråkig tidskrift från
TEOSOFISKA SAMFUNDET —
PASADENA

Pris 60:— för 6 nr/år. Skriv gärna och
begär ett gratis ex. till Anne Eek, Eriks-
bergsgatan 18, 114 30 Stockholm.

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:—

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:—

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:—

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:—

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Nytänkande och helhetssyn

Föreningen Nytänkarna är ett av New Age-andans bästa uttryck i Sverige. Den startades 1982 i Stockholm av fem kvinnor: skådespelerskan Bibi Andersson, journalisten Margareta Calmgård Bergmark, riksdagsledamoten Birgitta Hambræus, konsulten i framtidsfrågor Kerstin Nordin och journalisten Ingrid Olausson.

Nytänkarna anordnar seminarier, föredrag, "nytänkardagar", studiecirklar m m om nya sätt att se på människan och hennes värld, nya vetenskapsteorier, ny teknik m m. Bland föreläsarna märks Jean Houston, Rupert Sheldrake, Sir George Trevelyan, Ilya Prigogine, Paul Davies, Peter Koestenbaum, Willis Harman, Rollo May, Montague Ullman, Tony Buzan, Edward de Bono, Eileen Cadby, Johan Galtung, Eva Moberg, Jens Tellefsen med flera.

Nytänkarna lägger tonvikten på kunskap om människan. "Förstår man sig själv, så förstår man också andra människor bättre", säger de. "Det leder till en helhetssyn på tillvaron och ett större ansvar för oss själva, våra medmänniskor, naturen, samhället och världen i stort."

Föreningen ger också tillfällen för medlemmarna att lära känna varandra. Nätverk byggs upp och samarbete inleds för att sprida nytänkande och helhetssyn.

— Allteftersom antalet så kallade inrevärldsmänniskor ökar, så ökar också intresset för vår verksamhet, säger Kerstin Nordin, som är motor nummer ett inom föreningen.

I Stockholm har Nytänkarna nu cirka 1 000 medlemmar. Det finns också en "filial" i Västsverige, Nytänkarna Väst,

och Nytänkarna Syd är under bildande. Vändpunkten, som vi skrev om i förra numret, är en ungdomsförening i nytänkarkanda.

En hel del av de föredrag och seminarier som anordnas är på engelska, och någon översättning ges inte. Förklaringen till detta är att Nytänkarna gärna vänder sig till en utbildningselit för att sprida de nya tankarna bland människor med inflytelserika positioner i samhället.

Adresser:
Föreningen Nytänkarna i Stockholm, Örnvägen 3, 181 40 Stockholm.
Föreningen Nytänkarna Väst, c/o Britt-Marie Johansson, Hålebäcken 6129, 440 92 Svanesund.

Lars Holmgren

PANTEISM

Låt dem berätta om livet!

Det är i alla fall livet,
som berättar i dem.
Rösterna förtonar i Rösten,
som ensam förstår sig själv.

Ur diktsamlingen "Relief" (Symposion 1984)

Peter Norrthon en av nya tidens pionjärer

Åsa Freij

Ett litet blått häfte hamnar med posten på vårt skrivbord. "Var så god! Nyhetsbrev från Ad Astra" står det på framsidan. Och på den följande sidan finner vi en kort presentation, signerad Peter Norrthon.

Peter Norrthon, vem är det? Ett både känt och okänt namn — ett av de där namnen som vi i sökar- och alternativkretsar stöter på då och då, inte för att det är några ledande personer i stora sammanhang bakom namnen, men för att de tillhör människor som är med och tar ansvar i den livsviktiga, gemensamma uppgift vi har att vända den förödande inre och yttre miljöförstöring som pågår, till något gott. Vi finner dem bland eldsjälarna i olika projekt som har att göra med fred, miljö, hälsa, jordens framtid och den individuella andliga utvecklingen. I flera sådana sammanhang har vi stött på Peter Norrthon. Det har exempelvis gällt organisationen Framtiden i våra händer, projektet Eko-byn (ett försök att skapa en eller flera ekologiska byar), Findhorns vänner och Stiftelsen Stjärnsund (ett Findhorn-inspirerat andligt kollektiv med utbildningsverksamhet) och spridandet av andlig kunskap, nu senast genom Ad Astra, bokförlag och postorderbokhandel, som säljer litteratur av bland andra Ronald Beesley och distribuerar goda informationer i den nya tiden.

Peter tillhör dem som haft en trygg position i det etablerade samhällssystemet, men vuxit ur det och vågat hoppa av för att följa sitt samvete. Han har prövat på den radikala gröna vägen och flyttat ut på landet i ett självförsörjningsprojekt, men kommit tillbaka till staden och funnit att en balans i en verksamhet både i och vid sidan av etablissemangen fungerar bäst. Han har även haft personliga kriser, som drivit sökarbehovet till en gräns där det blivit nöd-

vändigt att kraftigt ta itu med det egna inre livet och de existentiella frågorna. Nu, vid 50 år, tycker han sig ha funnit — om inte sitt mål, så sin väg. Och han arbetar vidare med ett mer begränsat antal uppgifter och en livslära som han tror på och vill dela med sig av. Peter är en ganska typisk representant för pionjärerna inom New Age — men ändå förstås unik: han är ju Peter och ingen annan. Jag får en pratstund med honom, där han berättar om hur just hans väg varit och vad just hans uppfattning om jorden och livet just nu är.

— Det viktigaste just nu, säger Peter, är att vi inser det ytterst kritiska tillståndet på jorden och gör något åt det. Det räcker inte med att vi hedjar miljöförstöringen och kapprustningen och den inre avtrubbningsen. Vi måste helt ändra livsriktningen!

Peter har alltid intresserat sig för hela det alternativa området, från praktiska miljöfrågor till den egna själen. Han tycker det är viktigt att i en helhetssyn integrera det praktiska med det andliga, och han säger att han står på två ben: det ekologiska och det andliga. (Alla vet hur besvärligt det är att någon längre tid stå på ett ben!) Han vill också framhålla vikten av det egna exemplet. Den som lär måste också *leva som han lär*, om han vill bli trodd och få människor med sig.

— Häromdagen, säger han, såg jag en bil som stod länge med motorn på och spydde ut avgaser — under en dekal på bakrutan som propagerade för renare miljö! Så får det inte vara!

— Å andra sidan är det inte bra att vara fanatiker heller, betonar Peter. Människor i allmänhet har svårt att identifiera sig med dem som går till ytterligheter. Fast de behövs väl också för att visa att det går att vara radikal och leva bra ändå. Även fanatikerna behövs. Och alla andra insatser behövs, även de mins-

ta. Den som bara köper ett fredsmärke efter att inte ha engagerat sig alls har i alla fall gjort *någöt*, och han har tagit ett steg i en ny riktning.

Peter själv slog in på sin sökarväg under gymnasiståren, men var då mest intellektuellt intresserad av existentiella frågor.

— Men sedan kom mycket i vägen, och intresset sköts åt sidan, berättar han. Det blev karriär i det militära — som mariningenjör. Sedan blev det utlandsjobb, i Portugal, giftermål, barn och så småningom skilsmässa.

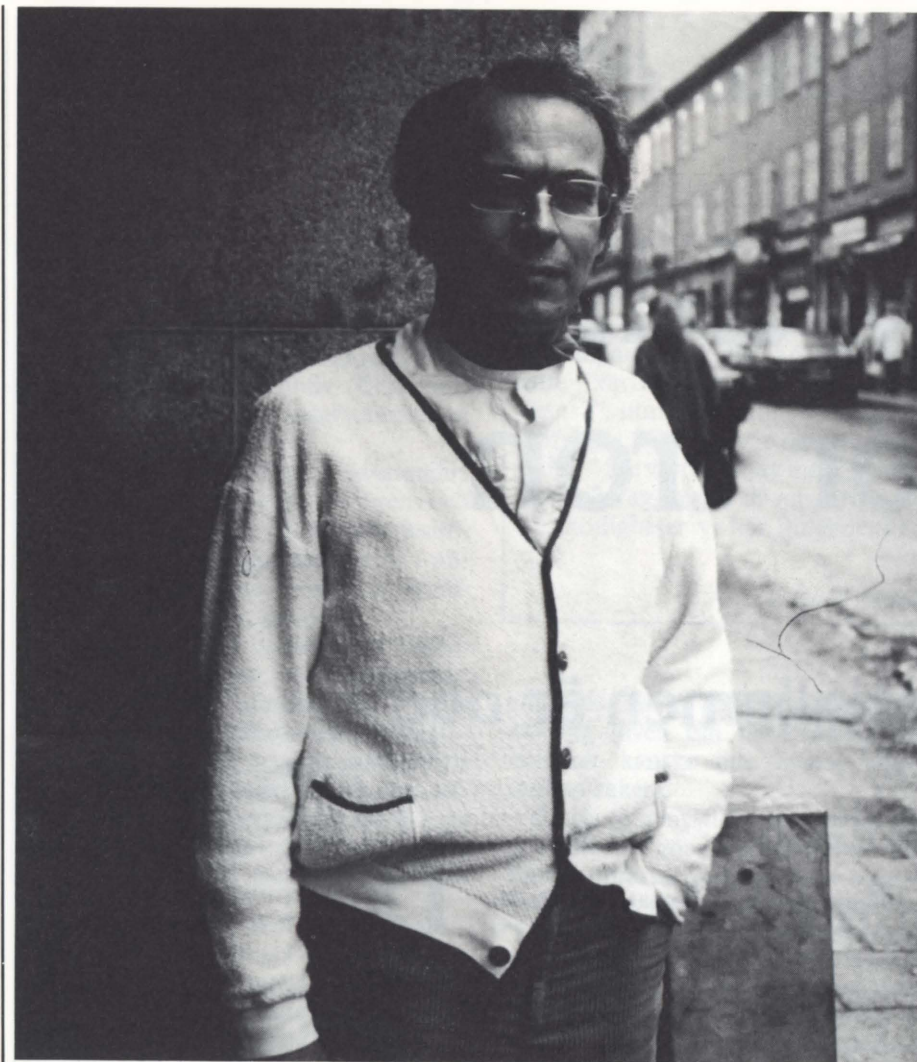
Utlandsåren, som tvingade honom att sätta sig in i en annan kultur, var lärorika. Skilsmässan bearbetar han ännu med hjälp av en psykoterapeut och har på så vis kommit in på nyttigt arbete med egna psykologiska knutar, som annars kanske inte skulle ha lösts upp. Peter ser sin skilsmässa som ett exempel på hur något som i början såg ut som en meningslös tragedi sedan visat sig ha en stor betydelse för den inre utvecklingen.

Arbete med den egna personligheten är något som varje människa behöver, betonar Peter. Och han påpekar:

— Men någon skola i att vara människa och att förstå sig själv, och därmed andra bättre, finns ju inte i det etablerade samhället inom vår kultur.

— I mitten av 70-talet kom jag i kontakt med meditation och indisk filosofi, berättar Peter vidare, och som de flesta sökare läste och prövade jag flera vägar, tills jag för några år sedan tyckte att jag funnit det som passade mig samt ett par lärare som jag hade förtroende för. De var engelsmannen Ronald Beesley och rumänen Edmond Bordeaux Szekely — samt även Fraternité blanche universelle.

Peter hann träffa Beesley personligen innan denne dog under en resa i Indien. Szekely avled också plötsligt — strax innan Peter hann besöka honom, som pla-

Peter Norrthon. Foto Åsa Freij

nerat var. Kontakten med de båda ledde dock Peter in på nya arbetsuppgifter: som försäljare av god litteratur och förläggare. Så startades Ad Astra — det betyder "mot stjärnorna" — som han nu driver på fritiden vid sidan av sitt jobb som skyddsingenjör.

— Jag är nu tillbaka i etablissemangen efter några fria experimentår, säger Peter. Jag hade tidigare slutat det jobb jag haft utan att ha något nytt. Det väckte en hel del uppmärksamhet hos arbetskamrater, chefer och bekanta — en hel del förvåning, kanske löje och medlidande. Hade jag blivit litet tokig, kommit på sned i livet, fått religiösa griller i huvudet? Jag förlorade flera av mina gamla vänner, men jag fick nya, som med mig delade andra värden. Och jag ångrar och saknar ingenting.

— Ett bra tag gick jag arbetslös. Och det var mycket lärorikt att då få uppleva samhället ur ett helt nytt perspektiv. Fast jag tror inte att jag jobbat så mycket som under den tiden. Jag var bland annat hårt engagerad i ett projekt med en kollektivgård i Dalarna, vilket dock stupade på ekonomin.

Den tjänst som Peter nu har, har han lyckats begränsa till fyra dagar i veckan, så att han har en normal arbetsdag fri till att arbeta med det som ligger honom

varmast om hjärtat: Ad Astra samt några andra engagemang inom alternativrörelsen, främst ett projekt med sk permakultur, ett slags slutet ekologiskt odlingssätt, lanserat av alternativa nobelpristagaren Bill Mollison.

Peter förringar dock inte betydelsen av sitt förvärvsarbete som skyddsingenjör, där han tycker att han kan göra en hel del nytta med de insikter han numer har. Och han betonar att det är viktigt att vi inte bryter med det etablerade samhället, när vi inte sympatiserar med det, utan i stället stannar kvar och arbetar för förändringar inom det.

Att Peter klarar av sitt dubbeljobb ger han sin nya livskamrat Louise McCormick en del av äran för. Hon delar i allt hans intressen, och de arbetar tillsammans. De träffades för övrigt inom Framtiden i våra händer. Bådas huvudintresse är att försöka hjälpa den enskilda människan att ta tag i sin situation. Det var för övrigt en bok inom den genren som var den första som Peter översatte och som gav honom blodad tand som översättare. Den heter "Handledning i personlig utveckling" och är skriven av Tolly och Peggy Burkan. Därefter har han tagit itu med Beesleys "Esoterisk kristendom", som snart kommer ut.

Peter berättar gärna om Beesley och

framhåller att även om han är något svåröversatt, så har han ändå en i grunden enkel lära, vars bas är att vi är här för att tjäna varandra. Beesleys första bok i svensk översättning heter också just "Leva och tjäna". Han tar även upp livets mer praktiska sidor, såsom betydelsen av kroppslig hälsa. Detsamma gör Szekely.

Peter återkommer till det som han tycker är så viktigt: att den enskilda människan tar tag i sitt eget liv. Han påpekar att vi i nästan alla sammanhang fränsäger oss allt ansvar och avstår från att påverka vår egen situation. Vi överlämnar vår kropp till läkare — ofta för sent, fast vi kunnat göra så mycket själva, och i tid! Vi överlämnar samhällsansvaret till politiker och institutioner — medan vi själva är passiva och låter allt gå.

Det personliga ansvar som Peter vill ta genom sitt nystartade företag är att sprida goda informationer av praktisk art till samhällets nytta samt andlig kunskap för den enskildes inre personliga utveckling. Detta tänker han sig skulle kunna ske inte bara genom böcker, utan även genom en ny sorts tidning med *goda nyheter*. Hans nyhetsbrev kan uppfattas som ett slags skiss till en sådan tidning. I detta presenterar han en rad framsynta initiativ, såsom Ansvarsfull penningplacering, Right Livelihood Award, Framtidsskogen och Sociala uppfinningar i Sverige, SISU, för att nämna några. Och i flera av dessa har Peter ett hjälpefinger med.

När jag frågar Peter Norrthon vad han tycker är viktigast och vilka de vägar är som han rekommenderar, så ritar han ett slags diagram. Överst sätter han åsikten att vår jord är MODER JORD, ett levande väsen. Därunder kommer ANSVAR, som är förutsättningen för att något positivt skall kunna ske. Sedan kommer PERSONLIG UTVECKLING utan vilken vi inte kan omsätta ansvaret på rätt sätt (här tar han i synnerhet Tolly och Peggy Burkan till hjälp). Därefter kommer resultatet att han står på TVÅ BEN och går sin väg framåt. De två benen är *ekologin* och *andligheten*. Under ekologin skriver han underrubrikerna "Framtiden i våra händer", "Eko-byn" och SISU — ungefär som lär, knä och underben — och så, som en fot med ring omkring, *permakulturen* för ordentligt fäste på jorden. Det andliga benet består för Peters del av komponenterna Beesley, Szekely och Omraam Mikhael Aivanhov, den mästare som grundat Fraternité blanche universelle — och slutligen Ad Astra som höger fot.

En ny tidsålder för tron

"Materialismen är död"

Den newtonska verkligheten var solid och mekanisk. Den bestod av ting som verkade på varandra: materiella orsaker och materiella verkningar. Världen sågs ungefär som en stor maskin, robust och oändlig. Materians minsta delar, atomerna, tycktes vara som små solsystem: elektroner kretsade kring en atomkärna. Idag är dessa bilder inte längre i bruk. "Blotta försöket att frammana en bild av elementarpartiklar och tänka på dem i visuella termer är att totalt missförstå dem", har Werner Heisenberg, nobelpristagare i fysik, sagt. Atomerna är alltså inga ting i vanlig bemärkelse.

Materians minsta delar har ingen materiell substans. Det vet vi idag. De har massa, men massan är en form av energi.

Verkligheten är inte solid och mekanisk så som vi trodde förr. Atomerna består, fränsett de buntar av energi som kallas partiklar, av tomrum. De består nästan helt och hållet av tomrum.

Idag framstår inte universum längre som en stor maskin, utan snarare som en stor tanke.

Förr handlade fysiken enbart om materia. Där fanns ingen plats för medvetande eller tanke. Men nu har medvetandet trängt in i fysikens världsbild. "Att hävda att det bara finns materia och inget medvetande (mind) är det mest ologiska av påståenden, helt vid sidan av upptäckterna inom den moderna fysiken, vilka visar att det inte finns någon materia i termens traditionella betydelse." Det har sagts av astronomen Firsoff.

Många nutida bedömare menar att det framkommer allt fler bevis för att vi lever i ett universum som är *ett skapande medvetande* och som ständigt utvecklar sin skapelse till allt högre former. Bevisen kommer bland annat från den moderna fysiken.

Enligt den nya bild av verkligheten som börjar framträda finns det inte någon annan substans än medvetande, eller medvetandeenergi, i hela kosmos — vilket betyder att *universum tänker!*

Detta innebär att världsallet inte är själlöst och mekaniskt. Det är i stället medvetet, och det *vill* något. Det *strävar*. Det har *intelligens*.

Det ligger i våra dagar en förväntan i luften. Man ser framför sig ett stort vetenskapligt genombrott till en holistisk uppfattning av en värld som är i grunden av andlig natur.

Fysikerna börjar uppfatta verkligheten på liknande sätt som mystikerna. Flera tankeutbyten har förekommit mellan vetenskapsmän och mystiker, präglade av ömsesidig respekt. Det kaliforniska Esalen-institutets chef Michael Murphy säger att en ny verklighetsuppfattning faktiskt håller på att växa fram och att det finns en känsla av att fysikerna håller på att avslöja en värld som överensstämmer med vad mystikerna

En symbol för universums inneboende skaparkraft: Gud skapar jorden.

har uppfattat i sina visioner.

Indiska mystiker har sedan länge hävdat att *verkligheten är medvetande*. Materialian är i själva verket en illusion, *maya*. Den är inget annat än medvetande i grov form, förtätat. Brahma (Gud) vars väsen är medvetande (Brahman) tänker, och därvid springer universum fram.

Enligt mystikerna finns medvetande i allt: i materialian, i växterna, i djurens och människornas sinne. Medvetandesubstansen genomtränger allt, finns i allting som dess grund. Medvetandesubstansen är vår väsensgrund.

Mystikerna säger också att verkligheten är en och odelbar, evig och oändlig. I grunden är den oföränderlig — men företeelserna i den förändras ständigt.

Människans inre, hennes andliga kärna, är den yttersta verkligheten, den eviga sanningen. Människan är alltså i sitt väsens grund identisk med Guds väsen, som är Brahma, den tänkande substansen.

Precis som mystiken uppfattar också den moderna fysiken världen som en helhet. Werner Heisenberg har gjort följande uttalande: "Världen framstår idag som en komplicerad väv av händelser, vari samband av olika slag växlar, sammanfaller eller kombineras och därigenom bestämmer helhetens uppbyggnad." En annan naturforskare, A N Whitehead, har sagt så här: "De fundamentala begreppen är aktivitet och process. --- Naturen är en skådeplats för växlande samband mellan aktiviteter. Alla ting förändras, deras verksamhet och inbördes förhållanden förändras." Det rör sig om *processer*. Whitehead påpekar att den moderna fysiken "inte längre medger möjligheten att något existerar fristående, isolerat, som ett slutet helt".

Mystikens kärnidé att *allt är ett* kan

Inne i oss själva uppenbarar sig transcendentalt medvetande för oss. Spontant, oväntat, naturligt öppnar det oss för de djupaste inneboende andliga sanningarna. Det upplyser oss med kunskapen om oss själva att vad vi verkligen är, det är något helt annat än vad vi trott oss vara. I tystnaden i våra mest meditativa meditationer finner vi bekräftelse och visshet. Djupt i det finaste av vårt fina inre finner vi vår sanna identitet, i identifikationen med allt som är, har varit och kommer att vara.

Surya Green

Det finns en historia om en rabbi som inför alla sina bördor och förpliktelser slutligen vaknade upp till insikten att när han en gång skulle stå inför sin skapare, så skulle han inte få frågan: "Varför var du inte Moses eller Jesus?", utan han skulle i stället bli tillfrågad: "Varför var du inte rabbi N.N.?" Så: varför är jag inte Gerhard Elston? Jag tror vi är ansvariga för de möjligheter vi har inneboende i oss.

Gerhard Elston

Skaparen i sitt majestät och sin storlagenhet, i sin fulländning och skönhet har i kärlek förstått vilka vi är. Han har i var och en av oss nedlagt en underbar plan. Vi skall förverkliga den planen; lösningen finns inom oss. När vi förverkligar den, vilket kärlek kan hjälpa oss att göra, då finner vi sanningen. Som vackra blommor skall vi spricka ut, individuellt och gemensamt, till Skaparens ära.

Michael Fadeyi

alltså idag ges en naturvetenskaplig förankring (även om naturforskare och mystiker kanske inte menar alldeles samma saker).

Precis som mystikerna säger att tiden är en illusion gör nutidens fysiker detta. Båda uppfattar varat som ett evigt *nu*. Tiden finns, men den är inte något som "flyter fram". Den *är*. Det förflutna, det nuvarande och det framtida blandas. Bertrand Russell skriver i "Relativitetsteorins ABC":

"Det är inte sant att det förflutna bestämmer framtiden på något annat sätt än framtiden bestämmer det förflutna: den skenbara skillnaden beror bara på vår okunnighet, eftersom vi vet mindre om framtiden än om det förflutna. Detta är en ren slump: det skulle kunna finnas varelser som kunde komma ihåg framtiden men nödgades sluta sig till det förgångna."

Energivågen

I Orsa sitter entusiasterna Monica Seilitz och Per Frisk och gör Energivågen, en gratistidning där olika New-Age aktiviteter utannonseras. Där får man en vision av New Age-rörelsens väldighet, på gott och ont. Det annonseras för en fredskonsert med Sri Chinmoy, tre dagars seminarium om A Course in Miracles, pilgrimsresor till Indien, Egypten, Peru, Tibet och Indien, shamanresor, reikihealing, holistisk terapi, kortkurser i astrologi, reinkarnation och psykodrama, tarotkurser, healingkurser, frigörande andning, positivt tänkande, livsfilosofi och levnadskonst,

Om det nu är så att skapande medvetande är den yttersta verkligheten, då kan det hända att evolutionen har ett mål — att livets eget syfte är att söka sin fulländning. Och enligt mångas mening börjar det komma fram bevis för att en målmedveten intelligens genomtränger världen och är närvarande i allt.

Enligt urgamla visdomsord från mystiker "existerar universum på grund av att Brahma (Gud) tänker".

Den store engelske fysikern Arthur Eddington menade att universum är byggt av tankestoff.

På New Age-håll är man mycket intresserad av dessa ny tankar hos moderna fysiker. Sir George Trevelyan, en av New Age-rörelsens mest kända företrädare, menar att "det nu är tydligt att materialismen inte längre är en vetenskapligt grundad filosofi".

ansiktsbehandlingar med naturprodukter, reinkarnationsterapi, chakrabalansering, pendel- och slagrutekurs, akupressur, meditation, indianterapi, visualiseringsövningar för att nämna några exempel.

Där ges, förvisso, många möjligheter till positiv personlig förändring, även om inte allt är guld, som där glimmar.

Energivågen, som trycks i 10 000 exemplar, erhålls gratis på vissa ställen, framför allt i rikets två största städer, men man kan också prenumerera. Adressen är Box 8, 794 00 Orsa, Sweden, och telefonnumret 0250-424 76.

Angreppen på New Age

Nils Bjørn Kvastad

Det förekommer en kampanj mot New Age-rörelsen. Författaren Nils Bjørn Kvastad, som skrivit boken "En ny tid i Vannmannens tegn?", kommenterar några av de vanligaste argumenten mot New Age.

New Age har under senare år mer och mer blivit utsatt för en kano-nad av motargument och skällsord. Angreppen har i synnerhet kommit från kristet håll, men också från den etablerade vetenskapen och från en del politiska grupperingar. Jag ska här ta upp några centrala argument mot New Age samt några enligt min mening vanliga missförstånd om strömningen.

Den största motviljan mot New Age visar en del kristna kretsar. Några danska teologer har närmast fört en hetskampanj mot rörelsen och har ensidigt fäst sig vid det negativa och glömt det som är lika viktigt, nämligen det positiva. Nu finns det utan tvivel en del tveksamma inslag i strömningen, vilket jag också har skrivit om i min bok om New Age-rörelsen, "En ny tid i Vannmannens tegn?". Men jag tycker att kampanjen från kristna kretsar ofta är urskillningslös och får en form som mest av allt blir stor underhållning. Detta gäller M Schlinks bok "New Age — sett fra bibelsk synsvinkel", där det heter att drivkraften bakom New Age-rörelsen är djävulens önskan att bli tillbedd som Gud, samt Constance Cumbey "Regnbuens skjutne farer", där huvudtesen är att New Age är Antikrist. Också den svenske pingstpastorn Torbjörn Freijs "New Age" har stort underhållningsvärde.

Ibland verkar kyrkan som ett företag som ser att det har fått en konkurrent på en marknad där det tidigare haft monopol, en nykomling som tar marknadsandelar i oroväckande tempo. Och

uppslutningen bakom kyrkan har onekligen sjunkit under senare år. I Norge har det minskade intresset illustrerats av att genomsnittsnorrmannen går fyra gånger i kyrkan under sitt liv. Två av gångerna bärs han in.

New Age en religion?

Ibland kallas New Age felaktigt en religion. Det finns religiösa inslag i rörelsen, i synnerhet från österländska religioner, såsom idéerna om reinkarnation och karma. Men New Age är ingen religion i religionsvetenskaplig mening. Och man kan mycket väl godta många New Age-idéer, till exempel om miljövård och hälsokost, och på så sätt bli en "new ageare", utan att tro på någon religion. Å andra sidan kan man godta vilken religion som helst, även kristendomen, och samtidigt vara New Age-anhängare i den meningen att man är anhängare av delar av de stora idékomplex som New Age omfattar.

Några anser också att det finns religion i en del New Age-grupper, även om medlemmarna där förnekar den saken. Detta gäller olika meditationsorganisationer, såsom TM. Några kristna ser i TM-rörelsen en förtäckt hinduism.

Men när det gäller alla de mentala teknikerna, såsom meditation, vilka har en så central plats i New Age, behöver man inte tro på något för att hålla på med dem. Även om många har sina rötter i hinduismen, behöver man inte bli hindu, om man använder dem, lika litet som man behöver tro på Oden, om man har julgran, som ursprungligen var

ett hedniskt bruk.

Några ser i kyrkans kamp mot New Age en fortsättning av den gamla striden mot ockultismen, vilken ofta betraktas som en andlig strid. Men oftare har det rört sig om en fysisk likvidering. Under långa tider i kyrkans historia har det betytt döden att bli anklagad för trolldom. Och den kristna sekt som väl hade de flesta New Age-idéerna, nämligen ktharerna i Sydfrankrike, blev grundlig utrotad.

Fascism?

I många radikala kretsar används ordet "fascism" om allt de ogillar, nästan oberoende av vad det är. Ordet är närmast bara en indikator på att temperaturen i en debatt är hög. Det är därför inte överraskande att det används om New Age-rörelsen. Egentligen är beskyllningen så grotesk att det inte skulle vara nödvändigt att bemöta den. Men den dyker likväl upp så ofta att jag vill nämna tre fundamentala områden, där New Age skiljer sig från fascismen.

1. Fascismen var militaristisk och förhärskade kriget, detta "renande stålbad". Men ändå från hippiernas "make love, not war" har pacifismen varit stark i motkulturen och senare i New Age. Fredsrörelsen, i synnerhet i dess amerikanska form, räknas gärna till New Age.

2. Fascismen var extremt nationalistisk. New Age är kosmopolitisk och för full rulle mot nationalismen. New Age-organisationen "Planetary Citizens" arbetar för att alla människor skall

Nils Bjørn Kvastad

uppfatta sig som medborgare inte bara i ett land, utan i hela världen. De utställer "världsmedborgarpass" för att visa hur onaturliga nationella skillnader är. Och idéerna hos organisationen "En enda värld" är starka i New Age.

3. Fascismen var anti-feministisk och menade att kvinnornas område var "Kinder, Küche und Kirche" (barnen, köket och kyrkan). Men i synnerhet i USA har kvinnorörelsen en central plats i New Age. Mark Satin, den främste politiske New Age-ideologen, räknar med den i New Age-rörelsens politiska plattform. Han säger att den moderna människan är instängd i sådana uppfattningar som nationalism, vetenskaplig enögdhet och patriarkaliska hållningar, såsom att kvinnan skall göra markttjänst vid mannens karriärstege, hjälpa honom att nå toppen.

Motkulturen och New Age har för övrigt mjukare och mer feminina värderingar än samhället i övrigt. Hippiernas långa hår betraktades som feminint. Men nazisternas ideal var den raa manligheten, "den blonda besten".

Det heter att New Age-rörelsen lägger större vikt vid yin (den feminina principen) än på yang (den maskulina principen). Och New Age-ideologen Marilyn Ferguson citerar det kinesiska ordspråket "kvinnorna bär upp halva himlen" och menar att de bör ha inflytande där efter.

Det som påstås vara besläktat i fascismen och New Age är mycket mindre fundamentalt än dessa punkter, såsom intresse för ockultism, vilket många nazister hade, bland dem Hitler. Men sådana intressen hade också Churchill och Roosevelt, och blir de fascister på den grunden?

Tyskarna använde astrologi i jakten på Mussolini, och Hess hoppade ut över Skottland efter ett astrologiskt varsel. Men likväl tolererade inte nazisterna ockultister. De flesta astrologer hamnade i koncentrationsläger.

Det som många borde ha gjort bättre klart för sig är varför man bör ta avstånd från fascismen. Det är för det första på grund av dess massmord och ohyggliga brott mot de mänskliga rättigheterna, inte på grund av sådana perifer ting som ett visst intresse för ockultism och en ovilja mot förnuftet, vilket också finns i många harmlösa strömningar och är vanligt bland exempelvis poeter.

Eskapism?

Ett vanligt påstående är att New Age står för eskapism, flykt, passivitet. Men det passar i alla fall inte på miljövårdsflygeln i New Age, där exempelvis

New Age har en del, åtminstone skenbart, kufiska inslag. Den här deltagaren i en New Age-festival hämtar kraft inne i en pyramid. Foto Per Frisk.

Greenpeace är med, som nästan kastade den franska regeringen över ända och som förhåller sig till norska valfångare som en knuten näve till ett blött öga.

Även kvinno- och fredsrörelsen räknas gärna till New Age, vilket Mark Satin gör. Och passivitet passar knappast som karaktäristik där heller. Samhällstopparna har väl mer känt dessa rörelser som stövlar i ansiktet, vilka ständigt orsakar skrämmor hos det etablerade.

Men det är väl i synnerhet mot den "nyandliga" delen av New Age, med dess inslag av mentala tekniker och meditation, som påståendena om eskapism och passivitet riktas. Men inte heller där har de så mycket fog för sig. Särskilt de största meditationsorganisationerna, såsom TM, betonar att deras meditation leder till ökad energi och bättre förmåga att fungera i vardagen. Meditaitonen är inte ett tillflyktsrum, där man går in och stänger dörren om sig.

Likväl skall det nämnas att mentala tekniker också lätt leder till större inåtvändhet. Men detta behöver inte vara ett lyte. Det är en vanlig New Age-uppfattning att vår tids kultur är alltför utåtriktad. Människor blir liksom bombarderade med yttre intryck, med underhållning, nya TV-kanaler. Och då är det bra att det finns hjälpmedel, såsom meditation, så att man kan vända uppmärksamheten inåt, mot sidor av medvetandet som kan berika livet men som den moderna människan har förlorat kontakten med.

En flykt från förnuftet?

New Age anklagas ofta för brist på kritisk analys och för förnuftsfiendlighet. Sådan analys är också ofta en bristvara i New Age och skulle vara en broms mot alltför lättviktiga teorier. Men detta hänger samman med att strömningen har drag av anti-intellektualism. Därför kan det ibland verka som om hjärnan fränkopplas när New Age-folk bestämmer sin livssyn. Guru Rajneesh säger: "Kom ned från ditt huvud! Kom till ditt hjärta!"

Brist på analys och anti-intellektualism hänger också samman med att New Age inte är en akademisk strömning, som leds av en liten, ihärdig skara personer med mängder av examina och prydliga titlar och som ser på universiteten som de ställen där nationens ande är samlad. New Age är ingen elitströmning, utan en massrörelse, där troligen vanligt folk utgör flertalet. Ledarna har ofta bara en viktig skola bakom sig, nämligen grundskolan, och har ofta haft icke-akademiska yrken innan de slog sig på det andliga. Shamanledaren "Rolling Thunder" var järnvägsarbetare, gurun i Ananda Marga var kontorist, och Martinus var mejerist. En sådan bakgrund är sällsynt i andra idéströmningar, som exempelvis existentialismen. Men bristen på kunskaper och på akademisk skolning kan ju ibland göra analysen inom New Age svag.

Men New Age är inte allmänt sett anti-intellektuell eller anti-vetenskaplig. Vissa tolkningar av den moderna fysi-

ken räknas ju till New Age, och de som tolkar använder den vanliga vetenskapliga intellektuella apparaten. Och i några discipliner, som räknas till New Age, såsom parapsykologin, använder forskarna mer rigorösa vetenskapliga metoder än inom de flesta andra områden. En annan sak är att många forskare ändå inte har godtagit dess resultat.

Och filosofer med tankar som står New Age nära har ibland framlagt dem på ett mycket intellektuellt sätt. Detta gäller bland andra Spinoza, som utarbetade sina tankar med geometrin som modell. Spinoza studeras idag i många New Age-grupper. Å andra sidan har tankarna hos en del starkt anti-intellektuella tänkare viss släktskap med New Age-idéerna. Ett exempel är Nietzsche.

En grund till att New Age-rörelsen har fått anseende att vara anti-intellektuell är troligen att rörelsen vill framhålla upplevelser hos sidor av medvetandet som de flesta människor idag inte vet något om och som de därför finner "obegripliga", när de hör talas som dem. Men sådana erfarenheter har varit

kärnan i de gamla österländska kulturer, och de var också centrala i västerlandet i äldre tider som ett vetande utan gränser. Därför ligger det mycket sanning — om än inte den avsedda — i det nedsättande omdömet om New Age som den nya medeltiden. För medeltiden hade mycket mer än vår moderna tid känslan för alltings enhet, vilket är så karaktäristiskt för New Age.

New Age är i stort sett en representant för äldre tiders livskänsla i dagens värld, samtidigt som den kanske är den viktigaste kanalen till västerlandet för livssynsidéer från främmande kulturer och i synnerhet står för ett genombrott österifrån. Den är på det sättet ett viktigt korrektiv till en tradition som i århundraden har undertryckt andra kulturer. Från att ha befunnit sig i utkanten av kulturbilden i väst har nu de österländska idéerna tack vare New Age ryckt in mot centrum, och därmed har många av de bästa tankarna från världens andliga historia bringats mer i fokus.

Övers. fr. norskan av SM

Kommentar:

Eftersom New Age-rörelsen inte har några klara, av alla accepterade konturer, är de bilder som tecknas av denna idéströmning litet olika. Till Nils Björn Kvastads bild hör bland annat TM-rörelsen och sådana andliga ledare som Rajneesh, Rolling Thunder, Anandamurti (i rörelsen Ananga Marga) och Martinus. För mig är dessa ny andlighet, men inte New Age. Jag tycker inte New Age-rörelsen är antiintellektuell. Snarare håller jag med Eva Moberg när hon skriver (Sökaren nr 3, 1988) att det mer seriösa tänkandet och sökandet inom New Age snarast lider av en tendens, som är närliggande till anti-intellektualism, flummighet och teknikfientlighet, nämligen att vara alltför intellektuellt krävande för att kunna bli en folklig angelägenhet.

Att olika bedömare beskriver New Age-rörelsen på olika sätt får vi leva med. För min del försöker jag främst visa upp New Age-tänkandet, när det är som bäst.

SM

Findhorn för en bättre framtid

Findhorn-stiftelsen är ett New Age-center i Skottland, grundat 1962 av Eileen och Peter Caddy och Dorothy Maclean — ett andligt kraftcentrum i den nya tiden. Många svenska new age-are drar till Findhorn för att få inspiration och uppleva verklig New Age-anda. Findhorn är ett arbetskollektiv, men också ett konferenscenter.

Det finns ingen i detalj utformad lära eller bekännelse, som Findhorn-folket följer. Men deras filosofi är grundad på uppfattningen att vår planet nu befinner sig i en tid av kraftig medvetenhetsutveckling, där det skapas och lanseras nya tankar om vad mänsklig kultur innebär. På Findhorn menar man att en kultur, genomsyrad av andliga värderingar, nu håller på att spridas i världen.

Findhorn ser sig främst som ett utbildningscenter men ger också möjlighet för människor att komma dit och bo och arbeta där i en miljö av kärlek och uppriktighet. Man vill bland annat ge människor en känsla av vardagslivets storhet och helighet och ge dem impulser att leva i vardagen, och bland andra människor, på ett sätt som förverkligar det bästa inom dem.

På Findhorn betraktar man livet självt som ett klassrum. Det är under de dagliga göromålen tillsammans med andra som man får inspiration till att förändra sig själv.

Findhorn stöder visionen av jorden som ett samhälle, och konferenser hålls där med den visionen i botten. Det är också New Age-tanken om livets enhet som finns i det dagliga livets centrum och präglar relationerna mellan människorna och förhållandet till allt annat liv.

Upplevelsen av allt livs enhet är en kärna i Findhorns andlighet.

Adress:

Findhorn Foundation, The Park, Forres, IV 36 OTZ, Scotland, U.K.

En nyckelidé på Findhorn är "attunement": man bringar sig i samklang, individuellt och i grupp, med ett högre syfte.

TA ANSVAR FÖR DIN HÄLSA.....

Boken har 352 sidor, rikligt illustrerad med teckningar och foton. Inbunden. Cirka pris 310:—

Alternativa metoder till bot och lindring bygger ofta på att man själv tar ansvar för sin kropp. För en god hälsa är det frågan om att bota hela människan och inte bara en sjuk kroppsdel.

Stora Naturläkarboken presenterar en mängd olika naturmedicinska behandlingar och terapier.

Ur innehållet:

- Homeopati
- Akupunktur
- Rolfing
- Healing
- Hydroterapi
- Alexander-tekniken
- Hypnoterapi

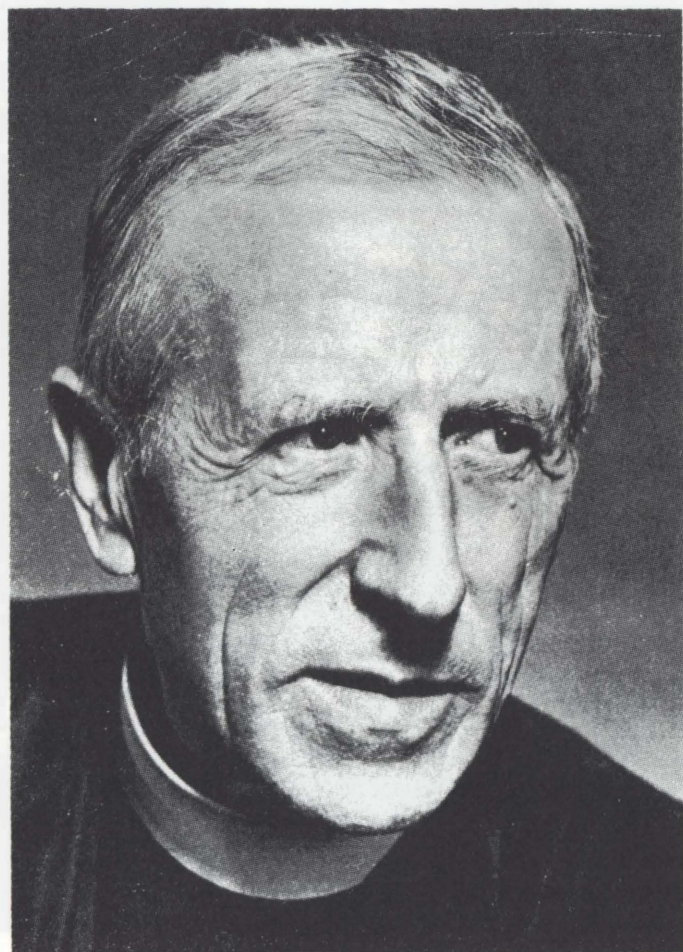
Köp boken i bokhandeln eller direkt från ICA bokförlag, 721 85 VÄSTERÅS

Teilhard de Chardins tänkande

Ingrid Olausson

Teilhard de Chardin är en av vår tids stora tänkare, av många jämförd med Einstein i betydelse. Hans världsbild innefattar tron på ett ytterst meningsfullt universum, där det mänskliga medvetandet spelar en avgörande roll.

Pierre Teilhard de Chardin

Den kände vetenskapsmannen och jesuitpatern Pierre Teilhard de Chardins bok "Så tror jag" är egentligen ett mycket långt och innehållsrikt brev. Texten skrevs redan 1934 i Peking där Teilhard de Chardin levde och verkade från 1923 och fram till slutet av andra världskriget. Adressaten är jesuiten Bruno de Solange, en ordensbroder som hade bett att Teilhard de Chardin skulle förklara sig — hans tankar och idéer om världens utveckling och framtid hade väckt stort intresse bland studenter och forskare både i Frankrike och utomlands, men de ansågs mycket kontroversiella i officiella katolska kretsar. I detta långa brev utvecklar Teilhard de Chardin mycket tydligt och pedagogiskt vad han tror på och hur hans tro har utvecklats. Det gällde för honom att förklara sin tro på ett sätt som inte kunde ge upphov till missförstånd, men utan att därför ge avkall på något av det han vetenskapligt och teologiskt hade kommit fram till.

Resultatet har blivit en klar och logisk beskrivning av Teilhard de Chardins världsbild och hur den vuxit fram — av ett idékomplex som fått en oerhörd stor genomslagskraft i hela världen. I snart sagt varenda bok, som i dag — 50 år senare — diskuterar framtidsfrågor ur ett filosofiskt eller andligt perspektiv möter man referenser till Teilhard de Chardin.

Teilhard de Chardin

Varken "Så tror jag" eller Teilhards övriga skrifter och brev övertygade dock hans katolska överordnade. När han kom tillbaka till Frankrike 1946 samlades hans vänner och anhängare ivrigt kring honom. Men han fick inte det officiella erkännande han hade hoppats på, och trots att hans vetenskapliga verk redan var världsberömda hindrades han fortfarande att publicera sina filosofiska och teologiska arbeten. När han erbjöds en forskartjänst av Wenner-Grenstiftelsen i New York flyttade han därför till USA, där han bodde och arbetade till sin död 1955.

Under denna tid spreds hans idéer till allt vidare kretsar — psykologer, fysiker, stadsplanerare, konstnärer, filosofer och sist men inte minst framtidsforskare har på olika sätt tagit upp och vidareutvecklat Teilhard de Chardins grundidéer. Men Teilhard var den förste och är fortfarande den ende som ger en samlad bild av mänsklighetens hela utveckling från dess ursprung till dess slutliga mål i ett perspektiv som omfattar alla aspekter. Det är hisnande och samtidigt hoppgivande — vi har obegränsade möjligheter, skriver han, men vi står snart vid en gräns där vi har att välja "mellan självmord och tillbedjan". Denna insikt tvingade honom att skriva och tala, trots att det medförde en personlig isolering från det som tillsammans med hans vetenskap stod honom närmast — nämligen kyrkan.

Vem var då denne man och hur har han kunnat influera utvecklingen inom så vitt skilda områden?

Teilhard de Chardin var en mångsidig person med ingående kunskaper inom både naturvetenskap och teologi. Han var också mystiker och hade egna upplevelser av utvecklingens inre kraft. Hans person uttryckte i sig en helhetssyn genom att han både var en kritiskt undersökande vetenskapsman och en filosof med kosmiska visioner. Han var lika djupt rotad i vetenskapen som i religionen och han arbetade hela sitt liv för att överbrygga klyftan mellan dem utan att därmed ge avkall på någonting. Det som framför allt kännetecknar Teilhard är den djupt grundade helhetssyn, som ligger under allt han skrivit.

Pierre Teilhard de Chardin föddes 1881 i södra Frankrike i en intellektuell och djupt religiös familj. Hans vän och kollega Pierre Leroy beskriver hur Teilhards far redan tidigt undervisade sonen och lärde honom samla och undersöka mineraler och växter. "Redan från tidiga barnår utvecklades hos honom en djup känsla både för materien och för det eviga" skriver han. Pierre Teilhard de Chardin gick i en jesuitskola i Lyon,

Jag tror att universum är i utveckling.

Jag tror att utveckling sker i riktning mot anden.

Jag tror att anden får sin fulländning i det personliga.

Jag tror att det högsta personliga är den universella Kristus.

Pierre Teilhard de Chardin

studerade sedan naturvetenskapliga ämnen och undervisade därefter i fysik och kemi. Han utbildades till präst i England och prästvigdes 1911. Därefter återvände han till naturvetenskapen och studerade paleontologi och antropologi. Han doktorerade 1922 och blev professor i geologi i Paris. Där fick han ett erbjudande att följa med en antropologisk expedition till Mongoliet, vilket blev början till en lång tid av vetenskapligt mycket framgångsrikt arbete i Asien. Han arbetade över 20 år i Kina med avbrott för ett flertal resor och vetenskapliga expeditioner.

Framför allt förknippas Teilhard de Chardins namn med Pekingmänskan, Sinantropus, ett av de viktigaste antropologiska fynden under detta århundrade, och som blev en viktig vetenskaplig länk i kunskapen om människans utvecklingshistoria.

Den världsbild, som Teilhard de Chardin utvecklade i sina filosofiska verk, började ta form redan under den tid han läste till präst. Han fick då visioner av ett organiskt, ständigt skapande universum på väg mot fullkomlighet. Han såg hur det absoluta återspeglades i naturens mångfald, som om en universell varelse tog form. Han kände en kallelse att belägga det han "insett" på ett vetenskapligt acceptabelt sätt och att beskriva det för andra människor.

Teilhard de Chardins studier av människans ursprung gav honom den fasta vetenskapliga grunden för att utveckla sin teori om livet på jorden, dess syfte och om människans roll i universum. Han ville se så djupt som möjligt i det han kallade fenomenet människan och han hade både de vetenskapliga och de andliga förutsättningarna för detta.

Teilhard de Chardin fullföljde, huvudsakligen under sina år i Kina, inte bara ett omfattande rent vetenskapligt

författarskap där han redovisade sitt antropologiska och paleontologiska forskningsarbete, utan skrev också tretton filosofiskt-religiösa verk, där han utvecklade sin världsbild. Det mest kända, "Fenomenet människan", skrev han i Peking 1940. "Så tror jag" skrevs också i Peking, 1934.

Som vetenskapsman blev han känd och respekterad redan under sin livstid. Intresset för hans filosofiska tankar var mycket stort bland studenter och intellektuella, men han motarbetades så länge han levde av vissa katolska inflytelserika överordnade i Rom och Paris. Eftersom han inte ville komma i öppen konflikt med sin kyrka accepterade han förbudet mot publicering och inväntade den tid när hans idéer inte bara skulle accepteras utan också förstås och uppskattas av dem som trosmässigt stod honom närmast. Tyvärr fick han inte uppleva den dagen. Han levde hela sitt liv mer eller mindre förvisad från sitt land och de kretsar han helst av allt ville nå och få ett intellektuellt utbyte och stimulans av.

Han var i grunden förtvivlad över detta och arbetade hårt för att få förståelse från sina överordnade jesuitfäder. Han skrev så sent som 1951 till sin ordensföreståndare, Fader Janssens i Rom, ett brev där han försöker förklara hur han känner.

Han beskriver sin dragning till naturen och hur han omöjligt kan ge avkall på sitt sökande efter klarhet genom naturvetenskapen, att detta helt enkelt är luften han andas, hans tro.

"Det som kanske kan ses som bristande respekt är i själva verket min oförmåga att hålla tillbaka min förundran," skriver han, och säger att han genom detta har funnit själva kärnan i kristendomen. Han känner sig, trots allt motstånd, mera oupplösligt bunden till kyr-

kan och evangeliet än någonsin. Han skriver att han "även i fortsättningen kommer att vara ett olydigt barn, ni måste ta mig som jag är". Men han erbjuder sig att upphöra med att propagera för sina idéer, han skall i fortsättningen använda sin tid till att fördjupa sina egna kunskaper.

Några år senare, 1955 på påskdagen, dog han i New York av en hjärtattack, ensam och tystad. Bara en månad tidigare hade han, djupt deprimerad, uttalat en önskan att få dö hastigt och utan plågor just på påskdagen.

Redan året efter Teilhard de Chardins död kunde, tack vare ett energiskt arbete av hans anhängare, hans filosofiska verk börja publiceras. Hans böcker fick genast mycket stor betydelse och de översattes under några år till ett tjugotal viktiga språk, däribland ryska, kinesiska och japanska. Teilhard-Sällskapet har bildats i många länder, de viktigaste finns i Frankrike, England och USA, och minst ett tiotal regelbundet utkommande tidskrifter baserar sig på hans tänkande, t ex Acta Teilhardiana i München, The Teilhard Review i London och Noosphere i USA. Tusentals artiklar har skrivits om Teilhard de Chardin och hans filosofiska teorier.

Även inom katolska kretsar har hans tankar till sist fått ett viktigt inflytande. Den förstelning av kyrkans dogmer, som han kritiserat (se t ex hans "granskning av religionerna") började lättas upp under 1950-talet och det andra Vatikanconciliet (1962—65) ledde till en stor förnyelse inom kyrkan. Bl a skrevs en text av franska teologer under conciliet, "Kyrkan i världen av i dag", som är präglad av Teilhards grundsyn och ger en positiv, evolutiv syn på världen.

Vad var det då som var så nytt och så banbrytande i hans idéer? Jag skall här försöka ge en kort sammanfattning av några viktiga drag och även visa på några av de senare forskningsresultat och teorier som från andra utgångspunkter "bekräftas" Teilhard de Chardins världsbild.

Teilhard de Chardins vision av människan och hennes roll i universum går långt utöver det vi känner till genom historisk och naturvetenskaplig forskning om människan och hennes biologiska ursprung, det som han själv så grundligt som forskare ägnat sig åt. Han ville spåra syftet med livet, särskilt det mänskliga livet och medvetandet, och han beskriver en bestämd utvecklingslinje redan från jordens tillblivelse och livets uppkomst i de första levande cellerna, genom utvecklingen av växter och djur till till arten människa. Han menar att människan och människans medvetande hela tiden utvecklas och är ett viktigt

led i den enorma universella utvecklingsprocess som vi deltar i. Teilhard de Chardin tror inte att den fas i utvecklingen som vi nu befinner oss i är den sista — han menar att processen fortsätter och till sist kulminerar i ett högsta medvetande, en universell brännpunkt där allt medvetande löper samman. Han ser optimistiskt på framtiden — vi är ännu bara i början av vår väg och vi har hittills bara utvecklat en liten del av det vi ytterst är ämnade till.

Teilhard de Chardins syn på utvecklingen innefattade det som moderna hjärnforskare och psykologer först nu börjat närma sig: nämligen att vi har en enorm mänsklig kapacitet, som vi bara använder högst tio procent av. Inom många psykologiska och medicinska skolor håller man nu på att praktiskt utveckla metoder för att ge människor möjlighet att få tillgång till mera av dessa dolda resurser, särskilt mycket arbetar man just nu med den psykiska kapaciteten.

Teilhard de Chardin är mer intresserad av människans sociala och framför allt andliga utvecklingsmöjligheter. Vi är på väg att utveckla våra sociala relationer, menar han, både individuellt och mellan större grupper. Men det som framför allt skiljer oss från alla andra arter på jorden är människans medvetande om sig själv och om sitt eget medvetande. Vi inte bara vet — vi vet att vi vet.

Genom människan har utvecklingen en möjlighet att bli medveten om sig själv. Människan är ingen slumpartad produkt som på grund av gynnsamma omständigheter råkat utvecklas på denna planet. Människan är en avgörande viktig del i hela utvecklingsprocessen. Denna process kan inte förstås utan sin slutprodukt — människan och det mänskliga medvetandet.

Teilhard de Chardin, som alltså studerat människokroppens utveckling ingående, konstaterar att vår unikt höga grad av medvetande också motsvaras av en lika hög grad av biologisk komplexitet. Han finner att det i hela utvecklingsprocessen finns ett strikt samband mellan komplexitet och medvetenhet och han menar att den yttre strukturella komplexiteten är ett uttryck för och bärare av den psykiska energin eller medvetenheten. Och att utvecklingen hela tiden går mot en allt större komplexitet eller sammansatthet. Han kallar det för lagen om förhållandet mellan komplexitet och medvetande.¹

Under den långa utvecklingsprocessen har det funnits flera kritiska punkter, då utvecklingen har tagit ett nytt stort steg. Innan detta steg har tagits, har en spänning byggts upp, som till slut

gjort ett genombrott till en ny nivå oundvikligt. Nobelpristagaren i kemi Ilya Prigogine har nu givit en vetenskaplig modell för hur förändring sker på olika nivåer och vilken roll påfrestningarna i ett system spelar för de utvecklingsprång som sker. Öppna system som t ex ett frö, en levande varelse, en stad eller livet när i vissa stadier av sin tillvaro en kritisk punkt, där jämvikten inte längre kan upprätthållas. Ett genombrott sker till en högre nivå i utvecklingen, fröet skickar t ex ut sin grodd ur skalet. På samma sätt utvecklades det mänskliga medvetandet vid en kritisk punkt för ca en miljon år sedan, menar Teilhard de Chardin. Den kroppsliga utvecklingen var då särskilt tydlig i den grupp däggdjur som kallas primater, som plötsligt bröt igenom till en högre nivå — det mänskliga medvetandet utvecklades.

Teilhard de Chardin menar att mänskligheten återigen befinner sig vid en sådan kritisk punkt, och att vi står på tröskeln till en ny högre nivå. Fysiker som t ex Fritiof Capra drar paralleller med kvantfysikens sk kvanthopp och talar om ett liknande språng för hela mänskligheten till en högre grad av medvetenhet och social utveckling.

En varelse som medvetet reflekterar över sig själv kan också styra sitt handlande på ett medvetet sätt och kan därmed lyfta sig till en högre nivå. Genom det mänskliga medvetandet blev överlagda val och logiskt tänkande möjligt och därmed också sådant som matematik och teknisk utveckling, men också mer irrationella känslor som t ex oro och drömmar, som i sin tur skapat uttryck som musik och konst. Teilhard de Chardin beskriver hur detta specifikt medvetna liv har utvecklats likartat i hela världen och nu breder ut sig som ett jämnt skikt över hela jordklotet. Han har till och med skapat ett eget ord för detta: Noosfären. Till skillnad från biosfären, som är det vedertagna begreppet för den hinna av biologiskt liv — av luft och vatten, växter och däggdjur som täcker joden — menar han med noosfären det medvetna liv som människan bär. Den mänskliga arten har i motsats till de olika djurarterna bevarat sin biologiska homogenitet över hela klotet och förenas nu i en obruten mänsklig hinna. Termen noosfären har visat sig mycket fruktbar och används nu av filosofer, biologer och ekologer över hela världen.

Människans yttre har under denna tid inte märkbart förändrats. Teilhard de Chardin menar att den strävan mot allt större komplexitet, som hela tiden finns hos människan, nu fått en psykisk och social karaktär. I stället för att fortsätta

att förgrena sig i biologiskt allt mer komplexa arter har människan behållit sin homogenitet. Vi har utvecklats inom kollektiva enheter som t ex stammar, kulturer och nationer, som ibland har samarbetat och ibland har konkurrerat med varandra. Men trots alla krig och konflikter har vi hela tiden utvecklat ett allt större ömsesidigt beroende och en ökande känsla av enhet.

Tidigare fanns obebodda trakter på jordklotet att sprida ut oss över, men i dag tvingas vi att bo allt tätare och därmed också att ta allt större hänsyn till varandra. Detta påskyndar processen, påpekar Teilhard, nu täcks jorden av en nästan solid mänsklig massa, och människor måste bli ömsesidigt beroende av varandra. Vi samarbetar allt mer både ekonomiskt, kulturellt och politiskt. Komplexiteten ökar.

Det som tidigare skett på individuell nivå sker nu på global nivå — det kollektiva medvetandet ökar. Vi är redo för nästa språng i utvecklingen.

Teilhard de Chardin talar om noosfären, en modern biolog som Rupert Sheldrake talar om det morfogenetiska fältet, ett formbildande fält där vi alla påverkas och påverkar av den kollektiva kunskapen. Han har påvisat hur detta sker inte bara bland människor utan även hos djur och till och med insekter.

Teilhard de Chardin talar om ett organiskt universum, som är en levande enhet, där allt står i relation till allt annat. Den kände kemisten James Lovelock, som också har studerat jordens utveckling i ett stort perspektiv, har lagt fram

sin sk Gaia-hypotes, där han ser jorden som en enda levande organism.

Teilhard beskriver hur det yttre och det inre hela tiden korresponderar med varandra. De yttre uttryck, den ökande komplexitet som vi nu ser på global nivå, har alltså sin motsvarighet på en inre nivå, dvs i det samlade mänskliga medvetandet. Han ser jorden som omsluten av ett enda tänkande. Våra medvetanden håller på att utvecklas för att slutligen förenas i ett övermedvetande, där varje del, varje enskilt personligt medvetande har funnit sig självt och kan ge uttryck för sin identitet i samverkan med andra medvetna individer. Våra samverkande medvetanden sammanstrålar — konvergerar — till sist i en superpersonlighet, som är det slutgiltiga målet för utvecklingen, i ett centrum som han kallar Omega. Som i varje levande organism finner delarna sig själva och fullföljer sig i heheten. Därför växer det universella och det personliga i samma riktning och kulminerar samtidigt i varandra.

En modern bild för sambandet mellan människan och ett organiskt universum är hologrammet. Ett hologram är ett fotografiskt registrerande i tre dimensioner där en fullständig bild kan framställas av varje fragment av det lagrande mediet. Där varje del alltså reflekterar helheten. Neurologen Karl Pribram beskriver den mänskliga hjärnan som ett hologram och fysikern David Bohm talar om universum som ett hologram. Tillsammans har de utvecklat en holografisk superteori som säger att våra hjärnor konstruerar verkligheten genom att tolka frekvenser från en dimension som överskrider tid och rum, dvs att hjärnan är ett hologram som tolkar ett holografiskt universum.

Allt detta är naturligtvis teorier, men det är intressant att se hur så många teorier från så vitt skilda vetenskapsområden nu griper in i varandra. Och hur väl de också stämmer med Teilhard de Chardins tidigt utvecklade, andligt och vetenskapligt grundade vision, som först ansågs så omöjlig att han förbjöds att framföra den offentligt.

Man talar i dag allmänt om ett nytt, holistiskt synsätt. Och att vi står inför ett nytt synsätt, ett sk paradigmskifte, dvs en ny världsbild. Det innebär en grundläggande förändring av vedertagna vetenskapliga synsätt, en förändring från ett mekanistiskt, rationellt synsätt till ett holistiskt, mer processinriktat. Teilhard de Chardin var en föregångare till detta nya synsätt.

Ovanstående är förordet i den svenska utgåvan av Teilhard de Chardins "Så tror jag" (Förlagshuset Hagaberg 1984).

Sökare!

Kanske finner du svaret hos
MARTINUS
Vi sänder dig gärna information
om Martinus verk
TREDJE TESTAMENTET
Hälsans Förlag, Vasavägen 9
181 42 Lidingö
© 08-767 38 17

TEOSOFI

är inte en nyuppfunnen livsåskådning. Dess tankar kan spåras ända tillbaka till de första mysterieskolorna. TEOSOFI har en universell karaktär och dess läror överensstämmer med de stora religionernas djupaste grundtankar.

*Den forntida Visdomen
— TEOSOFIN —
läs därom i*

TIDSKRIFTEN TEOSOFISKT FORUM

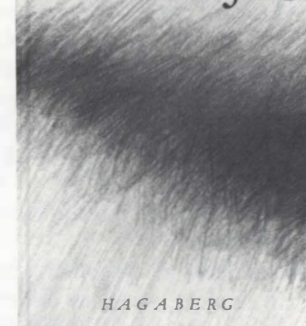
som kommer att innehålla bl a följande artiklar:

- Soltemplet vid Glastonbury
- Den stora uppgiften
- Bakom naturens slöjor
- Stjärnorna och människolivet
- Sökandet efter den förlorade harmonin
- Den nyplatonska teosofin
- Gnosis enligt Platon
- Ärftlighet och reinkarnation
- Den okände Newton
- Naturlagarna och Visdomens sju ädelstenar
- Den urgamla visdomen i antikens filosofi

Prenumerationsavgift:
45:—/år/4 tidskrifter
Postgiro 25 07 65-5

TEOSOFISKT FORUM
Ävångsgatan 13
253 71 Helsingborg

Pierre Teilhard de Chardin
SÅ TROR JAG

Sökarens läsare kan beställa Pierre Teilhard de Chardins bok *Så tror jag* till förmånspris direkt från förlaget.

Sätt bara in 90 kr på pg 98 79 41-2, Förlagshuset Hagaberg, 186 91 Valentuna och skriv *Så tror jag* på talongen och fyll i leveransadressen, så kommer boken med omgående post.

Gör det du vill — då kommer pengarna!

Marsha Sinetar

*De flesta arbetar för att förtjäna sitt levebröd, några arbetar för att bli rika eller berömda, ett fåtal därför att någon-
ting inom dem kräver att få komma till
uttryck... Det är bara ett fåtal som verk-
ligen tycker om sitt arbete.*

Edmond Bordeaux Szekely

En människa kan känna en inre hänförelse och glädje när hon utövar det yrke hon själv har valt. Hon kan se hur hennes personlighets särprägel växer sig allt starkare. Hennes rädsla, blyghet och självmedvetande kan mer och mer försvinna, när hon går upp i sitt arbete, i sitt liv, och hennes upplevelse av världen kan delas av att hon själv känner sig hel i sin nya förståelse av sig själv i sitt arbete och i sitt förhållande till andras arbete. Men det finns fortfarande svårigheter längs vägen, som till exempel negativa reaktioner hos andra, för litet tid för att hinna göra allt som behöver göras på en dag och ett begär att ge sig hän helt åt arbetet och ändå leva upp till allt annat ansvar.

När man studerar en person som förverkligar sig själv, så finner man attityder och värderingar som strider mot mycket av det som majoriteten i vår västerländska kultur betraktar som normalt. Vi skall inte arbeta för mycket eller för hårt, får vi veta. I dag betraktar folk arbetet som någonting avskilt, någonting som man ägnar sig åt måndag till fredag — en bit av livet som stoppas in i ett särskilt fack, medan det mesta av det roliga reserveras för veckoslut och semestrar. Uttryck som "Thank God it's Friday" och "It's a Blue Monday" har sina rötter i tanken att veckan är fylld av otacksamt slit och att veckosluten är de stunder då man kan hämta nya krafter — kanske de enda stunderna. För många människor är detta tråkigt nog sant inte bara som idé utan också som

direkt erfarenhet.

Kanske har dessa tankar utvecklats ur den puritanska etiken, som höll folk i idogt arbete från soluppgången till solnedgången. Det behövdes ett andrum — inte så mycket från själva arbetet som från attityderna bakom arbetet, baserade på en djup motvilja mot glädje och lek. Den västerländska tanken att behärska naturen, vår kärlek till "framåt-skridandet", vår beundran för materiella framgångar och seger över hinder har gjort det lätt för oss att sätta likhetstecken mellan arbete och de sysslor genom vilka vi formar och kontrollerar det yttre — naturen, tiden och livets fiender: fattigdom, missväxt, en våldsam natur, sjukdom, geografiska avstånd. Det vore helt naturligt att vilja vila sedan man kanaliserat sin vrede och oro i sådana projekt. När man betraktar arbetet på detta vis blir det någonting isolerat från en själv, ett verktyg för överlevnad och något som kan göra en människa bitter, trött och cynisk. Då fragmenterar och splittrar arbetet personligheten i stället för att integrera den.

Den som förverkligar sig själv har en helt annan syn på arbetet. Han ser arbetet som en glad övning, som ett kall som nästan inte kräver någon ansträngning. För honom blir arbetet ett sätt att förstå livet omkring sig, ett sätt att lösa paradoxer och en väg till personlig utveckling. För honom är arbetet en kreativ, behagfull upplevelse här och nu. Detta stämmer överens med det buddhistiska perspektivet, där man använder sig av enkla dagsrutiner för sin tillväxt, som ett sätt att upprätthålla ett förfinat, koncentrerat samband med världen och som ett sätt att se sin egen plats i helheten.

En person som förverkligar sig själv har en annorlunda inställning till sitt arbete. Denna inställning innefattar bland annat:

— att arbetet i sig är en rolig lek, en aktivitet som låter den enskilde ställa in

sig på djupare och sannare delar av sig själv. Arbetet blir en fullbordan — trots allt som frustrerar och irriterar — en glad händelse, en integrerande del av en själv, något som kommer till uttryck lika naturligt som fågeln sjunger sin sång. I detta sammanhang är arbetet inte något som man skall påtvinga sin kontroll. Det är snarare en aktivitet som tillåter en att bli mer medveten om sig själv och om det som sker.

— att den som förverkligar sig själv (det vill säga den som är integrerad, hel, läkt, som känner sig själv) fungerar helt och fullt i varje ögonblick och inte hänför vissa stunder till kategorin "god" och andra till kategorin "dålig". Han håller inte tillbaka sin uppmärksamhet, sitt deltagande, sin entusiasm och sin energi för att spara dem för "bättre tider" som veckoslut, semestrar, matchen på måndag och så vidare. Han är helt närvarande i sitt arbete och utnyttjar all sin energi och all sin förmåga att koncentrera sig och skapa.

— att arbetet på så vis blir ett naturligt element, en fullbordan, ett uttryck för livskraften inom denna person. Trots sina upp- och nedgångar, sina krav på tid, sin press och sina konflikter upplevs arbetet som behagligt — någonting som görs både som ett personligt kall eller en bestämmelse och som en aktivitet som hjälper en att växa till en bättre, mer upplyst, kunnig, pålitlig och engagerad människa.

— att arbetet är någonting som är knutet till en själv, en del av anden, psyket, kroppen och sinnena — en spegel av personligheten. Det är varken bättre eller sämre än andra arbeten, utan det är rätt och riktigt, utan materialistiska hänsyn, på så vis att det helt enkelt är det som ger mening åt just den människans liv i ett organiskt, synergistiskt sammanhang.

— att en människas arbete ger henne möjlighet att arbeta med sina svagheter samtidigt som hon gör fullt bruk av sina

starka sidor, och samtidigt som hon är hopplänkad med andra. Efter hand som arbetet öppnar henne för sig själv, skapar nya infallsvinklar och gör henne mer distinkt som individ, så lär det henne samtidigt att vara mer som andra. Det lär henne att vara medlidsam, att fungera, att bidra, att vara en disciplinerad del av helheten — en bättre "tjänare" som varje dag dör för sitt "större jag".

— att arbetet inte är någonting som man tar itu med aggressivt, som om det vore en fiende. Inte heller är det någonting över vilket man ger utlopp åt fientliga, olösta känslor av oro eller motvilja. Det är snarare ett sätt att ytterligare ge uttryck åt de positiva, engagerade, kraftfyllda, allestädes närvarande,hängivna aspekterna av den enskildes personlighet i utveckling. Dessa drag tränger på och vill komma till uttryck — tränger på inifrån mot varandets "ärhet", de mer ansvarskännande delarna av självhävdsen som kan användas i den enskildes dagliga verksamhet.

Det är i detta sammanhang som frågan om arbetsnarkomani alltid kommer upp, och jag får frågan: Vad är det för skillnad mellan en arbetsnarkoman och en människa som älskar sitt arbete? Det är sant att det ofta finns ytliga likheter mellan dessa båda, men de byggs upp kring var sin kärna av helt olika attityder och motiv.

För det första: den som älskar sitt arbete dras till det som av en magnet, som om han själv och arbetet passade fullkomligt väl överens. Den enskilde utvecklar vad jag kallar ett hängivet hjärta i fråga om uppgifternas alla krav, svårigheter och icke önskvärda sidor — precis som en mor inte låter sig skrämmas av obehagliga sysslor när hon tar hand om sitt sjuka barn. Det är här knuten ligger: Motivet som driver människan är positivt, kärleksfullt, hängivet och helt uppriktigt.

En arbetsnarkomans motiv å andra sidan är vanligen rädsla. En sådan människa är alienerad, orolig, aggressiv och stressad. I typiska fall utnyttjar hon arbetet till att förtränga fientliga känslor, dåligt anpassade sociala attityder och känslor av att vara otillräcklig.

För en arbetsnarkoman är arbetet något man blir "hög" på, som av en drog. Genom att kasta sig in i arbetet undviker han att möta olösta personliga problem — till exempel ett dåligt äktenskap eller osunda relationer till barnen. Hans arbete med dess tidspress och ansvar skyddar honom från att behöva se och ta itu med sin oförmåga att vara obesvärad inför vänner eller anhöriga, och kanske också sin oförmåga att leka, slappna av och helt enkelt leva. Han kan med andra ord inte njuta av livet. Hans förmåga till glädje, till ett kreativt, spontant uttryck utan ansträngning, blockeras av hans egna spänningar.

Ett typiskt exempel är när arbetsnarkomanens känslighet inför årstidernas växlingar avtrubbas av alla tankar på det han måste göra. Han hinner aldrig lukta på blommorna. Han kan inte göra det, för han har inget val. Hans oro och hans gnagande känsla av att han kanske kan tappa kontrollen (över sig själv, sina tidsplaner, sina problem och så vidare) driver hela tiden tillbaka honom till kontoret, papperstravarna, tiden, kalendern, planerna och kraven. Han kan inte

göra som den kinesiske författaren Chin Sheng-t'an och — för sin egen och för eftervärldens räkning — göra upp en lista över livets verkligt lyckliga stunder. Om han gjorde det skulle den bara innehålla stunder då han arbetat.

Nästan vem som helst som ger sig hän åt sitt kall, och som ger det all sin kraft och kärlek, utvecklas till något av geni på sitt område. Yrket utvecklar sina sanningar och principer för honom, låter sig formas av hans bilder och idéer, blir

För ungefär tio år sedan började jag känna en stor längtan att ändra mitt liv. Tanken på att släppa det jag hade — ett tryggt och välbetalt arbete, ett vackert hem, vänner och anhöriga i närheten — skrämde mig verkligen. Jag hade alltid klamrat mig fast vid yttre former av trygghet. Jag hade velat försäkra mig om allt i livet. Samtidigt bortsåg jag från min inre otillfredsställelse och längtan.

Denna känsla inom mig hade börjat några år tidigare, men jag hade inte brytt mig om den. Jag förträngde den med en respekterad karriär och med de oundvikliga befordringar jag fick. Jag förträngde den ännu mer framgångsrikt genom att samla på materiella belöningar och framgångssymboler. Det okända var alldeles för skrämmande för mig — trots att jag utåt sett var kreativ, spontan och entusiastisk.

I själva verket litade jag inte på mig själv. Jag var rädd för att korsa en terräng som inte fanns på kartan och komma till en bättre plats i livet. Jag var rädd att jag, sanningen att säga, inte skulle vara stark och skicklig nog att göra det jag så gärna ville. Jag hade inte ens den blekaste aning om hur jag skulle börja. Visserligen trodde jag på principen att om man kan föreställa sig något så kan man också förverkliga det, men jag kunde inte tänka mig att göra det jag visste att jag skulle älska. Jag klamrade mig så desperat fast vid det välkända.

Men när jag en dag körde till arbetet längs den vackra Wilshire Boulevard i Los Angeles, en smogfri och solig kalifornisk morgon, fick jag en häpnadsväckande tanke i huvudet, en tanke som var lika klar som om någon hade talat till mig: "Gör det du vill — då kommer pengarna!" Just då visste jag att jag måste, och att jag skulle, ta språnget ut i det okända. Jag visste att jag måste, och att jag skulle, stiga ur och lösgöra mig från allt det som tycktes binda mig. Jag visste att jag skulle börja göra det jag helst ville: skriva, undervisa i industrin och inte i skolväsendet, leva på landet och inte i staden.

Det beslutet förvandlade mitt liv. Sedan den dagen har jag så småningom utvidgat min roll som lärare och organisationspsykolog. Jag har givit mitt arbete ett djup och en komplexitet som jag alltid hoppats på — en dimension som mitt intellekt törstat efter, men som mitt tvivel på mig själv fått mig att tro att jag aldrig skulle kunna få.

Paradoxalt nog har jag också fått ett enklare liv. Jag har flyttat till en lugn ort på landet, där jag hade velat bo. Jag arbetar med människor i projekt som jag är mycket och kreativt intresserad av. Alla mina materiella behov tillgodoses. Jag gjorde det jag ville, och sedan kom mycket riktigt pengarna.

MS

hans vän och skickliga medskapare, bygger upp hans personlighet när han satsar på sitt arbete. Vilket arbete som helst kan fylla detta syfte, så att det man valt att göra, vad det än är — om man gör det med rätt inställning och med tillbörlig känsla — blir en glad och behaglig aktivitet och en bundsförvant i livet.

Isamband med mina forskningar fick jag ett dubbelbrev från ett äkta par som arbetade som äppelplockare. Var och en skrev ett brev om fördelarna med att plocka äpplen. Några inledande ord i hustruns brev sade åt mig att läsa mannens brev först, så därför gör jag som de vill och citerar först honom:

"Vi hörde talas om era forskningar och tror att vi har någonting att erbjuda er. Vi arbetar båda med jordbruk. I tretton år har vi plockat äpplen. Tolv av dessa år har vi arbetat i samma fruktträdgård... Vi är inte speciellt förtjusta just i att plocka äpplen, men jag njuter verkligen av att göra det, och dessutom gör det det möjligt för oss att leva på det vis vi själva har valt, och vi har inte hittat något annat arbete som passar oss bättre.

Åttio till nittio procent av våra inkomster kommer från fyra månaders anställning. Jag tycker om att vara utomhus så mycket jag bara kan, så utomhusarbete passar mig utmärkt. Våren och hösten är fina årstider att vara utomhus... När man plockar äpplen måste man använda hela kroppen, böja den, sätta sig på huk, sträcka på sig — och allt detta tycker jag om. Hur hårt man vill arbeta får man bestämma själv, och man får betalt på ackord, så man uppmuntras att arbeta snabbare.

I vanliga fall känner jag ingen press från någon chef, så jag är ganska oberoende. Vi arbetar med ett arbetslag av äppelplockare, vilket kräver ett visst samarbete och ger oss tillfällen att skaffa oss nya vänner. Att plocka äpplen är ett arbete som vi kan lämna bakom oss när vi går hem, och... det är mycket viktigt för oss att tjäna pengar på platsen för att känna stabilitet och gemenskap."

Hans fru lade till följande anmärkningar om arbetet i sitt eget brev:

"Att kunna arbeta tillsammans med min man är viktigt för mig... Arbetet är en stor del av de flesta människors liv, och jag är glad att jag kan dela det med

någon som jag älskar. Jag vill också upprepa det min man sade om hur viktigt det är att kunna arbeta utomhus. Jag anser att människorna i USA inte känner sig knutna till den ort där de bor och att detta är en orsak till vårt samhälls problem."

Båda dessa människor bestrider populära missuppfattningar om "okvalificerat" arbete. De visar oss varför deras arbete passar dem så bra. Båda röjer också en god förståelse för vad de behöver i livet och i arbetet, och de ger förvisso uttryck åt en stark identitetskänsla och självkänedom.

I mina samtal med sådana människor har jag funnit att om man vill ha en positiv och mogen attityd till arbetet som kan hjälpa en själv, så måste man först och främst vara medveten om sin särpräglade personlighet, om ett jag som kan välja, ett jag vars verklighet är klart förstådd och värd uppföringar. Det är denna förståelse av det särpräglade jaget som föregår och ger upphov till livets konstruktiva handlingar.

En viss lösgörelse ingår i denna nivå av personlighetsutveckling — en lösgörelse som gör det möjligt för en att vara subjektiv i förhållande både till en själv och till samhällets diktat och förväntningar. Endast den som verkligen handlar och väljer kan ge något livskraftigt, unikt, rikt och spontant åt sin verksamhet. Det är genom denna kraft — i brist på bättre ord — genom sin

djupgående samhörighet med sig själv som den ena människan tjänar den andra. Och i sista hand är det genom att tjäna sig själv och andra som vi blir helt och fullt människor.

Ovanstående text är ett kapitel i boken *Do What You Love, the Money Will Follow* (Paulist Press, 997 Macarthur Boulevard, Mahwah, NJ 07430, USA) av Marsha Sinetar, copyright 1987.

Översättning GUNNAR GÄLLMO

Marsha Sinetar leder Sinetar and Associates, Inc., en firma i Santa Rosa, Kalifornien, som hjälper företag att ta vara på de mänskliga resurser som finns hos dem. Hon är doktor i psykologi.

Ael Gi

TRÄDENS PLANET

en främmande besökares rapport om Jorden (80 s A5 limbind). Pris 32:- portofritt. Inbet. på postgirokonto 75 26 49-4.

MAXIMS FÖRLAG

Box 32007, 126 11 STH, Tel 08-42 96 10

MINNS TIDIGARE LIV!

Du får:

- Nya perspektiv och ny kunskap
- Förnyad livsenergi
- Förståelse för relationer som beror på händelser i tidigare liv
- Känna igen dina närmaste från annan tid.

Sunna Cronstedt
08-33 27 64

HOROSKOP — ATT VAKNA OCH BLI MEDVETEN!!

att UPPTÄCKA sig själv — och omgivningen
att FÖRSTÅ sig själv — och andra
att ACCEPTERA sig själv — och andra
att få PERSPEKTIV — och helhetssyn
att ARBETA med sig själv — och tolerera olikheter
att UTVECKLA "dolda" förmågor — och bli kreativ

Med hjälp av

ASTROLOGISK KUNSKAP
EMPATI — LIVSERFARENHET
INTUITION

ställer jag ditt INDIVIDUELLA horoskop. Även partnerhoroskop. Ring för vidare information.

BARBRO PARKVALL — 08-81 20 46

Skickas per postförskott

Du får ca 3 timmar folkning inspelat på kassett!

NATIVE AMERICAN INDIAN MEDICINE AND MAGIC

in the way of the Twisted Hair Medicine Society, presented by some of Harley Swiftdeer's most advanced apprentices, highly experienced in shamanic healing work: Batty Gold, Tim Toohey, Ina Gregory and Donna Talking Leaves. SWIFT-DEER is a Metis Cherokee Medicine Chief, whose Indian teachers were Spotted Fawn, Don Genaro, Hyemeyohsts Storm, Grace Walking Stick and Ruby Morning Star.

THE BASIC ALCHEMY OF CEREMONIAL MAGIC AND HEALING, STONE-CIRCLES, TREE-CEREMONIES, MEDICINE-WHEELS, SWEAT-LODGE-CEREMONIES, TOTEM ANIMALS, SYMBOLS, CRYSTALS, PIPE-

CEREMONIES, SPECIAL WORK WITH THE NAGUAL SHIELDS, THE ASSEMBLAGE POINT AND IT'S 11 RESONANCE-STATIONS AND THE "REALITIES" THEY DETERMINE, THE "3 ANCHOR-CORE PERSONALITIES", THE "4 MOODS OF STALKING", TYRANTS AND "LOVER-MASKS", BREATHING EXERCISES AND GUIDED MEDITATIONS. ALSO SPECIAL GATE-WAY CEREMONIES FROM THE SUNDANCE PATH. QUODOUSHKA (SPIRITUAL SEXUALITY). CONTROLLED DREAMING.

Kurser 11 juni — 3 juli. Sista anm. dag 27 maj. (Lägre pris vid anm. före 15 maj.) Begär fullständigt kursprogram från Viveca Lammers, Törnbacken 2, 171 66 Solna. Information: tel 08-85 27 39.

ANNIKA LANGLE

LIFE LIGHTS

Mellanjärva Gård, 171 67 Solna
Tel 08-85 41 77 Pg 77 05 50-2

Konsultationer, föredrag och kurser.

MOTTAGNING:

Hälsans Hus, Fjällgatan 23 A, Stockholm. Telefon 08-85 41 77.

Annika Langle
I ljusets tjänst,
med Karlek.

KONSULTATIONER:

Med hjälp av bl a numerologisk analys hjälper jag Dig se Dina resurser tydligare och visar Ditt Jag ur en ny vinkel. Pekar på var Du är just nu i livsutvecklingen samt inkarnationsmönstret som kan vara Dig till hjälp.

KURSER:

Den inre rösten — praktisk intuitionsutveckling.

6—8 maj
fred. kväll—sönd. kväll
på Hälsans Hus.

I färgens världar — färgsymbolik, -psykologi, -healing.
20—21 augusti
på Hälsans Hus.

Numerologikurs — hålls på Ramsbergsgården, norr om Lindesberg.
30 juli—4 augusti.

P g a ökat skrivande har jag i år färre kurser och föredrag, konsultationer dock som vanligt.

Välkommen

Ljus och Färg som helande Kraft
Life Lights' kassett, 60 min speltid, med information om färgverkan, färgsymbolik samt färgvisualiseringar.
Pris: 95:— inkl frakt och pfsk.

Numerologi — ett redskap för personlig utveckling
Grundläggande numerologibok, 125 sid inbunden.

Pris: 95:— inkl frakt och pfsk.

Både kassett och bok kan beställas från Life Lights, Mellanjärva Gård, 171 67 Solna

"Att verkligen leva är att våga välja sina vyer"

Harry Martinson

Ring eller skriv för närmare information!

I huvudet på en f d ordförande

David Ståhl

En av de främsta svenska Tibetvännerna berättar minnen från sin tid som aktiv i Tibetkommittén.

Det började i tolvårsåldern med ett vagt intresse för Österlandet. Jag läste Sven Hedins "Från pol till pol", äventyrsresor i Sydostasien och missionärsberättelser från Indien. En julafton fick jag Roma och Stuart Gelders bok "Nya vindar över Tibet" i julklapp. Det var den första boken om Tibet som jag läste. På den tiden visste jag ingenting om Tibet och mycket litet om buddhismen, men ändå var det någonting som gjorde att jag ogillade boken. Den hade en sorts försåtlig ton, och jag fäste mig särskilt vid att kapitlet "Samtal med en tibetansk teolog" som skulle redogöra för religionen, i själva verket handlade mycket lite om den tibetanska buddhismen. I stället upptogs flera sidor av en redogörelse för paret Gelders dotters fantasier som barn.

Men paret Gelder gjorde ett misstag: I sin iver att försvara Kinas politik i Tibet och att belacka sina motståndare nämnde de Hen-

rich Harrer och hans bok "Sju år i Tibet". Jag skaffade genast "Sju år i Tibet" och läste den ivrigt. Därmed var mitt intresse för Tibet grundat.

Så småningom började jag läsa religionshistoria vid Lunds Universitet. Det var då jag kom i kontakt med Svenska Tibetkommittén genom en liten tidningsannons för ett föredrag om Tibet.

Jag minns inte längre exakt vad föredraget handlade om, men detta var vid studentvänsterns höjdpunkt, och en mängd vänsteranhängare hade infunnit sig. De började genast tala om FNL:s program, socialismens grundläggande idéer och annat liknande, som hade mycket litet med Tibet att göra. Det var ett ganska stormigt möte, och efteråt gick jag fram till arrangörerna för att ta reda på mer om dem, och så blev jag medlem i Tibetkommittén. Så småningom blev jag en aktiv medlem, som troget infann sig på mö-

tena och hjälpte till med praktiska göromål, som tex stencildragning, adressering av kuvert etc. Vid den tiden, i början av 1970-talet, frekventerades Tibetkommitténs möten ofta av kommunistiska studenter av olika kaliber, som egentligen inte var intresserade eller kunniga när det gällde Tibet, men som såg det som sin uppgift att till varje pris försvara Kina. De sista resterna av myten om Sovjet som ett socialistiskt paradiset hade slutgiltigt försvunnit hos den svenska vänstern i och med invasionen i Tjeckoslovakien 1968. Däremot var myten om Kina som det stora, antiimperialistiska paradiset mycket stark vid denna tid. Varje antydning till sympati för det traditionella tibetanska samhället eller för exiltibetanerna och deras regering med Dalai Lama i spetsen sågs som en anklagelse mot Kina och måste sålunda bemötas. Det räckte ibland till att man uttalade ett intresse för det tibetanska språket för att man skulle skällas för reaktionär och Kinafientlig.

Våra möten besöktes ibland även av högerextremister, som oftast associerades med rörelsen Demokratisk Allians. Dessa "försvarade" Tibet av precis samma skäl som Kina-ännerna (som vi brukade kalla dem) angrep det: av ideologiska skäl. Båda satte in Tibetfrågan i ett höger-vänster-perspektiv som gällde socialism/kommunism versus kapitalism, fria marknadskrafter, frihet eller vad man nu ville kalla det. Det har varit Tibetfrågans olyckliga öde i Sverige att den till stor del har debatterats av människor som inte alls har varit intresserade av Tibet utan som har drivits av helt andra motiv, tex sympatier för Kina, olika ideologier etc.

På Tibetkommitténs möten kunde skällsorden ibland hagla mellan dessa grupper, och det var oftast mycket svårt att föra en saklig diskussion. Det brukade gå lättare om vi anordnade bildvisning av tibetanska flyktingläger i Indien. Då fördes genast verkligheten in i sammanhanget, och det var trots allt svårare att påstå att alla tibetanska flyktingar var reaktionärer som inte förtjänade

Tibetanska flyktingar i Simla.

bättre än att halvsvälta i indiska flyktingläger (ett argument som faktiskt förekom ibland när man just hade sett småbarn på diapositiv).

Lite längre fram mot 1970-talets mitt, då vänstervågen lagt sig något, upphörde båda dessa grupper att komma på mötena. De blev härigenom betydligt mindre välbesökta, eftersom endast de som var intresserade av själva sakfrågan, Tibet, infann sig. Bland dessa människor fanns en grupp som vi brukade kalla "galningarna". De var ofta en aning teosofiskt inspirerade, intresserade sig för ockultism, hemliga sällskap, vita brödraskap i Himalaya eller lama så-och-så, som är chef för det-och-det klostret "på slutningen till Tibet", där det finns oerhörda visdomar förborgade. Denna grupp bestod huvudsakligen av äldre ensamstående damer. En annan grupp var "flummarna": hippieaktiga ungdomar som ofta hade liftat till Indien och "övergått" till den tibetanska buddhismen. Oftasade de att de varit i Tibet och studerat buddhismen. Eftersom vi visste att ingen varit i Tibet, brukade vi fråga dem var i Tibet de hade varit. Sedan de först hade försäkrat att de varit i Tibet, brukade de komma fram att de varit Dharamsala, Manali, Ladakh eller något liknande ställe. En del av dem verkade faktiskt tro att de varit i Tibet. Både "galningarna" och "flummarna" hade det gemensamt att de inte hade en aning om den politiska situationen i Tibet och ej heller intresserade sig för den. Började man tala politik med "flummarna", blev de ofta lite besvärade, eftersom de i regel bekände sig med läpparna till "socialismen", samtidigt som det just var det socialistiska Kina som ockuperat Tibet och orsakat flyktingproblemet i Indien. En tredje grupp, och den som vi hade minst med att göra, var dem vi kallade "vetenskapsgnetarna". De var akademiker verksamma vid universiteten, de intresserade sig mest för gamla manuskript och texter.

De kunde ibland beskriva Tibet precis som om ingenting hade hänt efter 1950. De intresserade sig inte heller för den politiska sidan, men till skillnad från "flummarna" och "galningarna" var de informerade om den. De hade oftast mycket ringa kontakt med tibetanerna. Även hos dem fanns en motvilja att engagera sig för tibetanerna, inte på grund av några sympatier för kineserna, utan därför att de inte ville stöta sig med dessa och därigenom kanske försvåra framtida forskningsresor till Kina och Tibet.

Naturligtvis är detta generaliseringar, och det fanns många som inte passade in i någon av dessa grupper.

Så småningom blev jag ordförande, och de övriga styrelseledamöterna tog ett aktivt intresse i de löpande göromålen. Även en del av de vanliga medlemmarna brukade hjälpa till. Medlemsbrevet gjordes om till den tryckta "Tidskriften Tibet", som skrevs ut på min skrivmaskin för att sedan offsettryckas. Vi organiserade insamlingar till olika projekt bland flyktingarna, och vi började även importera och sälja böcker som handlade om Tibet. Denna tid, åren 1974-1977, var den tid då Tibetkommittén fungerade bäst. Arbetet var fördelat på ett flertal personer, vilket gjorde att vi hann med att ge ut tidskriften samt hålla en hög klass på artiklarna, sköta bokförsäljningen, korrespondensen med tibetanerna samt en omfattande korrespondens inom Sverige. Vi började få frågor av de mest skiftade slag. De gällde allt från gamla manuskript eller kloster i Tibet, eller hur den sjätte Dalai Lama brukade färdas på resor, till dagens situation i Tibet, eller olika tibetanska hundraser och huruvida de salufördes i Sverige. Men det viktigaste av allt var att trots allt denna verksamhet hann vi ägna oss åt våra studier och yrken. Ingen behövde känna sig över-

hopad av ärenden eller att just han måste dra hela lasset.

Tyvärr upphörde detta sakernas tillstånd år 1977. Året dessförinnan hade Tibetkommitténs sekreterare fått ett stipendium för studier i USA, och jag själv skulle flytta till Stockholm för att studera indologi. Dessutom hade jag fått anställning som amanuens vid avdelningen för indologi vid Stockholms Universitet. Den övriga styrelsen i Lund visade tecken på att tröttna. Det fanns inte heller några lämpliga människor att nyrekrytera. Vi kom överens om att jag skulle "ta med mig kommittén upp till Stockholm". Där fanns för övrigt en gammal styrelse kvar från den tiden då det fanns en separat Tibetkommitté i Stockholm. Efter sammanslagningen i början av 70-talet hade Stockholmsstyrelsen som enda uppgift att sköta fadderbarnsaktionen "Aktion 9000 barn".

Trots att jag hade vissa onda aningar, när jag kom till Stockholm, blev denna Stockholmsstyrelse en besvikelse. Det var mycket svårt att sammankalla ledamöterna så att styrelsen blev beslutsförm. Eftersom inga möten eller andra aktiviteter hade ordnats i Stockholm under mycket lång tid, var medlemmarna vana vid att endast få tidskriften. I övrigt var de helt passiviserade. När jag — ibland egenmäktigt — avsatte de styrelseledamöter som trots flera kallelser konsekvent struntade i att höra av sig, var det därför mycket svårt att fylla deras platser i styrelsen. Arbetet koncentrerades på alltför få personer: mig, min flickvän (som ej var med i styrelsen) samt en styrelseledamot, som i början var mycket flitig och som även gjorde en enastående arbetsinsats vid en utställning som vi anordnade i ett galleri i Stockholm. Jag började betrakta henne som min efterträdare som ordförande, men plötsligt och oväntat blev hon arg på oss och hoppade av allt arbete. Detta kom som en överraskning för mig. Arbetsituationen började nu bli

David Ståhl i STK:s expedition och butik 1980.

ohållbar. I och med att min "efterträdare" hade hoppat av var endast jag själv och min flickvän kvar som aktiva.

Allt detta hände medan Tibetkommittén utåt sett upplevde något av en storhetstid. Tidskriften Tibet hade blivit etablerad som auktoritativ källa när det gällde Tibet. Den hade ungefär 600 betalande prenumeranter (inklusive medelmmar), inte bara i Sverige utan även i de andra nordiska länderna, samt faktiskt även några i Tyskland. Den fanns även i vissa stadsbibliotek, på utrikespolitiska Institutet i Stockholm o s v. Alla dessa betalade sina prenumerationer. Vi var mycket restriktiva med gratisprenumerationer, endast exiltibetanernas institutioner samt indiska och kinesiska ambassaderna fick tidskriften gratis. Kinesiska ambassaden skickade alltid tillbaka sitt exemplar till synes oläst (tidskriften kom i öppet kuvert). Men genom olika tester med bla hårstrån mellan vissa sidor och ljuskänsliga fläckar som missfärgas vid exponering för starkt ljus, lyckades jag konstatera att de fotokopierade den innan de returnerade den. Tidskriften lästes inte bara av våra medlemmar och anhängare, utan även av journalister — vi kunde ofta känna igen våra formuleringar i artiklar om Tibet i dagspressen. Även våra motståndare i Svensk-Kinesiska Vänskapsförbundet läste den, i början i smyg, senare öppet med egna prenumerationer.

Vid den här tiden var jag mycket entusiastisk för att arbeta med Tibetkommittén. Jag ansåg det viktigt att motarbeta den tystnad som omgav Tibet och att motverka och genomlysa den kinesiska propagandan. Jag började känna mig alltmer överhopad med arbete, vilket invercade menligt på mina studier — och inte minst på mitt humör. Samtidigt försökte jag frenetiskt aktivera de övriga medlemmarna. De var ju intresserade av Tibet, en del av dem kunniga och med egna erfarenheter på olika områden. Men det var hopplöst. Ingen ville göra någonting, det var t o m svårt att få dem att medverka i beslutsfattandet på styrelsemötena. Ibland fick jag själv hålla monolog, alltifrån presentation av ärendet, föredragande av argument för och emot och fram till beslutet. Vi hade vid den här tiden en lokal i Stockholm. I den sål-

de vi böcker och tibetanska mattor, som vi importerat. Lokalen fungerade också som förenings expedition. Det var meningen att vi skulle turas om att stå i lokalen. Det fungerade rätt hyggligt i början, men senare blev det allt svårare att förmå någon att ställa upp. Så även där fick jag och min flickvän dra det tyngsta lasset. Så småningom tröttnade jag och beslutade på ett av dessa monolog-styrelsemöten att lokalen skulle avyttras.

Jag varnade flera gånger för att Tibetkommittén var alltför mycket beroende av mig och att jag en vacker dag kanske skulle sluta. Om inte annat kunde jag ju bli sjuk eller något liknande inträffa. Vid årsmötet 1980 gjorde jag slag i saken och avgick, inte bara som ordförande utan även ur styrelsen helt och hållet.

Detta illustrerar många ideella föreningsars största problem: att få folk som är villiga att arbeta. Folk frågade mig ofta, ibland misstänksamt: Varifrån får Tibetkommittén pengar till sin verksamhet? Ibland beskyldes vi för att få bidrag från diverse skumma källor, alltifrån CIA till tibetanerna själva. I själva verket levde vi helt på medlemsavgifter, gåvor från medlemmarna samt överskottet av försäljningsverksamheten. Pengar var aldrig vårt största problem, vår verksamhet var ju mycket billig, utan vad vi led brist på — särskilt efter 1977 — var folk som var villiga att ställa upp och arbeta gratis på sin fritid.

Under min tid som ordförande gjorde jag vissa ändringar i Tibetkommitténs principiella inställning till olika frågor. Dessförinnan hade Tibetkommittén kallat sig "opolitisk". Jag ändrade detta till "politiskt obunden". Denna obundenhet hänförde sig både till de politiska partierna samt till politiska ideologier överhuvudtaget. Vidare gjorde jag klart att Tibetkommittén inte på något sätt var antikinesisk, att vi ej tog ställning till regimen i Kina eller till det sociala systemet där. Alla sådana omdömen var varje medlems ensak. När vi klargjorde detta i tidskriften, sade fyra medlemmar upp sitt medlemskap, dock utan att ange några skäl. Vi antog att det berodde på att de ogillade denna ideologiska neutralitet. Denna nya inställning hade påfallande svårt att gå hem hos "svensk-kineserna", vilka länge och väl låtsades som

om Tibetkommittén var antisocialistisk och antikinesisk. (Vad som menades med "antikinesisk" gick aldrig riktigt att fastställa.)

En fråga som alltid debatterades frenetiskt var Tibets historiska status. Kinavännerna försökte alltid, i likhet med den kinesiska propagandan, att framställa Tibet som en del av Kina under alla historiska perioder — detta i syfte att visa att Tibet egentligen aldrig varit självständigt och därmed inte har någon "rätt" till självständighet nu heller. Tibets vänner, å andra sidan, försökte alltid framställa Tibet så "självständigt" som möjligt. Eftersom förhållandena har skiftat under olika tidsperioder och eftersom olika fakta under en och samma period ibland motsade varandra, kunde denna diskussion föras i all oändlighet (vilket fortfarande är fallet). Båda parter plockade bara fram de fakta som passade dem. I själva verket var hela denna diskussion om Tibets historiska status en debatt vid sidan av ämnet. När fanns sådana länder som Bangladesh, Zambia, Singapore i historisk tid? Om det historiska argumentet skulle tillämpas konsekvent, skulle en massa länder plötsligt förlora sin självständighet. Just Bangladesh är ett utmärkt exempel. I dåvarande Östpakistan fanns ett utbrett missnöje med den västpakistanska maktutövningen. Detta ledde till att den östpakistanska motståndsrörelsen med militära medel lyckades frigöra landet från Pakistan och utropa en självständig republik Bangladesh. Detta skedde med indisk hjälp, men det är ingenting unikt. Alla framgångsrika befrielserörelser under 1900-talet har haft hjälp av vänligt sinnade länder. Allt skedde efter vedertagen internationell praxis, och Bangladesh hade inga svårigheter att bli erkänt av andra länder och vinna medlemskap i FN. Om man tänker sig att Dalai Lama skulle lyckas sätta upp en armé med vars hjälp han skulle lyckas köra ut kineserna och göra Tibet självständigt, skulle samma sak hända som i fallet Bangladesh: Tibet skulle bli erkänt av de flesta andra stater och få medlemskap i FN.

Det var intressant att notera "Kinavännernas" mostånd mot att överhuvudtaget ta upp denna tankegång till behandling, när vi först framförde den. De föredrog att tjata om Tibets historiska status på det gamla sättet.

Ett annat argument som ständigt åltades var de förment miserabla sociala och ekonomiska förhållandena i det gamla Tibet. Kinavännerna talade ständigt om "slavar", stymningsstraff, vidskepelse, utsugning, frånvaron av moderna skolor och liknande. I den kinesiska propagandan samt i paret Gelders bok kallades det självständiga Tibet ofta för "ett helvete på jorden". Kinavännerna citerade ofta gamla engelska imperialister och missionärer, varav de flesta besökte Tibet i samband med Younghusband-expeditionen år 1904, och som i etnocentriskt kristet nit beskrev tibetanerna som smutsiga, hedniska, fiendliga och allmänt ruskiga. Jag förundrade mig ofta över att Kinavännerna vågade beskriva det gamla Tibet på ett sätt som var så likt gamla missions- och imperialistkildringar av Afrika. År 1976 beslöt jag att göra ett experiment. Vid den tiden fanns i Lund en förening som kallades Afrikagruppen. Den sysslade med afrikansk politik och bestod av vänsteranhängare med intresse för Afrika. Jag uppenbarade mig på ett av deras

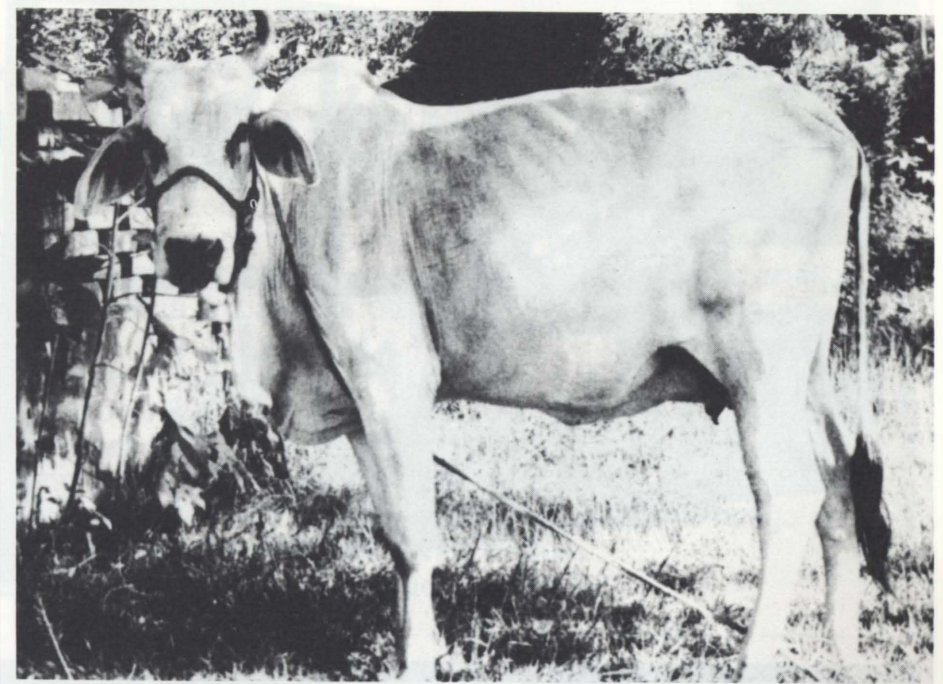
möten, slog mig i slang med dem, förde in samtalet på dessa gamla etnocentriska och rasistiska skildringar av Afrika och andra traditionella kulturer. Jag hade med mig några citat ur den kinesiska propagandan om Tibet, dock hade jag avidentifierat dem så att det inte framgick vilket land eller folk det handlade om. Jag läste upp dem, de skrattade åt vissa formuleringar och upprördes över den "white-man's-burden"-attityd som kom till uttryck. Men min plan sprack. En flicka kände igen mig och frågade om det gällde Tibet. Jag sade ja, det blev knäpp tyst i lokalen och efter en stunds handfallenhet deklarerade ordföranden att ett socialistiskt land ej kan vara imperialistiskt, och därmed är dess propaganda ej heller imperialistisk. Därefter blev jag utkörd ur lokalen. Jag var ändå ganska nöjd med min bedrift, ty jag visste att jag hade orsakat en viss oro och att ryktet om min "kupp" skulle sprida sig till "svensk-kineserna".

Så dog Mao, Vietnam invaderade Kambodja, Kina och Vietnam förde gränskrig mot varandra, och myterna om den asiatiska kommunismen började spricka. Fallet Pol Pot i Kambodja var mycket besvärande för vänstern och Kinavännerna. Man hade bundit upp sig stenhårt för Pol Pot, i artikel efter artikel i Dagens Nyheter hade olika vänsterintellektuella stått upp och försvarat och uttolkat hans politik. Jan Myrdal utnämnde honom till 1900-talets största politiska geni. När Pol Pot störtats och hans skräckvälde avslöjats, var Jan Myrdal den enda som fortsatte att försvara honom. Detta gjorde han genom att anföra två skäl: För det första ansåg Jan Myrdal att historierna om Pol Pots massmord var betydligt överdrivna. För det andra utgjorde hans massmord ingen giltig anledning för Vietnam att invadera Kambodja, ty de sociala (miss)förhållandena i ett land kan aldrig upphäva detta lands rätt till självständighet.

Detta var något som jag nappade på. Här hade den störste Kinavännen i Sverige gått ut och ogiltigförklarat "det sociala argumentet" för Kinas invasion av Tibet. Jag skrev ett brev till Jan Myrdal, i vilket jag redogjorde för det "sociala argumentet", hänvisade till hans egen argumentering i fallet Kambodja och påpekade parallellen till Tibet. Antingen måste detta gälla även Tibet, eller också måste man godtaga Vietnams "sociala argument" för sin invasion av Kambodja. Jag fick aldrig något svar av Jan Myrdal, och det hade jag knappast väntat heller — helt enkelt därför att han inte kunde svara utan att antingen desavouera sitt försvar för Pol Pot eller gå emot sina kinesiska mästare i Tibet-frågan. Däremot fick jag ett ovanligt surt brev från Svensk-Kinesiska Vänskapsförbundets ordförande Christer Leopold, som först påstod att frågeställningen var ointressant (vilket den uppenbarligen inte var) samt därefter påstod att det "sociala argumentet" aldrig använts i Tibetdebatten (en uppenbar lögn).

Jag skrev ett brev till Jan Myrdal men fick alltså svar av Christer Leopold — mycket märkligt. Christer Leopold trodde säkert på vad han skrev, men Jan Myrdal kunde knappast ha undgått att inse udden i frågeställningen och att han gått i en fälla.

Därmed inte sagt att det gamla Tibet var ett paradys. Visst förekom stymplingar, sjukdomar och liknande. Men jag kan — precis som Jan Myrdal — inte se att detta ger

En ko som STK donerat till Lumbini, Buddhas födelseort i Nepal. Bilden tagen 1976.

Chogay Tricken visar risskörd från fälten, som donerats av STK.

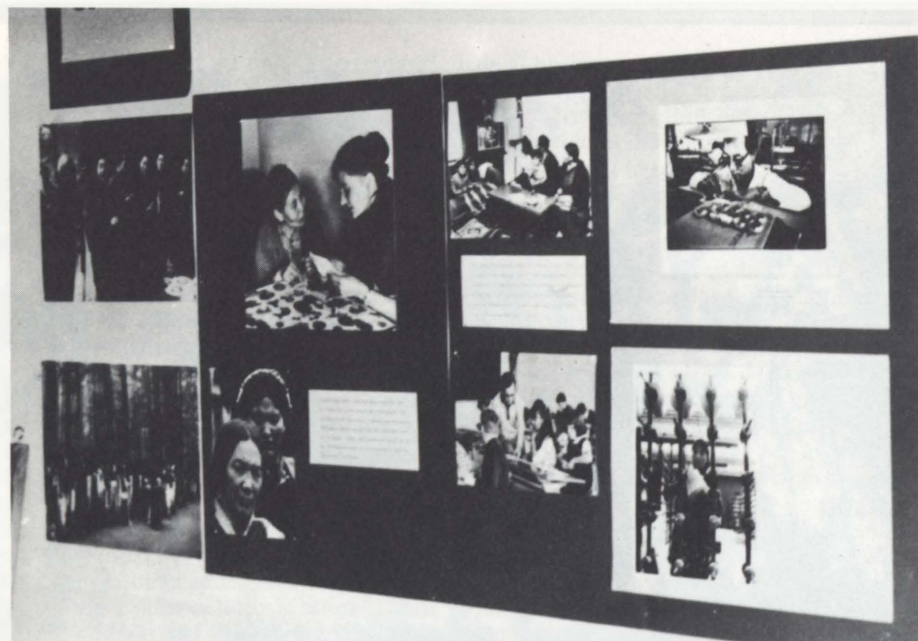
ett grannland rätten att invadera. För övrigt införs i våra dagar stymningsstraff i en rad länder, tex Pakistan. Ger detta Kina eller Sovjet rätt att invadera Pakistan? Nej, politik är inte välgörenhet. Kina invaderade Tibet av ekonomiska och militärpolitiska orsaker samt för att man traditionellt alltid har uppfattat grannländerna som klientområden. Tibetanerna förlorade inte sin självständighet för att de är smutsiga eller vidskepliga eller för att de högg armar och ben av varandra, utan helt enkelt därför att de ej kunde försvara sitt land militärt.

"Politisk makt kommer ur mynningen på en gevärspipa" — var det inte Mao Zedong som sa det?

Trots att jag var mycket intresserad av Tibet och att det var roligt att arbeta i Tibetkommittén, kunde bristen på uppskattning ibland vara ganska ansträngande. Många som var positiva till Tibet och till våra syften vågade inte visa sitt stöd öppet. Det var svårt att säga vad det berodde på, men antagligen var det ett resultat av det allmänna trycket från vänstern. Samtidigt seglade svensk-kineserna i medvind. De hade nästan monopol på Kina, och de reste gratis (på kinesernas bekostnad) till och från Kina praktiskt taget så ofta de ville. Den tibetanska exilregimen kunde av naturliga skäl inte erbjuda oss liknande förmåner. Detta, i kombination med styrelsemedlemmarnas passivitet, gjorde att arbetet i Tibetkommittén bedrevs i en

Tibetansk flyktingkvinna väver mattor.

Fotografier från Tibetutställningen 1974.

sorts "mental uppförsläge".

Vi hade mycket goda kontakter med exiltibetanerna, och jag reste flera gånger (alltid på egen bekostnad) till Indien. Tibetanerna uppmuntrade oss alltid att fortsätta. De lovprisade vår verksamhet, de ordnade så att jag fick träffa Dalai Lama och andra viktiga personer i exilregeringen, jag blev visad runt i deras olika institutioner, kloster och flyktingläger. Den enda förmån som exilregeringen kunde stå till tjänst med var att jag fick bo gratis på deras hotell i Dharamsala.

Under mina resor bland tibetanerna i Indien fick jag alltmer inblick i deras förhållanden och inbördes relationer. Som alltid bland flyktingar faller ödets lotter olika. Vissa tibetaner var ganska välmående. Andra var utfattiga och satt i flyktingläger och/eller arbetade som stenhuggare eller vägarbetare. Vad man som egalitär svensk och "u-hjälpare" reagerade mot var bristen på solidaritet mellan tibetanerna. De rika tibetanerna bidrog ingalunda till att göra de fattigas tillvaro drägligare. Insamlingskampanjer för olika projekt bedrevs — men bara i utlandet (en del indier skänkte också pengar). De enda tibetanska namn som återfanns bland bidragsgivarna var några tibetaner som var bosatta utomlands, exilregeringens institutioner samt kloster. De tibetanska exilklostren var ofta mycket generösa med sina knappa tillgångar när det gällde välgörenhet bland flyktingarna.

Tibetanerna blev ofta besvärade när man framförde dessa synpunkter. Den enda som helt instämde i min kritik var redaktören för Tibetan Review, som också skrev en artikel i ämnet. Han påpekade att om alla tibetaner som bodde utomlands prenumerade på Tibetan Review, så skulle tidskriftens ekonomiska problem lösas.

Å andra sidan var det tacksamt att hjälpa tibetanerna. Mycket lite av de pengar som skickades försvann i korruption eller på felaktiga satsningar — ett nog så vanligt problem i u-hjälpsammanhang annars. Detta berodde på flyktingarnas fasta organisation, med Dalai Lama och exilregeringen i spetsen. Exilregeringen var alltid mycket snabb med att ta itu med alla tendenser till korruption.

Men den — åtminstone för mig — oundvikliga frågan kvarstod: Varför skall vi i Europa och USA skänka pengar till olika projekt bland flyktingarna, när de välbeställda tibetanerna (i Indien och i Väst) säljan eller aldrig gör det?

Det är fantastiskt att intresset för den tibetanska buddhismen och kulturen är så stort i västerlandet. I alla länder finns numera ett tibetanskt kloster, och hyllmetrar skrivs om tibetansk religion. Detta har skett utan någon som helst ekonomisk uppbackning.

Den tibetanska religionen och kulturen kommer inte att försvinna helt och hållet, men inte desto mindre är kulturförstörelsen i Tibet en tragedi jämförbar med bränningen av biblioteket i Alexandria eller Inka- och Mayakulturens undergång. Tibet var den sista klassiska högkulturen, den lyckades överleva fram till mitten av 1900-talet, men just då, när man började ifrågasätta kolonialismen och den västerländska civilisationens överlägsenhet, ockuperades Tibet och dess kultur offrades på det västerländska framåt-skridandets altare.

Utforska MÄNNISKANS AURA

I denna inspirerande och upplyftande bok berättar Mästaren Kuthumi utförligt om aurans ursprung, betydelsen av dess färger och hur vi kan fullända aurans utstrålning. Han lär oss även praktiska, andliga metoder för att rena, expandera, stärka och skydda aurans kraftfält.

Innehåller även:

- * En biografi över Kuthumis mest kända inkarnationer
- * 30-sidig faktafylld ordlista över esoteriska begrepp och termer
- * Förklaring av bilden över ditt gudomliga Jag
- * Specialektion om Violetta flammen — förvandlingens heliga eld
- * Vägledning till dem som söker självkännedom (häftad pocket, 220 sidor, illustrerad. Ca pris 69:-)

"Vi är intresserade av att övervinna det mänskliga mörker som idag härskar på jorden, genom att bokstavligt talat låta mer ljus flöda fram genom auran hos många själar som viger sina liv till att vara utposter för planetens kosmiska pånyttfödelse."

Kuthumi

BESTÄLL NU! 12-sidigt rikt illustrerat instruktivt studiehäfte i A4-format medföljer utan extra kostnad så länge lagret räcker.

Ja, jag vill beställa ex av auraboken à 69:-.
Porto & pf.avg. tillk.

Namn

Adress

Skicka kupongen till: Summit Lighthouse,
Box 211, 161 15 Bromma, eller ring 08-25 76 99.

Elisabeth Clare Prophet

A MAJOR LECTURE ON ASTROLOGY YEAR 1988—2000 BY ELISABETH CLARE PROPHET

Ett historiskt föredrag som belyser viktiga astrologiska konstellationer för de närmaste 12 åren. Vi går nu in i en tid som saknar motstycke i historien. En tid av ökande prövningar och utmaningar som troligen markerar stora framåtskridanden inom andlig vetenskaplig utveckling — men även möjligheten till stora fysiska omvälvningar och krig.

Ett föredrag med diabilder och horoskop som metodiskt och med stor klarhet visar den framtid vi har att vänta. Det belyser situationens allvar men inger även stort hopp, och visar hur vi tillsammans kan förändra framtiden.

Arr. Summit Lighthouse
För ytterligare information
ring 08-25 76 99 e. kl 17.

Föredraget kan beställas på kassett för 125 kr

Videoföredrag på engelska med
utförlig resumé på svenska.

Söndag 8 maj kl 13—19

Tekniska nämndhuset, hörsalen
Fleminggatan 4, Stockholm
T-Rådhuset

Henry T Laurency och teosofin

Håkan Blomqvist

Laurency öste ur grumliga källor i tron att det var sanningens klara vatten. Han trodde att vissa medier och klärvojanter ägde kunskap om verkligheten, och på deras uttalanden konstruerade han hylozoiken.

Den artikel om hylozoiken och Henry T Laurency (pseudonym för Henrik von Zeipel) som jag skrev i Sökaren nr 8, 1987, resulterade i en fullkomlig lavin av telefonsamtal och brev. Många önskade vidare information om Laurency och hans källor. Delvis som ett svar till alla frågeställare presenterar jag här några ytterligare fakta som är okända för de flesta.

Jag räknar heller inte denna gång med något svar från Lars Adelskog eller andra hylozoiker. Adelskog följer teosofen Charles Leadbeaters recept att aldrig svara offentligt på kritik. Bakom denna inställning döljer sig Leadbeaters åsikt att "lojalitet är viktigare än sanningen", något han ofta inskräppte i sina närmaste lärjungar (1). Onekligen en lustig policy för en man som företräder en sekt vars devis är: "det gives ingen religion högre än sanningen".

För att förstå hylozoiken måste man sätta in den i ett större kulturhistoriskt sammanhang. Den är en representant, i vår tid, för den gnostiska idétraditionen, som uppstod vid vår tideräknings början och som kämpade om makten med den kristna kyrkan. Termen gnosticism kommer av det grekiska ordet gnos, vilket betyder kunskap — i det här fallet en kunskap om andliga världar och krafter, förmedlad av invigda. Gnostikerna ansåg människoandan vara fallen ner i en ond materiell värld. Den är fångad i materien och kan endast återlösas genom gnos — kunskap. Inställningen är således utpräglat dualistisk: den onda materiella världen och den goda andliga världen.

Den teosofiska rörelsen, som uppstod i slutet på 1800-talet, är ett skott på det gnostiska trädet och representerar i vår tid samma grundläggande idéer. Den teosofiska traditionen har fortsatt av Alice Bailey med The Arcane School.

Mycket tidigt i sitt liv kom Henry T Laurency i kontakt med teosofin och senare även Bailey. Han studerade dessa läror intensivt under många år och blev expert på teosofi och esoterik. Studien resulterade bl a i de två böckerna "De vises sten" och "Kunskapen om verkligheten" samt en mängd föredrag i olika teosofiska loger i Sverige.

Den teosof som Laurency satte mest värde på, var Charles Leadbeater, författare till ett otal verk om mästarna och människans andliga utveckling. I Kunskapen om verkligheten beskrivs Leadbeater som en "esoterisk kapacitet", "invigd i gnostikens högsta grad". Om hans böcker sägs: "... ett forskningsarbete, som särskilt vad Leadbeater beträffar resulterade i en såväl kvalitativt som kvantitativt enastående produktion" (2). I samband med Leadbeaters inflytande på Krishnamurti skriver Laurency: "Krishnamurti fick växa upp i förnämsta andliga miljö. Allting ordnades för honom. Alla vägar jämnades. Han hade bara att taga emot av det överflöd som i alla avseenden östes över honom. Som lärare hade han två sällsynt skickliga andliga pedagoger, Annie Besant och Charles Leadbeater" (3).

Överallt i Laurencys arbeten möter man hans stora beundran för Leadbeater. En mängd fakta i Laurencys böcker är också hämtade från Leadbeaters

verk, ibland nästan ordagrant. Den som är road kan t ex jämföra sidan 223 i De vises sten, som handlar om Jesus och kristendomens uppkomst, med motsvarande avsnitt i Leadbeaters "The inner life", s 118—120.

Eftersom Leadbeater är en av Laurencys huvudkällor, kan det vara av värde att närmare granska denne teosofiske förgrundsgestalt. Den nu levande främste experten på Leadbeater är Gregory Tillett, antropolog, bibliotekarie och religionsforskare i Australien. Han har ägnat tolv års forskning åt Leadbeater, vilket resulterat i det 1982 utgivna monumentala verket "The elder brother — a biography of Charles Webster Leadbeater" (4). Lars Adelskog köpte boken men gav den till mig. Han ville inte ha den i sin bokhylla eftersom "Tillett inte förstod esoteriken". Reaktionen är förklarlig. Trots sin akademiska stil och opartiska inställning är boken en förintande kritik av teosofin och speciellt Leadbeater.

När Krishnamurti fick höra talas om biografien och bads om en kommentar, svarade han bara kort "Leadbeater was evil" (5) och vägrade diskutera saken vidare. Hans reaktion framstår som helt befogad när man tar del av Tilletts forskning. Först och främst konstaterar Tillett att Leadbeater var mytoman. Han ljög om det mesta: födelseår, uppväxt, utbildning etc: "Under hela sin levnad skrev Leadbeater om historien så att den passade hans egna föreställningar, vare sig det rörde sig om människans utveckling på planeten, vänners och fienders tidigare liv eller hans egen familjs bakgrund. Huruvida han gjorde det medvetet eller om det var en omedveten kompensation för personliga svagheter... är en öppen fråga" (6).

Med hjälp av sina klärvoajanta för-mågor kontaktade Leadbeater mestare i Tibet, änglar (devas) och människor på andra planeter. Han beskrev teosofers tidigare inkarnationer och avläste aurore.

Av många betraktades han, och anses fortfarande, som en närmast ofelbar auktoritet, som en "äldre broder" och invigd. Därför kom det som en rejäl chock när det 1906 avslöjades att Leadbeater hade homosexuella förbindelser med flera av de minderåriga pojkar han var lärare för. Leadbeater erkände, avgick från teosoferna och isolerade sig på ön Jersey. Därifrån förklarade han att motståndarna var under inflytande av svarta magiker (7). Annie Besant försökte rädda situationen med att anklagelserna var falska därför att "ingen sexuell aktivitet är möjlig bland invigda" (8). Senare gjordes Leadbeater till martyr med den fantasifulla förklaringen att svårigheterna 1906—1907 var nödvändiga för fjärde initiationen, den sk Arhatinvigningen (9).

När stormarna lagt sig kunde Leadbeater återta sin ställning bland teosoferna. Den 15 juli 1916 vigdes Leadbeater till biskop i den Liberala Katolska Kyrkan av teosofen James Wedgewood. Vigningen skedde i Sydney, Australien, där Leadbeater slagit sig ner. Wedgewood ansåg sig ha tagit den tredje invigningen för mästarna och skulle således lämna människariket och inträda i femte naturriket — övermänniskornas rike. Men för att representera mänsklighetens andliga elit betedde han sig minst sagt underligt. Efter många påstötningar började Scotland Yard syna honom lite närmare. Vid ett tillfälle följde en detektiv Wedgewood, som under två timmar lyckades besöka inte mindre än arton offentliga toaletter. När polisen bad om en förklaring, påstod Wedgewood att han sökte en ung man som han träffat i en tidigare inkarnation och som nu fallit i synd och behövde andlig ledning (10).

I själva verket var Wedgewood aktivt homosexuell och road av vad amerikaner brukar kalla "tea rome trade" — korta sexuella möten på offentliga toaletter. Dessutom var han narkotikaberoende och sålde kokain till de unga män han träffade (11). Den bisarra duon Leadbeater och Wedgewood orsakade ständigt skandaler i den australiska pressen. Liberala Katolska Kyrkan betraktades som en front för ett gäng virriga pederaster. I tidskriften O E Library Critic drev man hejdlöst med Leadbeater och kallade honom "Bishop Beadbeater", författare till boken "Science and the excrements" (den heter egentligen Science and the sacraments). Biskop Wedgewood tillskrev man boken "Practical uses for choir-boys". Trots alla avslöjanden fortsatte teosofiska föräldrar att skicka sina barn till Leadbeater i god tro. Han var ju en stor "andlig pedagog".

I Leadbeaters fantastiska mytvärld kunde allting hända. Han tog under sömnen lovande teosofer till världshärs-karen i Tibet för invigning. Tyvärr min-

Biskoparna Charles Leadbeater, tv, och James Wedgewood.

des de flesta ingenting av sina nattliga äventyr. Teosofen Arundale lovades av Leadbeater positionen som buddha på Merkurius i sitt nästa liv (12). Med tiden tog sig Leadbeaters aversion mot kvinnor alltmera eccentrica uttryck. Han varnade unga män att ha något som helst med kvinnor att göra. Under föredragsresor vägrade han att sova i ett hus där äkta makar sov i samma rum. Åtskilliga skilsmässor blev resultatet av Leadbeaters uppmaning att upphöra med sexuellt samliv. Hans aversion mot kvinnor blev till slut så grav att han vägrade skaka hand med kvinnor eller vistas ensam i ett rum med en kvinna (13).

Leadbeaters och Wedgewoods excentrisk sexuell beteenden får ett annat

och djupare perspektiv i luset av Tilletts forskning. Från flera källor, bl a en dagbok från en av Leadbeaters närmaste lärjungar, framgick att man i en liten, hemlig inre krets av teosofer ägnade sig åt avancerade övningar i sexualmagi. Leadbeater lärde att den energi som frigörs vid onani kan användas för ockulta ändamål: "... så snart ni känner säden komma i penis skall medvetandet vara så upphöjt att utlösningen av fysisk och psykisk energi riktas till Logos eller en bild av honom", förklarade han (14). Denna kunskap var så helig att endast ett fåtal lärjungar fick kännedom om tekniken. Då och då träffades denna grupp för gemensamma onaniritualer vilket ansågs skicka särskilt starka ener-

gier till planethärs karen.

Denna form av sexualmagi härrörde egentligen från en organisation med namnet Ordo Templi Orientis (OTO) i vilken biskop James Wedgewood hade blivit invigd 1912. I sjunde, åttonde och nionde graden av OTO ägnade man sig åt olika former av sexualmagi i syfte att nå ockult utveckling. Wedgewood introducerade OTO:s lära för Leadbeater som uppenbarligen utformade en egen variant (15). Det är onekligen något patetiskt över denna grupp sexualhämmande, viktorianska teosofier som onanerar till planethärs karens ära. Vilken bisarr undanflykt för att ursäktas och tillfredställa normala sexuella behov.

Den 1 augusti 1927 höll Krishnamurti ett föredrag i Ommen, Holland för världens samlade teosofier. De förväntade sig visa ord från den kommande världsläraren. I stället förklarade Krishnamurti att mästarna inte var några verkliga personer, såsom Leadbeater lärde, utan endast tankefoster, skapade genom tro och fantasi (16). Krishnamurti, som många gånger upplevt mästarna, förklarade flera år senare att han vid ett tillfälle blev nyfiken och gick fram emot en mästare som stod framför honom. Krishnamurti passerade rakt genom formen, och sedan den dagen såg han aldrig mer någon mästare (17).

Angående Leadbeaters klärvoajans konstaterar Tillett: "Leadbeater upptäckte aldrig något via sina klärvoajanta undersökningar som på något sätt var i konflikt med hans övertygelse och önskningar; visionerna bekräftade alltid hans åsikter" (18). När Leadbeater vid ett tillfälle såg en naturande frågade en elev om inte han också kunde få syn på varelsen. Leadbeater förklarade att om han i sin fantasi intensivt skapade bilden av naturanden så skulle han till slut också kunna se den (19).

I sin kritiska biografi över Rudolf Steiner visar religionspsykologen Hjalmar Sundén hur denna form av reproduktivt skådande fungerar. Det blir en form av självbedrägeri där mystikern ser och upplever vad han läst och hört. Hjalmar Sundén har utvecklat den sk reproduktionsteorin som den troligaste förklaringen till det klärvoajanta skålandet (20).

Henry T Laurency hade hela sitt liv studerat teosofi. Han påstod sig sedan motta telepatiskt diktamen från mästaren Hilarion. Det är märkligt att han aldrig insåg bedrägligheten och den psykologiska förklaringen till dessa upplevelser. Han förblir på det viset en psykologisk gåta. Dock beklagar han sig i sin dagbok och finner det märkligt att mästarna alltid måste meddela sig klärvoajant till sina lärjungar. Han undrar varför de inte kommer som vanliga fysiska varelser när de ändå bor på jorden och är inkarnerade.

I stället för att vara kritisk mot mästarnas utsagor svalde han hela den gnostiska-teosofiska världsbilden med hull och hår, även om han omformade den till en mera intellektuell variant. De ohyggliga psykologiska och sociala effekterna av tron på denna vidskepelse missade han helt.

Låt mig som avslutning presentera några citat från Laurency för att ytterligare belysa problematiken:

"Akademisk bildning är snarare idiotisering ifråga om insikt i och förståelse för verklighets- och livsproblem" (21).

"De härskande ideologierna inom religion, filosofi och vetenskap måste förstöras för att lämna plats åt den esoteriska kunskapen" (22).

"Talet om jämlikhet och allas lika rättigheter är ett av livsokunnighetens otaliga misstag" (23).

Ovanstående åsikter är närmast identiska med Adolf Hitlers syn på utbildning och vetenskap. Han skilde som bekant på arisk och judisk vetenskap. I Hermann Rauschnings "Samtal med Hitler" står att läsa:

"Det kan mycket väl finnas en nordisk vetenskap och en nationalsocialistisk som står i opposition till den liberalt judiska..." (24).

"Det som man kallar vetenskapens kris består icke i något annat än att herrarna själva börjat förstå, att de med sin objektivitet och frihet råkat in på avvär" (25).

"Man stämplar oss som förnuftets fiender. Javäl, vi äro det också. Men i en mycket djupare mening än dessa dumdryga universitetssjälar ens kunna drömma om" (26).

Jag har åtskilliga gånger det senaste året frågat mig hur jag kunde godta en lära som hylozoiken, en öppet antidemokratisk, elitistisk, grovt antisemitisk och djupt inhuman filosofi. Förklaringen får sannolikt sökas i flera faktorer men framför allt i att jag godtog den inre kunskapsvägen (dvs meddelanden från medier och klärvoajanter) som sanningar om den yttre verkligheten. Jag vidhåller därför min tes att new age-rörelsen, vars grundtankar är hämtade från diverse medier och mystiker, är en kulturfara och en grogrund för fascism.

Med de fakta jag presenterat angående esoteriken och den teosofiska traditionen borde det stå klart för alla vänner av demokrati och sunt förnuft att hylozoiken är en fascistoid cancer i vårt samhälle. De sociala och politiska effekterna av denna vidskepelse leder på sikt till teokrati och diktatur, ett inhumant skräckvälde där människor blir besatta av sin egen andliga utveckling. Låt oss hoppas att vi har lärt något av historien.

Noter

1. Gregory Tillett. The elder brother: a biography of Charles Webster Leadbeater.

Henry T Laurency

Routledge & Kegan Paul, London 1982, s 8.
2. Henry T Laurency. Kunskapen om verkligheten. Förlagsstiftelsen Henry T Laurency 1982, s 83.

3. Henry T Laurency. Krishnamurti och utvecklingslagen. Förlagsstiftelsen Henry T Laurency 1986, s 13.

4. Se 1.

5. Ibid s 10.

6. Ibid s 18.

7. Francis King. Sexuality, magic and perversion. Neville Spearman, London 1971, s 125—127.

8. Tillett, s 152.

9. Ibid s 100.

10. King, s 140.

11. Tillett, s 216.

12. Ibid s 159.

13. Ibid s 199.

14. Ibid s 281.

15. Ibid s 285.

16. Ibid s 227—228.

17. Ibid s 134.

18. Ibid s 268.

19. Ibid s 267.

20. Hjalmar Sundén. Religionspsykologi. Proprius förlag, Stockholm 1974, s 54.

21. Henry T Laurency. Livskunskap ett. Förlagsstiftelsen Henry T Laurency, Skövde 1986, s 203.

22. Ibid s 286.

23. Ibid s 208.

24. Hermann Rauschnings. Samtal med Hitler. Natur och Kultur, Stockholm 1940, s 203.

25. Ibid s 203.

26. Ibid s 204.

Roland Persson

Fjärildans

Livet
skapade
begränsningen

Omsorgsfullt
satte den renlärlige
kikaren för det blinda ögat

Galaxsystem
och oändlig tomhet
det är rymdens tapet

Jaget
kan skapa ett fängelse
men också en rymd större än gudars

I direktkontakt
med rymdens yttre galaxer
— stenen i din hand

En droppe blod
med järn
från universums stjärnor

Ännu på sjukbädden
hörde den gamle
spovens drillar

Att antyda
mer än att utsäga
det är himmelens väg

Jag, en kättare
en otrogen
den sista människan

Gåtfull och
outgrundlig är himlen
— utan namn

Undflyende är livet
det inträffar
och det försvinner

I nebulosans
töcken
hoade en uggle

Ur "Fjärildans", 210 kortdikter
utg på bokförlaget Procyon, 330 15 Bor.

Står du i kö för operation? Vill du slippa denna drastiska åtgärd!? Har du i övrigt någon åkomma du inte kunnat få hjälp med, *hör av dig till*

HÄLSOHEMMET
IGELKOTTEN
740 12 Knutby

HÄLSOSKOLAN
tel. 0174/404 68

7 1/2 mil norr om Stockholm, öster om Uppsala

SOCKERSJUKA

... Redan på 3e dagen sjönk blodsockret och den 4e dagen hade jag inget (4,5) socker i blodet! Vi är två diabetiker här som upplevt samma under.

På 14e dagen har jag fortf. ingen diab. Carin G. från Stockholm, 1988.02.20.

Slapp stomioperation

Ulcerös-colit. En dag fick jag se en annons om Igelkotten. Jag ringde och bokade en vecka, vilket jag nu vet är det bästa beslut jag någonsin tagit i hela mitt liv. Med Igelkottens hjälp flyger den hotande "bajspåsen" (stomioperation) allt längre bort i fjärran för att till slut helt försvinna bortom horisonten. När jag nu åker hem från Igelkotten till min familj är jag glad, självsäker och på ett mycket gott humör! Olof från Källered, 8.6.1985.

Allergi (astma?)

Jag kom hit med rinnande näsa, andningsproblem, klåda och var allmänt "dålig". Efter 3 dagar kunde jag packa ner medicinerna i väskan. Efter 4 dagar kunde jag äntligen sova hela natten utan att vakna och hosta slem varannan timme. Efter 5 dagar var jag ute och joggade trots minus 10°. Nu åker jag hem 8? kilo lättare och fri från mina allergiska besvär (som jag haft i 10—15 år). Pelle fr. Åtvidaberg, 1987.01.28.

Migrän, magsår m.m.

Har gjort fyra bukoperationer, den senaste 1974, då för blödande magsår och hiatusbräck. Op. misslyckades så övre magmunnen stod ständigt öppen + kronisk magkatarr. För att inte maginnehållet skall tränga upp i halsen har jag allt sedan 14 år måst äta massor av tuggtabletter typ NOVAUZID, ALTACET och liknande + GAVISCON som lägger sig som ett lock över maten i magen, intages strax efter varje måltid. Trots all medicin har jag ändå haft svåra besvär. MIGRÄN har jag haft i 50 år, de 20 senaste tidvis invalidiserande. Har provat alla preparat och all hjälp som gått att få av läkare, akupunktörer och vanliga hälsohem m.m. Tack vare Igelkottens goda balanserade mat känner jag mig nu friskare, starkare och gladare, för redan andra dagen här på Igelkotten kunde jag sluta med all medicin! Tror att jag drömmer... Margit fr. Enskede, 31.1.88.

OBS. Enligt våra erfarenheter och vår säkra flertusenåriga läkekonst är sjukdomar och andra problem till för att lära oss mer i livet och sedan kunna lösas!

Så länge du har förtroende för och vill samarbeta med oss hinner du se en solklar förbättring inom 2 veckor. Du skaffar dig också praktiska kunskaper som gör det möjligt att fortsätta må bra.

OBS. Vi söker allvarligt sjuka läkare, sjuksköterskor som framtidsmedarbetare.

Välkomna till oss!

HÄLSOHEMMET
IGELKOTTEN
HÄLSOSKOLAN

Vi söker allvarligt sjuka — gärna med cancer — läkare, sjuksköterskor och andra intresserade som framtidsmedarbetare.

Det är meningen att Du först vistas hos oss på Igelkotten som gäst, "patient", så att Du blir övertygad om att vår verksamhet är något för Dig att satsa LIVET på.

Livet, Ditt nya liv, kommer vi TILLSAMMANS att arbeta för att vinna tillbaka.

Välkommen att höra av Dig till oss SNARAST!

Rasol Sadoon,
Hälsohemmet Igelkotten,
740 12 Knutby,
tel. 0174/404 68.

Kort och gott

Åsa Freij

För fred

"Samarbete för Fred" är en ny fredsgrupp som tycks ha behållit livskraften från det entusiastiska starttillfället 1983. Det är bland andra Valentin Sevéus, en eldsjäl, som har synts litet överallt, när det gällt ideella projekt, som tagit initiativet. Valentin har tidigare varit en kraft bakom Miljöpartiet samt arbetat mot rökning inom VISIR (Vi som inte röker).

Samarbete för Fred kommer då och då med ett litet nyhetsblad. Där kan man se att de inte bara pratar, utan gör något också. De har bland annat arrangerat fredsstudieveckor för ungdomar i Stockholm. 240 personer har hittills deltagit, och de har fått tillfälle att möta politiker, diplomater, forskare och andra viktiga personer. Gruppen har också etablerat ett internationellt ungdomsutbyte, några har rest och lärt i USA och Sovjet. De har skaffat sig ett eget center i Vällingby, Stockholm. 3000 personer uppges hittills ha blivit medlemmar. (Adress: Box 8017, 104 20 Stockholm.)

Leonardo's

Leonardo's, vad är det? Jo, ett nytt ställe för sökare och hälsovänner, ett slags kursgård och hälsohem, där man ägnar sig åt sitt inre, åt själen, men allra mest genom yttre hjälpmedel. Här saknas inte personlighetsutvecklande tekniker, men främst erbjuds fysiska aktiviteter. Man kallar sig "motions- och äventyrs-

center" och erbjuder bland annat fastecykling runt Siljan (Leonardo's ligger alltså i Dalarna) kyrkbåtsrodd på Siljan, vandringar, naturexkursioner, kanotfärder och till med turer med dressin och prärievagn samt forsränning! Ambitionen hos Christer Persson och Christina Schultz, som driver Leonardo's, är att lära oss förena det inre och det yttre och att använda både höger och vänster hjärnhalva — liksom Leonardo da Vinci, som kunde använda båda händerna lika bra (vilket antas sätta fart på båda hjärnhalvorna). (Adress: Box 33, 790 34 Siljansnäs.)

Inre skidåkning

Inner skiing arrangeras av något som heter Zeta kommunikation med säte i Sollentuna. Zeta tycker tydligen liksom Leonardo's att medveten motion är ett bra sätt att nå också inre utveckling. Inner skiing betyder inre skidåkning. Men man åker verkligen ute på snön i fjällen och alperna och inte bara inne i huvudet

med hjälp av guidade fantasier och liknande. Men sådant förekommer också och har en framträdande plats i just det här sättet att lära sig skidåkning — och visionernas och attitydernas betydelse för allt man gör. Inner skiing handlar alltså om mer än att lära sig åka skidor bra. Det handlar om att "förverkliga sina mål och önskningar, förverkliga de inre bilder man har av vad man vill åstadkomma". Hur väl metoden fungerar får den veta som vill kosta på sig 2 450 kronor för 32 timmar i Tännadalen. (Adress: Zeta kommunikation, Box 12, 191 21 Sollentuna.)

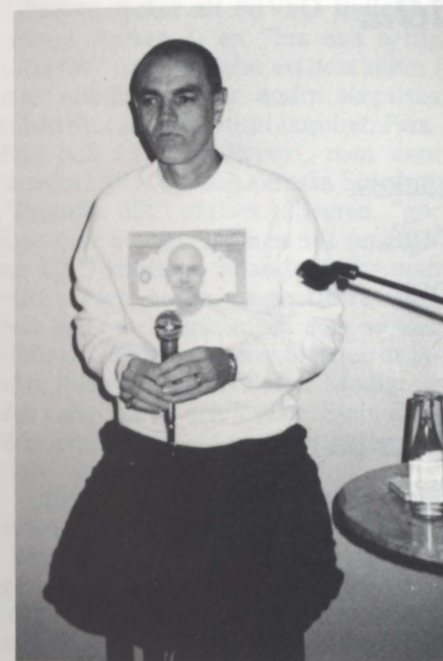
Orr i Sverige

Leonard Orr, skaparen av rebirthingmetoden (frigörande andning) har varit i Sverige och lett träning i rebirthing samt pratat om odödlighet och pengar m m på olika platser. Sökaren såg och hörde honom på Pan Helhetscenter — men eftersom det var första mötet, tog det en stund innan reportern fattat att den lilla smala mannen med den svaga rösten och det tunna håret, som såg ut som en kansliskrivare och mixtrade med mikrofonen, var den store mannen som gjort sig uppmärksam över världen. Så kan det gå, när man har vissa förväntningar och främst ser till det yttre...

I alla fall hade Leonard en tröja med ett idolporträtt av sig själv på sig, där

det stod Leonard Orr. Det underlättade identifieringen.

Han pratade den här kvällen mest om pengar. Men hur man blir rik och framgångsrik enligt Leonard Orr, det har vi inte utrymme att ägna en längre artikel åt. Vi kan bara nämna några inslag i hans utläggningar, exempelvis att hemligheten bakom rikedom är att ha rätt inställning, "framgångsmedvetande" och inte "fattigdomsmedvetande". Och rikedom står inte i motsättning till andlighet, tvärtom! Andlig upplysning är allra säkraste vägen till framgång. "Sök först Guds rike, så ska sedan allt annat tillfalla er", citerade Leonard Orr.

Den store lille mannen Leonard Orr.

Nå ditt inre på Hawaii

Ett sätt att utvecklas är att åka till Hawaii med Lena Kristina Tuulse från Wäxthuset (för människor) på Väddö. På Hawaii kan man få en verklig inre rening — fast fysisk, med hjälp av Margaret Machado, som sägs vara expert på tarmsköljning. På vägen dit hälsar man på den frigörande andningens fader, Leonard Orr. Och litet annat hinner man förstås också med under den dryga månad man är borta till en kostnad av — ja, priset står inte utsatt som för de andra aktiviteterna i Wäxthuset program. Men den intresserade kan förstås få alla upplysningar hos arrangören. (Adress: Pl 318 A, 760 40 Väddö.)

"Tvungen att skriva"

Marianne Fredriksson är sedan många år chef för Idagsidan i Svenska Dagbladet. Under senare år har hon också etablerat sig som författare. Hon är ofta ute

Marianne Fredriksson

och talar på bibliotek, i föreningar m m om sina böcker och hur de kommit till. Marianne upplever att hon är "tvungen att skriva". Romangestalterna dyker plötsligt upp för hennes inre öga och öra, och de ger sig inte förrän hon sätter sig ned och skriver det som gestalterna

har att förmedla. Romanerna är väsentligen mytiska och behandlar djupa existentiella frågor på ett annorlunda vis. Mariannes senaste roman heter "Den som vandrar om natten...". Huvudpersonen är en romersk soldat, men det egentliga ämnet är "ondskans livskraft i en värld utan medkänsla och om kärlekens makt och helande förmåga".

Tomas Frankell har bytt roll

Tomas Frankell, en av initiativtagarna till och drivande krafterna bakom Pan Helhetscenter — ja, något av mister Pan själv — har slutat på Pan. Tomas är en man som ständigt vill förnya sig och som vet att det enda beständiga här i livet är förändringen. Så han lämnade den skuta där han varit något av kapten — en skuta som dock seglar i ganska god medvind. I stället har han hoppat in i teaterbranschen och satsar där lika friskt som någonsin på Pan — med en egen uppsättning efter eget manus. "Gudars galaxer" heter stycket, som i skrivande stund har gått en månad i Stockholm.

Ensemblen som gör "Gudars galaxer". Längst fram Tomas Frankell.

Erik Johan Stagnelius

Vän, i förödelsens stund...

Vän, i förödelsens stund, när ditt inre av mörker betäckes,
när i ett avgrundsdjup minne och aning förgå,
tanken famlar försagd bland skuggestalter och irrbloss,
hjärtat ej sucka kan, ögat ej gråta förmår;
när från din nattomtöcknade själ eldvingarna falla,
och du till intet med skräck känner dig sjunka på nytt,
säg, vem räddar dig då? — Vem är den vänliga ängel,
som åt ditt inre ger ordning och skönhet igen,
bygger på nytt din störtade värld, uppreser det fallna
altaret, tändande där flamman med prästerlig hand? —
Endast det mäktiga väsen, som först ur den eviga natten
kysste serafen till liv, solarna väckte till dans.
Endast det heliga ord, som ropte åt världarna: "Bliven!" —
och i vars levande kraft världarna röras ännu.
Därföre gläds, o vän, och sjung i bedrövelsens mörker:
Natten är dagens mor, Kaos är granne med Gud.

(skriven omkr 1818)

AFU

AFU Newsletter heter ett meddelandeblad som alltför sällan ges ut av Arkivet för UFO-forskning (AFU, Box 11027, 660 11 Norrköping). Bakom AFU står Anders Liljegren, Håkan Blomqvist, Clas Svahn och Sven-Olov Svensson.

Anders Liljegren skriver i nr 30 litet om den norska skeptikerorganisationen NIVFO, som "leds av två avhoppade ufologer, Kolbjørn Stenødegård och Jan S Krogh, vilka på 1970-talet återfanns som ledare inom Norsk UFO Center. Skepticismen var då något mindre." Liljegren tycker att NIVFO Bulletin i många stycken är en "bra och nyttig tidskrift" och meddelar att dess källor i stor utsträckning är andra skeptiska tidskrifter som Skeptical Inquirer, Para-Nyt och CENAP Report, men även danska UFO-Nyt och svenska Sökaren. "Framför allt", skriver Liljegren, "gör man narr av trosvisheten hos sina forna UFO-kollegor. Ibland träffar man mitt i prick, andra gånger träffas man nog själv av bumerangen som vänder tillbaka... Den egna trosvisheten är tyvärr ibland minst lika stor. Modigt är det i alla fall — och läsvärt. Själv föredrar jag nog att stå på neutralt territorium i mitten."

Liljegren tycker att man även inom svensk ufologi skulle behöva några "djävulens advokater", som kritiskt granskade UFO-rörelsen och UFO-fallen på nära håll och från insidan, såsom Stuart Campbell i England, vilken "retar gallfeber på kollegorna i branschen".

THE FRANZ BARDON FOUNDATION is a Nonprofit Educational Cooperative dedicated to propagating Hermetic knowledge. Inquiries welcome. P.O. Box 4869, Denver, Colorado 80204 U.S.A.

Har Du sett eller hört JESUS?

Eller andra religiösa gestalter? Vill Du berättar om Dina upplevelser? Skriv då till: Teologiska institutionen, docent A Geels, Sandg 1, 223 50 Lund. Vi arbetar med ett projekt kring religiösa upplevelser i vår tid, särskilt syner och hörselintryck. Ange namn och adress för ev fortsatt kontakt. Anonymiteten skyddas.

KRISTALLER!

Det finns människor som reagerar på någon form av utstrålning från bland annat bergkristaller. Jag arbetar med ett vetenskapligt projekt och önskar komma i kontakt med dig som är kristallkänslig. Hör av dig!

Lennart Lidfors
(Fil kand, med kand)
Spelmanshöjden 18
172 43 Sundbyberg
Tel 08-98 44 01

Stödföreningen för Djupterapi
Box 7060 20042 Malmö

DJUPTERAPIN

söker inte mentalsjukdomarnas orsak i människans kemi utan i hennes livserfarenhet.

Gå med i Stödföreningen för Djupterapi!

Medlemsavgift 150:-
Informationspaket 20:-
Pg 495 11 33-0 Bg 585-5119
Tel. 040-846 91 tisdag 19-20

Tarotkort, Pendlar, Kristallkuler

Mystery House erbjuder dessutom litteratur om tarot, pendlar, numerologi, horoskop mm. Sänd 6 kr i frimärken så skickar vi broschyr.

Mystery House

Box 64, 640 61 Stallarholmen, Tel 0152-430 15

Teaterkurs på Hven

Utveckla Dina kreativa sidor och upptäck grundpersonen!

Vi jobbar bl.a. med rörelse och fantasiövningar, textförståelse och analys och vi undersöker teaterns rituella former och sambandet mellan natur och kultur.

I kursen ingår också föreläsningar om teaterutvecklingen och skådespelarkonstens historia.

Upplev natursköna ön Hven mitt i Öresund samtidigt som Du skådar Tyko Brahes gnistrande stjärnhimmel och släpper loss Din leklust och teatrala talanger.

Period: 28 maj — 3 juni.
el 11 juni — 17 juni.

Max 12 deltagare.

Kursavgift: 1 500:- inkluderar logi och middag.

Kursledare: Gunilla Nordlund (skådespelare, regissör, pedagog).

Arrangör: Barbro Molin.

För information ring: 040/93 86 57 el 0418/720 03, 723 82.

Uppmuntringsböcker

”Skriv på ditt papper tio dåliga och tio goda egenskaper hos dig själv.” Den övningen har jag ibland använt på kurser. Prova själv att göra övningen, just nu innan du läser vidare!

Blev resultatet nedslående? På kurserna blev jag ständigt förvånad över hur lätt deltagarna hade att skriva de tio dåliga egenskaperna, och hur många som bara kom på ett par, tre goda saker att säga om sig själva. Om du råkade ut för det, kan du göra den här leken:

”Om man vill träna sitt självförtroende i grupp kan man, tillsammans med tre-fyra andra, stå upp en i taget och riktigt skryta och bre på ordentligt i 5 minuter om sig själv. De som lyssnar bör ge beundrande ljud ifrån sig: åååh-aaahh och applåder.

Det här är en befriande rolig lek — som kan ge ömsesidiga ’tankeväckare’, och man minns övningen mycket länge. I en ’nedgörande’ situation kan minnet av leken bidra till att man klarar sig bättre.”

Den övningen ger Anita von Schéele i sin bok *Lär dig klara stress* (ICA-förlaget, 112 sidor). Det är en praktisk bok om stresshantering, självförtroende, tidsplanering, avspänning och andra färdigheter som behövs för att klara livet lättare. Den är lättläst, och har en studieplan för kurser.

Är det inte risk att man blir högfärdig av sådana övningar som Anita rekommenderar? Nej, jag tror hon har rätt i att ”det kan behövas en övning i ’skryt’ för att inse att vi är mer bra än dåliga.” Jag har i mitt arbete som psykiater mycket sällan träffat patienter som ansett sig vara för bra — men desto fler som plågats av mindervärdestankar. Jantelagen är djupt rotad i den svenska folksjälen.

Fler sätt att motarbeta Jantelagen finns i *Uppmuntra mera!* av Mike Pegg (Prisma, 199 sidor). Han är engelsman men har bott i Sverige, och många av hans exempel är svenska. Boken är mycket enkelt och lättläst skriven, och ger hundratals tips om hur man kan uppmuntra både sig själv och framför allt andra för att bygga en positiv värld. Jag läste en recension av denna och några

Du är det enda exemplaret av dig som finns. Det är väl fantastiskt!

Ur ”Lär dig klara stress” av Anita von Schéele.

andra ”management”böcker, som ansåg den aningslös, glättad och förenklad. Må så vara, men jag tror det är viktigt att sådana böcker som Peggs blir skrivna, lästa och tillämpade. Det finns tillräckligt många böcker som djupsinnigt ältar författarens elände, men inte så många som pekar på enkla saker som vi alla kan göra för att lysa upp livet för oss själva och andra.

Men visst finns det människor som ”mår bra och är lyckligt omedvetna om... sitt inre och utan djupare funderingar över sin existens. — Han kanske frågar dig: ’Vad ska det tjäna till att tolka drömmar när man kan ha roligt i stället?’ För den som vill veta något om själens djupare skikt är drömtolkning en väg. Om det har Louise Minerva Frostegren skrivit *Förstå dina drömmar* — *En nyckel till självkännedom* (ICA-förlaget, 196 sidor). Hon är känd som kursledare i drömkunskap och självkännedom. Jag tycker hon har skrivit en

innehållsrik, nyanserad och lättillgänglig bok om olika typer av drömmar, vanliga drömsymboler och om hur man kan arbeta med drömmar, enskilt och i grupp. Ett originellt perspektiv är hennes resonemang om *dagsdrömmar* (alltså ej dagdrömmar), som innebär att de händelser man möter under dagens vakna liv tolkas precis som drömsymboler.

”Du har låst din bil, tappat nyckeln och kan inte komma in i den. En *dagsdröm* som speglar att du inte är i kontakt med dig själv, att du tappat nyckeln till ditt inre.” Den yttre världen speglar alltså vår inre värld. Hon betonar dock att drömmen är ett medel till insikt, inte ett mål, och att ”det är slöseri med tid och energi att tolka allt, bara för tolkandets egen skull”.

En annan vinkling av samma tanke ger Louise Hay i ett häfte på 48 sidor, utgivet på Vattumannens förlag. Det är faktiskt redan den sjunde, utökade svenska utgåvan av en bok som kom i

USA 1976. Mitt exemplar är milt rosa, men häftet finns i fler färger. Det heter *Läk din kropp*, med undertiteln ”De mentala orsakerna till fysisk sjukdom — hur vi kan övervinna dem och skapa hälsa”. Louise Hay har skrivit flera böcker om tänkande och hälsa. Hon utgår från sin egen erfarenhet av cancer: ”Mot bakgrund av att ha blivit våldtagen i femårsåldern och agad som barn var det inte särskilt konstigt att dessa erfarenheter kom till uttryck som cancer i underlivet... jag var medveten om att cancer kommer från ett mönster som botten i djup förbittring, som man länge går och bär på, tills det bokstavligen börjar att ’äta’ på kroppen inifrån.” Hon sköt mot läkarens inrådan upp operationen, och fick efter ”sex månaders mental och fysisk utrensning” bekräftat att hon var frisk.

Boken innehåller en lång lista över sjukdomar och besvär, med en ”trolig orsak” på det mentala planet, och förslag till ”nytt tankemönster”, som kan användas i form av affirmation eller självsuggestion. Det kan se ut så här:

”Ryggsbesvär, nedre: Rädsla för pengar. Brist på ekonomiskt stöd. Nytt tankemönster: Jag hyser tillit till livet. Allt jag behöver ordnar sig för mig. Jag är trygg.”

Mja — jag fick ju ett ordentligt ryggskott förra sommaren, och kan nog känna igen mig. En sådan bok kan användas för att söka insikter — en aha-upplevelse kan vara mycket värd. Louise betonar att beskrivningarna av tänkbara mentala orsaker ska ses som förslag, som utgångspunkter för upptäcktsfärder i det inre.

Anthony Robbins heter en annan amerikan som har skrivit en bok. Hans heter *Din gränslösa styrka*, är utgiven av Svenska Dagbladet och har 343 sidor. Den är på många sätt typisk för amerikanska självförbättringsböcker: Stort format, inbunden, tjock, stora sidor tryckta med liten stil. Knappast några bilder, och även mellanrubriker lyser med sin frånvaro — allt samverkar till en svårläst textmassa, minst av allt lockande att tränga in i. Dessutom börjar han texten med att berömma sig själv i alla tonarter och beskriva hur otroligt framgångsrik han är.

Jag fortsatte dock läsandet, eftersom jag nu hade åtagit mig att recensera boken, och blev så småningom motvilligt fascinerad. Robbins är en av företrädarna för NLP (neuro-linguistisk programmering), en metod att utveckla mänskliga förmågor. Han har själv bidragit till att utveckla nya tekniker. Här beskriver han hur NLP kan tillämpas på många olika områden, och hur det kan göras

Ur ”Uppmuntra mera!” av Mike Pegg.

med respekt för individens egenart. Syftet med NLP är just att hjälpa den unika individen att utnyttja sina förutsättningar bättre och nå de mål han strävar till. Robbins menar att den mänskliga hjärnan kan liknas vid en dator, och att den ”är den enda dator som kommer utan bruksanvisning”. NLP är just en bruksanvisning för hjärnan. Att en del av metoderna faktiskt fungerar har jag själv kunnat konstatera i arbete med patienter, och här presenterades många för mig nya. Den som vill använda NLP yrkesmässigt behöver dock även mer systematiska framställningar som inte är så koncentrerade kring Robbins egen person. Men det är skönt att läsa hur man gör sig fri från Jantelagen!

Robbins kryddar sin bok med aforismer och citat, till exempel om konsten att leva lycklig, i två steg:

1) Bekymra dig inte om småsaker.

2) Tänk på att allting är småsaker.”

Till slut en hoppfullt blå bok i fickformat, utgiven av förlaget Livskraft. Bertil Mårtensson har tidigare skrivit ”Om konsten att ändra andra”, och kommer nu med sin bok nummer två, *Om konsten att älska andra*. Boken har bara hundra sidor, glest tryckta. Det är en bok att ha med sig på bussen och läsa ett par sidor i på väg till jobbet — resten av resan kan användas till att meditera över dem. Den handlar om den givande, kravlösa kärleken snarare än den krävande, erotiska. Bertil formulerar väsentliga tankar om förhållandet mellan människor på ett pregnant sätt som kan fastna i minnet:

Älskar du mig bara när jag är svag ger du mig ett skäl att inte vara stark.

Det han skriver kanske kan verka provocerande, men

Mina ord kan reta dig bara om du redan är förbannad.

”Så innanför, så utanför.” Också Bertil tycks mena att våra upplevelser speglar vårt sätt att tänka om världen:

Tror du inte på kärlek ser du den inte

och får rätt.

Kanske vill du hellre ha rätt än kärlek?

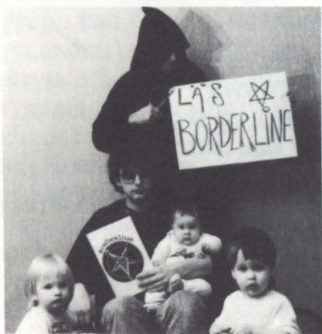
Förlaget skriver att boken ”tar högst en timme att läsa och minst en livstid att lära, trots att den egentligen inte presenterar några nyheter i ämnet”. Bertil själv skriver i förordet att boken ”är onödig om du förstår den, svårtillgänglig om du vill nå den, och rappakalja om du behöver den”. Jag kan bara instämma. Anta utmaningen!

Nils-Olof Jacobson

Siva

Siva: Allting i världen är Gud förkroppsligad. Han bor inte endast i mänskliga varelser utan även i djur, fåglar, ormar, mal, ja t o m i livlösa föremål. Den store yogin, Kavi, säger i *Bhagavata* att etern, luften, elden, vattnet och jorden, stjärnor och planeter, levande varelser, de fyra väderstrecken, träd, örter, floder och oceaner utgör Guds kropp. Då man vet detta, borde man hängivet böja sitt huvud för dem. Efter som Herren är närvarande i alla varelser, bör man tjäna Honom; och genom sina handlingar, så långt som möjligt, göra dem lyckliga och beförda deras välgång.

BORDERLINE — ungdomens förförare

(Foto: Ateljé Romeu)

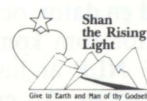
BORDERLINE nr 21 är ute! 70 sidor mystik, magick, häxkonst, UFO, satanism, parapsykologi, science fiction etc för bara 17:-! Exempel: "The Hell Fire Club", "Lovecraft och Necronomicon", "Wilhelm Reichs jakt på UFOs", "The Book of Shadows — häxornas bibel" o s v.

BORDERLINE c/o B A G Schalen, Runslöjan 14c, 223 77 Lund. 046-13 01 23. Pg 54 02 14-1658. (Tidigare nummer innehåller ca 30 sidor och betingar ett pris av 5:-/st.)

BORDERLINE — för alla åldrar.

En dag har grytt
allt är som det alltid varit
— ändå nytt
Så blir alla tankar
allå känslor
som ej kommer
ifrån livets egen rot
så små
Livet sluter sig omkring mig
och det finns inget mer
jag längtar att förstå

Åsa Freij

Sommerskole

Nordeuropæisk Sommerskole og Hierarkisk Træningsasram. Danmark 4-10 juli og 4-16 juli

Ananda Tara Shan

Den åndelige træning ledes af Ananda Tara Shan der anvendes som talerør for Kristus og Det Store Hvide Broderskab.

Kom og tag tilflugt i Den Hvide Tara, Moder Buddhaen. Begynd et nyt liv gennem Maitreya Buddha, hjertets vej.

Sommerskolen arrangeres af Shan the Rising Light: et religiøst-åndeligt-filosofisk fokus, der manifesterer Maitreya Buddhas opstigende lys og Ærkeenglen Mikael's guddommelige vilje gennem Menneskets gral.

Sommerskolen foregår over 6 dage. Træningsasram'en over 12 dage. Både engelsk og dansk sprog. Bestil brochure: **Rosenhaven**, Nørrebrogade 110 A, DK-2200 København N, Danmark. Tlf. +45 1 37 23 83, ma.-fr. 10-14

Besegra Din rädsla — Gå på glödande kol!

Bluff eller under — prova själv. Du har tillfälle till detta varje söndag eftermiddag från den 19 juni på Wäxthuset, Vaddö under ledning av det amerikanska mediet Gary Mulberry, som även ger individuella konsultationer.

Anmälan sker till Wäxthuset tel 0175-314 85. Välkommen!

Till Dig som är intresserad av indianer! Ett spännande, tidlöst och storlaget arbete om Nordamerikas indianstammar, förr och nu. Historik samt nuvarande situation. Rikt illustrerad med kartor och bilder av Sitting Bull, Crazy Horse m fl.

Om Du vill fördjupa Dej ytterligare i kunskap, finns i häftet, utan extra kostad, information om verksamma indianförbund.

Beställ Ditt exemplar redan idag, då upplagan är begränsad. Pris: 75:- exkl. postförskottsavg. plus porto.

Beställes genom: Bo Nordqvist
c/o Svedberg
Skolgatan 7 C
825 00 Iggesund

Glöm inte att fylla i Ditt namn och Din adress på postgirotalongen, när Du betalar prenumerationsavgiften! Vi har nu ett 15-tal inbetalningar för senaste året utan avsändare.

Kontakt

Känner du dig också mogen att prova tvåsamhet? Ungdomlig och känslig rök- och spritfri man, 40 år, söker ungdomlig kvinna för gemensam framtid. Kanske våra erfarenheter gjort oss visare. Finner vi inte kärleken, kanske vi finner vänskapen. Ömhet och respekt är en bra början. Livet blir större om man är två och tillsammans försöker färglägga vardagen. Intressen: att ha mycket fritid för att söka sanningen, religion, astrologi, konst. Svar till "Upsala", Sökaren f.v.b.

Fjärde åtalet

Domaren: Har ni påstått er sälja ett elixir som ger evigt liv?

- Ja.
- Har ni stått inför rätta tidigare?
- Ja, tre gånger.
- När?
- 1521, 1694 och 1733.

**Vid adressändring
uppgä även den
gamla adressen!**

Kriya Babaji

Praktiska lektioner i BABAJIS KRIYA YOGA

— den femfaldiga vägen till fullkomlighet ges på Medborgarhuset (Stockholm) rum 318 alla måndagar, kl. 18. Mer info, ring 08-97 89 63.
20 kr/lektion

Egen filt medtages

INTRESSERAD AV LIVSÅSKÅDNINGSFRÅGOR UTAN ATT TRO PÅ GUD?

Då hör du kanske hemma i Human-Etiska Förbundet. HEF-Eko heter förbundets tidning. Den innehåller artiklar om den västerländska humanistiska traditionen (Sokrates, Stoicismen, Utilitarismen, Russell, Hedenius etc) om fredsarbetet, om ekologi och inte minst kritiska inslag om den religiösa fundamentalismen. Snart startar HEF borgerlig konfirmation.

Ring 08-48 66 40 eller skriv till **Human-Etiska Förbundet**, Frimärksv 45, 122 47 Enskede.

Ivan Troëng: MAGNETTERAPINS GRUNDER

På ett instruktivt och lättfattligt sätt beskrivs den vetenskapliga bakgrunden, utrustning och grundregler för behandling. I avsnittet magnetterapins A-B-C finns rekommendationer för behandling av mer än 150 sjukdomar.

Sätt in 50:- på vårt postgiro 12 81 00-5, så kommer boken portofritt. Gratis skickar vi dessutom häftet **Magnetism — ett effektivt hälso- och läkemedel** och vår prislista.

Terapimagneter AB
Måsvägen 65, 312 06 Mellbystrand
Tel. 0430-250 10, 258 25

Att skala lökar

Nyligen nämndes i pressen att utredarna av Palmemordet fått många tips från fjärrskådare, men inget tips hade gett något substantiellt.

Vi kan helt sakligt konstatera att om det någonstans på jorden fanns en äkta fjärrskådare så skulle Palmes mördare ha varit avslöjad redan för länge sedan. Så omskrivet som detta mord har blivit måste det vara känt över hela världen, liksom att det finns en belöning på 50 miljoner SvKr till den som avslöjar mördaren.

Det avskyvärda mordet har dock haft det goda med sig att alla numera vet att det inte finns några äkta fjärrskådare, enbart bluffmakare. Samtliga har blivit helt avskalade ända in, och liknar i det fallet lökar; tar man bort alla skikten så finns ingenting kvar. Innerst inne är det tomt, totalt tomt. Allt som finns kvar är en frän doft som får oss att gråta.

Även om fjärrskådare skulle hävda att deras kraft är spontan, att den inte kommer på befallning, så borde den väl ha flimrat till någon gång under två hela år. Ni som anlitar fjärrskådare för att spåra borttappade saker kan sluta med det. Om inte dessa fjärrskådare fått minsta vittring av en så världsvida omtalad mördare så får de inte vittring av något annat heller.

Och skulle någon protestera mot detta kan vi bara säga: Upp till bevis! För här finns en helt enastående möjlighet för fjärrskådarna att bevisa sin påstådda förmåga inför hela mänskligheten.

Dénis Lindbohm

Kommentarer:

Om en fjärrskådare har sett anletsdragen på Olof Palmes mördare, kan steget vara långt till att fastställa gärningsmannens identitet. Om en fjärrskådare har lyckats utpeka den skyldige, kan steget vara långt till att få polisen intresserad. Om en fjärrskådare har lyckats få polisen intresserad, kan steget vara långt till att visa den utpekades skuld.

Den tyska tidningen Esotera har haft en stor artikel om olika fjärrskådares försök att lösa mordgåtan. Något av värde framkom inte, och ingen tydlig bild av mördaren.

SM

SHAMANIX

Informationsblad för indiansk shamanism.

Viveca Lammers
Törnbacken 2
171 66 Solna
Tel. 08-85 27 39

Boken ger den historiska bakgrunden till de tio budorden och betonar deras tidlösa karaktär. Som så mycket annat i Bibeln har budorden genom Martinus kosmologi ("Tredje testamentet") fått nytt liv och vidgad betydelse. Buden diskuteras därför här i nära anslutning till denna kosmologi, vars grunddrag samtidigt genomgås.

Ur innehållet bl.a.:

- Kristen belätesdyrkan
- Första budets djupare mening
- Den längst levande avguden
- Guds bild en utvecklingsfråga
- Guds bilden hos Martinus
- Världens ondska
- Modernt missbruk av Guds namn
- Gudstjänstlivs betydelse
- Människans växande fritid
- Om arbetsnarkomanerna
- Fjärde budet och vår tid
- Föräldrarna som skyddsandar
- Blodsband och ärftlighet
- Kristendom och krig
- Att döda det ofödda
- Att döda djur
- Vetenskapligt djurplågeri
- Polygami och kvinnoförtryck
- Förhållandena inom islam
- Den moderna sexualmoralen
- Samboäktenskap
- Maskulin och feminin pol
- Homosexualitet
- Rika och fattiga
- I-land och u-land
- Miljöförstöring är stöld
- Aversion mot de olika
- Smutskastning av sex. avvikande
- Mot ett rättvisare samhälle

144 sidor. Illustrerad. Kr. 55:-

Hälsans Förlag, Vasavägen 9,
181 42 LIDINGÖ
Sänd mig Nils Kaléns bok
**TIO GUDS BUD OCH TREDJE
TESTAMENTET** à Kr. 55:- + porto

Namn:

Adress:

.....

Bokrecensioner

Rättvisa och tolerans

Nils Kaléns *Tio Guds bud och Tredje testamentet* (Hälsans förlag) innehåller en genomgång av budorden i ljuset från Martinus kosmologi. Författaren menar att denna kan ge oss en djupare insikt i budens andemening och vidga deras innehåll. Samtidigt ger oss Kalén en elementär och lättillgänglig introduktion till Martinus världsåskådning.

Du skall inga andra gudar hava jämte mig, lyder det första budet. Mot bakgrunden av Gamla testamentets stränge och hämndlystne Gud och Nya testamentets fadersgestalt ger Nils Kalén en enkel och klar sammanfattning av guds bilden hos Martinus. Han berättar om världsalltet som i hela sin uppbyggnad består av evigt levande väsen, från galaxer, solar, planeter och månar i makrokosmos över människan i "mellankosmos" till celler, molekyler och atomer i mikrokosmos. Alla dessa levande väsen är stadda på vandring i liv efter liv, genom mörker och ljus, genom fysiska eller andliga världar i olika takt men mot samma mål, mot den fullkomlighet som det innebär att verkligen vara Guds avbild. Den Gud som Martinus har skådat omfattar allt — för Martinus är världs bild och guds bild detsamma — och dess medvetande finns inom varje enskild individ. Eftersom allt liv enligt Martinus bygger på kontrastprincipen — utan mörker inget ljus, utan ont inget gott — måste det också inom det levande väsen som han kallar för gudomen finnas både ont och gott. Men då det onda alltså är nödvändigt blir det hos Martinus "det obehagliga goda". Allt är enligt honom gott. Martinus guds bild tillåter människan att växa utöver sig själv och att utvecklas i sin egen takt under otaliga inkarnationer. För de misslag hon gör får hon själv betala enligt karmalagens princip, inte som straff utan som ett led i sin utveckling. Här ges ingen plats för synden och skulden och nåden, för varje individ befinner sig enligt Martinus på sin egen utvecklingsnivå och kan i tankar, ord och gärningar för ögonblicket inte åstadkomma mer än vad han själv rymmer.

En genomgång av alla de övriga buden i kosmologisk belysning tillåter inte utrymmet här. Men det framgår tydligt av Nils Kaléns beskrivning att Martinus inte har kommit för att upphäva buden utan för att fördjupa dem och anpassa dem till den tid i vilken vi lever. Så lyder text Tredje testamentets version av tredje budet: Tänk på *fritiden* så att du helgar den. Här finns en utförlig uppräknings av alla våra möjligheter att använda

denna som man önskar skulle läsas av arbetslös ungdom. Under sjunde budet kan man läsa om den "gälvokultur" som enligt Martinus skall förändra jordens livsvärden från att vara handelsvara till att vara en gåva för alla människor. Martinus ser som ett hägrade mål för jordmänniskligheten en enad världsorganisation eller världsstat där rättvisa och jämlikhet råder och där individen skall leva i frihet och glädje. Det är mot detta mål de tio budorden skall leda oss. Martinus menar att den höga moral och etik, som finns samlad i dessa till punkt och pricka skall förverkligas hos människan innan hennes fysiska livscykel är avslutad och hon upphört att återfödas i motståndets värld.

I det ständigt fortgående skapelseverket är vi alla, menar Martinus, på väg mot fullkomligheten. Genom ideliga tillbakablickar visar oss Nils Kalén hur vår världs bild och guds bild förändrats under tidernas lopp och pekar fram mot den utveckling som enligt Martinus kommer att ske. Kanske är Martinus kosmologi med dess sakliga stränghet parad med ömsint tolerans verkligen något som världen behöver.

Birgit Cars

Tomtar på loftet?

Den svenska science fiction-världens "grand old man" Dénis Lindbohm brukar ha en tendens att upprepa sig. Men hans nya bok *Trollmakt* (PSI-cirkeln, 1987, 49:-) är i många stycken en mycket annorlunda bok. Här berättar författaren om sina och framför allt sin moders möten med "småfolket". Det rör sig om alla slags upplevelser som man känner igen från folksägnen — allt från tomtar och troll till bäckahästen och trollkatter. Efter denna genomgång av lustigt oknytt söker Dénis i de sista kapitlen lägga fram en förklaring till upplevelserna och presenterar sin mystikinspirerade kosmologi.

Läsaren får själv ta ställning till om han vill tro på lindbohmarnas upplevelser. Själ är jag i mångt och mycket en skeptiker, men jag fann i alla fall boken ytterst intressant. Fenomenen ifråga fascinerar var och en som har det minsta intresse för etnologi och sägner. Att Dénis dessutom beskriver händelserna på ett mycket trevligt och läsvärt sätt gör ju inte saken sämre.

Boken kan beställas genom insättning av kronor 49 på postgiro 63 46 41-5.

Bertil A G Schälén

Hälsa och längre liv

I sin bok "*Min väg till hälsa*" (Hagaberg 1987) berättar Marianne Coyet hur man med små enkla åtgärder, som ingenting kostar, kan förbättra sitt liv och sin hälsa.

Vid 50 var hon värkbruten, hade ischias, kronisk mag- och tarmkatarr, ledgångsreumatism, kronisk muskelfästes- och bindvävsinflammation, svåra öronsusningar och mycket annat. Hon var svårt medicinförgiftad efter att ha konsumerat mängder av magnecyl, indome, butasolidin, entereovioform m m.

Genom dr Aly kom hon till hälsohem och lärde sig att fasta regelbundet samt äta vegetarisk kost.

Idag är hon en vital 75-åring, helt utan värk och krämpor, full av livslust och skaparkraft. Hennes livsfilosofi bannlyser dock all fanatism. Har man väl övervunnit de krämpor man fått genom felaktig livsföring från barndomen, skall man unna sig den glädje man kan finna vid ett festligt bord, men, säger hon, du måste ge din kropp vad den behöver — minst en tallrik levande föda om dagen. Det kan vara groddar eller sallad eller helt enkelt morot och äpple rivna tillsammans med lite olja och citron.

Tänk på din kropp som ett fort och på sjukdomarna som fiender! Håller du fortet starkt kan du glömma alla fiender och ta för dig av livets glädjeämnen.

Håll sinnet friskt och vitalt genom positivt tänkande! Tankens makt är den största makten på jorden. Den kan vi alla utnyttja om vi lever medvetet. Sådan livsföring kostar ingenting mer än litet självdisciplin och mental träning.

Med små steg, nästan omärkliga, kan du lätt leva litet bättre för varje vecka. I Mariannes bok finns inga pekpinnar, men en massa humor och livsglädje. Den är ett fynd ur hälsoboksfloden.

Ivan Troëng

RAJAYOGA

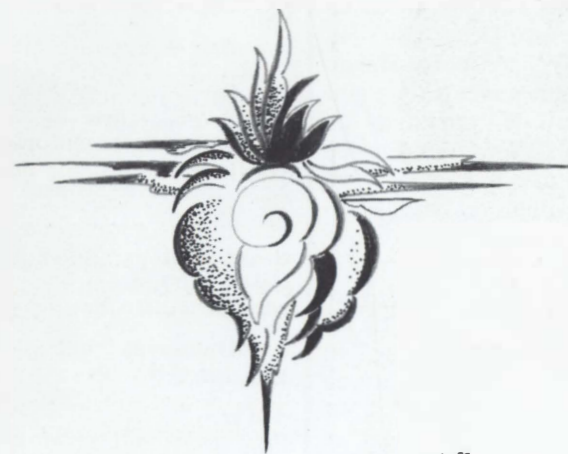
— en av de tre kungsvägarna till den totala gudshängivelsen. Undervisning ges i fysisk och mental självkontroll.

Samling sker å Esoteric Rajayoga Center — Gran Canaria.

För närmare uppl. skriv till:

"Quetzalcoatl"
Box 14005
800 14 Gävle.

Footprints on the Path

Att lyssna till Min röst
är det naturligaste i världen för dig.
Det har blivit lika naturligt för dig som att andas,
det innebär ingen ansträngning alls för dig.
Det är så Jag vill att det ska vara.

Det behövs inte alls
att du inträder i ett särskilt tillstånd
innan du kan höra Min röst.
Du ska kunna höra den när som helst och överallt
oavsett vad som pågår runtomkring dig
oavsett vilket tillstånd du befinner dig i —
du har ständigt behov av Mig.
Så som det var i begynnelsen
då människan vandrade med Mig, talade med Mig,
så sker nu återigen.
Begrunda detta.
Detta är det mest underbara förhållande
som en själ kan önska sig,
och Jag vill att du ska veta
att vem som helst kan få erfara detta,
Jag längtar att upprätta ett sådant förhållande
med alla Mina barn.

Det är bara ditt lägre jag som hindrar att detta utvecklas.
Du vet att det är så
för om flödet mellan oss blockeras
är det ju aldrig Mitt fel
Jag håller Mig inte undan från Mina barn.
Det är de som drar sig undan Mig
genom att låta det lägre jaget ställa sig i vägen.

Var och en av er fungerar på olika sätt
gör därför aldrig jämförelser
utan låt ditt hjärta vara öppet
sök att förstå
och sök ständigt mig.

Lyssna till hur fåglarna
lovprisar mig med sin sång
låt ditt hjärta fyllas av glädje och tacksägelse
och prisa och ära Mig i all evighet.

Ur "*Footprints on the Path*" av Eileen Caddy
Övers Maria Adkinson. Ill Maria Adkinson
Reprinted by permission of the Findhorn Foundation

Håkan Blomqvist skriver i detta nummer att New Age-rörelsen, "vars grundtankar är hämtade från diverse medier och mystiker, är en kulturfara och en grogrund för fascism". Detta håller jag inte alls med om. Tydligt menar Håkan med New Age något annat än jag gör. Vad jag menar, torde framgå av de många artiklar om New Age-rörelsen som varit publicerade i Sökaren — även i detta nummer. Laurency räknar jag inte till New Age, och det gör väl ingen annan heller. Jag för inte heller teosofin och Bailey dit (men väl till nyandligheten, vilken är något annat), men jag ser att det finns ett nära släktskap mellan vissa grundtankar inom teosofin och en del av New Age-tänkandet, och jag vet att Bailey haft betydelse för delar av New Age-folket. Men New Age-mentaliteten är något väsensskilt från fascismen.

Vad beträffar det som Håkan skriver om Leadbeater och Wedgewood, så får väl teosoferna svara, om de vill och kan. Angreppet på de båda herrarna är ganska skoningslöst. Fast det drabbar ju inte teosofins kärna.

Vi fortsätter med Kultur och livsvärden i en ny tid — tidningen i tidningen. Avsikten är att återkomma ytterligare ett par gånger i år. Sedan får vi se om det kan bli en självständig New Age-tidning 1989.

Marsha Sinetars artikel är tagen från den amerikanska tidningen New Age, och den skulle ha ingått i Kultur och livsvärden. Rubriken skulle — liksom i New Age — ha varit "Är du arbetsnarkoman?". Men författarinnan har krävt den överskrift som nu finns och som också är titeln på hennes bok. På grund därav räknar vi inte hennes i och för sig tankvärda bidrag till vår New Age-tidskrift, utan till den vanliga Sökaren, där litet av varje kan få rum.

SM

Nr 4-5, 1988

Stephen Boadu:

Mänsklighetens enhet
Varför skola människor strida — när vi ändå tillsammans utgör *en* familj av vackra och begåvade människor.

SM:

New Age — en positiv kraft i tiden
Vad Nya Tidsåldern är kan man ha litet olika uppfattningar om. I *Kultur och livsvärden* vill vi peka på de starka sidorna i New Age-rörelsen.

New Age — vad är det? Jonathan Adolph svarar.

Banbrytarna:

Näring och Liv
Nya tidens affärsfilosofi

Lars Holmgren:

Panteism

Åsa Freij:

Peter Norrthon, en av nya tidens pionjärer

En ny tidsålder för tron

Nils Björn Kvastad:

Angreppen på New Age
Mycket av kritiken mot New Age-rörelsen är illa grundat.

Ingrid Olausson:

Teilhard de Chardins tänkande

Marsha Sinetar:

Gör det du vill — då kommer pengarna!

David Ståhl:

I huvudet på en f.d. ordförande

En tibetansk familj som flytt under senare år. Bilden är tagen efter ankomsten till Nepal. Enda ägodel: en emaljerad mugg.

Håkan Blomqvist:

Henry Laurency och teosofin

Håkan Blomqvist

Roland Persson:

Fjärildans

Åsa Freij:

Kort och gott

Erik Johan Stagnelius:

Vän, i födelsens stund...
Kaos är granne med Gud.

Nils-Olof Jacobson:

Uppmuntringsböcker

Bokrecensioner

Eileen Caddy:

Footprints on the Path

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor.

Redaktör och ansvarig utgivare:

Sven Magnusson

Adress: Östra Kanalgratan 18,
652 20 Karlstad

Telefon: 054-11 16 89

Prenumerationspris:

Helår (10 nr) 165:-

Halvår 90:-

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Annonsspriser: (moms tillkommer):

Helsida 1.000:-, halvsida 600:-,
småannonser 20:- per spalt-cm, men
minst 60:-.

Wallin & Dalholm Boktr AB

Lund 1988

ISSN 0038-0504